

»» **NOVO V IZS**

DOGODEK MESECA

V pripravi je nov MTP

**Navodila in tolmačenja MOPE
k ZUreP-1 in ZGO-1**

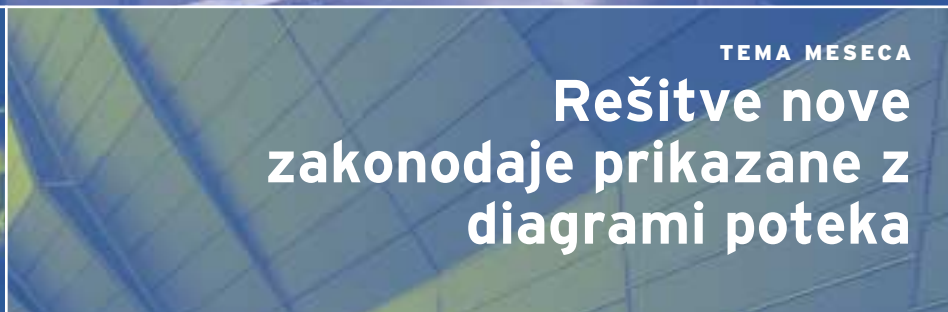
**Odzivi MS in komisij k
zakonomu**

RAZPIS

**Predlagajte kandidate za nagrade
IZS in častne člane IZS**

TEMA MESECA

**Rešitve nove
zakonodaje prikazane z
diagrami poteka**

KOLOFON

NOVO v IZS

Glasilo Inženirske zbornice Slovenije
Letnik 6, št. 30
JULIJ 2003

Izhaja: 4 številke letno

Naklada te številke: 9000 izvodov

Uredništvo: Inženirska zbornica Slovenije,
Jarška cesta 10/b, 1000 Ljubljana

Elektronska pošta uredništva: izs@izs.si

Internet: <http://www.izs.si>

Glavna in odgovorna urednica:

mag. Barbara ŠKRABA

Tehnični urednik:

Matjaž GRILC

Strokovni svet glasila NOVO v IZS

mag. Črtomir REMEC

Roman LEBAR

dr. Viktor PUST

Gorazd HUMAR

Andrej POVŠIČ

Ivan LEBAN

Matjaž GRILC

dr. Željko VUKELIČ

Uredniški odbor:

mag. Barbara ŠKRABA

Matjaž GRILC

mag. Andrej ČERNIGOJ

Franc PEČOVNIK

dr. Janez DUHOVNIK

Janko POTOČNIK

dr. Jože KORTNIK

Miro PIRNAR

Tomaž KERN

Bojan JELEN

Jan Kristian JUTERŠEK

Lektoriranje in korekture:

Aljoša GRILC in

Marko JENŠTERLE

Dopisi in pojasnila Ministrstva za okolje,
prostor in energijo NISO LEKTORIRANI !

Oblikovanje:

Kraft@Werk, Maribor

Tisk:

POTENS d.o.o., Horjul

Izvod glasila NOVO v IZS je za člane
Inženirske zbornice Slovenije brezplačen.
Copyright © 2003 NOVO v IZS, Inženirska
zbornica Slovenije

BESEDA PREDSEDNIKA ZBORNICE

mag. Črtomir Remec, univ. dipl. inž. grad.

Spoštovani člani zbornice!

3

NAMESTO UVODNIKA

mag. Barbara ŠKRABA, univ. dipl. inž. grad.

Minimalni tarifni pogoji za arhitekta in inženirje

4

AKTUALNO - SISTEMSKA ZAKONODAJA

mag. Andrej Prelovšek, univ. dipl. inž. arh.

Postopki po novem ZUreP-1

6

Ivan Leban, univ. dipl. inž. el., Predsednik UO MSE

Rešitve novega ZGO-1 prikazane z diagrami poteka

10

MOPE - NAVODILA, POJASNILA, TOLMAČENJA

Vsebina idejne zasnove

15

Vsebina PGD

16

Lokacijska infomacija, enostavni objekti, PGD v prehodnem obdobju

20

Kdo so stranke v postopku po novi zakonodaji

24

Gradbeno dovoljenje za novo plinsko inštalacijo

26

Vpisi v zbornico in pooblastila diplomantov z višjo univerzitetno in višjo strokovno izobrazbo

26

Vpis tujcev v imenik IZS

28

Strokovni izpiti iz prostorskega načrtovanja in pridobitev licence z označbo »P«

28

Pogoji za pridobitev statusa pooblaščenega prostorskega načrtovalca

29

Dopolnilni strokovni izpiti za odgovornega projektanta po ZGO-C

30

Zavarovanje udeležencev pri graditvi objektov – 1. del

31

Zavarovanje udeležencev pri graditvi objektov – 2. del

32

dr. Lučka Lorber, Državna sekretarka MŠZŠ

Diplomanti višjih strokovnih šol

34

IZ DELA MATIČNIH SEKCIJ IN KOMISIJ

Zlatko Podražaj, dipl. var. inž.

Sistem za hkratno varno upravljanje več jezov je urbana oprema, kot npr. poštni nabiralnik

35

Matjaž GRILC, univ. dipl. inž. geod.

Imate prostor? Odprimo ga!

37

dr. Viktor Pust, univ. dipl. inž. arh., Predsednik UO MSA

Predvideni roki konstituiranja ZAPS-a

39

PROJEKTNA SKUPINA ZA TARIFNE POGOJE

Edvard Wostner, univ. dipl. inž. grad.

Predaja projektne in tehnične dokumentacije na digitalnem mediju

40

Generalna sekretarka IZS, mag. Barbara Škraba, univ. dipl. inž. grad.

Poziv IZS MOPE-u

41

Odgovor MOPE

41

KOMISIJA ZA IZOBRAŽEVANJE

Petra Kavčič, Služba za izobraževanje in informiranje IZS

Izobraževali smo se

42

NAMESTO INTERVJUJA

mag. Roman Mur, univ. dipl. inž. grad.

Nagrade za jeklene konstrukcije

44

MEDNARODNO SODELOVANJE

Roman Lebar, univ. dipl. inž. kem. tehn., Predsednik UO MST

Biologija in kemija z roko v roki pri projektiranju komunalnih čistilnih naprav

46

mag. Črtomir Remec, univ. dipl. inž. grad., Predsednik IZS

Strategija razvoja graditve v EU

47

dr. Viktor Pust, univ. dipl. inž. arh., Predsednik UO MSA

Kaj lahko pričakujemo od EU povezav na področju arhitekture in kakšna naj bo vloga ZAPS-a

48

NOVICE, SPOROČILA, VABILA

11. seja skupščine IZS

51

Vabilo na predavanje "Katodna zaščita s poudarkom na jeklu v betonu"

52

Marijan Rabič, Vodja Finančno-računovodske službe

Navodilo za plačevanje članarine članov IZS

52

Novice s sej upravnega odbora IZS in upravnih odborov matičnih sekcij

ter delovnih komisij IZS

53

Jan Kristjan Juteršek

Koledar strokovnih prireditev junij – september 2003

58

DONATORSKA AKCIJA

Za ponovno ožvitev delovanja Slovenske inženirske zveze

64

mag. Črtomir Remec,
univ. dipl. inž. grad.
 predsednik Inženirske
 zbornice Slovenije

Spoštovani člani zbornice!

Polovica letošnjega leta je tako rekoč za nami in zdaj že lahko ugotovimo, da nam je nova sistemska zakonodaja prinesla ogromno dodatnega dela, kakšnih večjih koristi pa še ni videti. Vedno bolj se kaže, da so bile naše številne pripombe in amandmaji v času priprave obeh zakonov še kako upravičeni, vendar žal večinoma zavrženi. Tako se zopet ponavlja stara zgodba, da se s podzakonskimi akti poskuša popravljati zakon, namesto da bi pravilniki služili predvsem prijaznemu izvajanju zakona v vsakdanji praksi.

Ne glede na zgornje ugotovitve Inženirska zbornica Slovenije vlaga veliko truda v pripravo oz. pregled vseh pravilnikov, ki so vezani na javna pooblastila zbornice ali so po našem mnenju pomembni za delo članov. Ne smemo namreč pozabiti, da so naloge in odgovornosti pooblaščenih inženirjev in arhitektov po novem ZGO in ZUreP bistveno večje kot po starem zakonu. Zato posvečamo posebno pozornost Pravilniku o vsebini projektne dokumentacije in Pravilniku o minimalnih tarifnih pogojih.

V ta namen smo pripravili tudi okroglo mizo, kjer so nam predstavniki bavarske inženirske zbornice predstavili njihove izkušnje pri uporabi tarifnega pravilnika HOAI.

Dejstvo je, da obstajajo v nekaterih državah EU tudi določena nasprotovanja enotnim tarifnim pogojem, vendar je bilo iz predstavitve in razprave zaključeno, da je vsekakor zaradi zaščite javnega interesa, stroke in uporabnikov najbolje, da se v skladu z novim ZGO pripravijo in s strani vlade potrdijo minimalni tarifni pogoji, ki bodo ostali veljavni tudi po vstopu v EU.

Ker prihajamo v čas poletnih dopustov, vam želim prijetne počitnice, potem pa vas polne novih moči zopet vabim k tvornemu sodelovanju pri številnih nalogah, ki nas čakajo v nadaljevanju.

mag. Barbara ŠKRABA, univ. dipl. inž. grad.
 Generalna sekretarka IZS
 GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNICA GLASILA NOVO v IZS

Namesto uvodnika Uvodnik

Minimalni tarifni pogoji za arhitekta in inženirje

Garancija za ohranitev gradbene kulture in kakovosti življenja

Zakon o graditvi objektov je zadolžil zbornico, da pripravi predlog minimalnega tarifnega pravilnika (v nadaljevanju MTP), ki ga bo na predlog Ministrstva za okolje, prostor in energijo sprejela Vlada RS. Skladno z zadolžitvijo potekajo na zbornici živahne aktivnosti. Za pripravo predloga minimalnega tarifnega pravilnika je zadolžena **Projektna skupina za tarifne pogoje**, ki deluje že dlje časa in jo vodi **g. Franc Pečovnik, univ. dipl. inž. str., iz MST**. Delo, v katerega so vključeni predstavniki vseh matičnih sekcij, poteka v **delovnih podskupinah**, ločenih po strokah.

V okviru poteka izdelave predloga MTP je 11. junija v prostorih zbornice potekala **OKROGLA MIZA** z naslovom **»HONORARORDNUNG FÜR ARCHITEKTEN UND INGENIEURE (HOAI) KOT OSNOVA ZA SLOVENSKI MINIMALNI TARIFNI PRAVILNIK«**, saj je bilo že pred časom odločeno, da se kot osno-

vo za pripravo predloga MTP upošteva nemške MTP oz. t.i. HOAI.

Okrogle mize so se udeležili **predstavniki bavarske inženirske zbornice** (predsednik prof. dr. Karl Kling, pravnik dr. Andreas Ebert), **predstavniki MOPE** (državni podsekretar dr. Mirko Pregl, dr. Peter Gašperšič) in **predstavniki naše zbornice**.

Predstavniki Bavarske inženirske zbornice so nam obrazložili namen HOAI in predstavili njegove prednosti in pomanjkljivosti. **Namen HOAI** bi lahko kratko in jedrnat predstavili v naslednjih 9 točkah:

- HOAI za kakovostne idejne natečaje in javne razpise za storitve,
- HOAI za kvaliteto načrtovanja, gradbenega nadzora in izvedbe,
- HOAI za visok nivo transparentnosti storitev in stroškov,

- HOAI za pošteno pogodbeno nagrajevanje v skladu z rezultati dela,
- HOAI za nacionalna standardna pravila o regulaciji storitev in plačilih,
- HOAI za zanesljivo načrtovanje javnih in zasebnih objektov,
- HOAI za neodvisno načrtovanje v korist družbe,
- HOAI za skladnost z zakonodajo Evropske unije,
- HOAI za visoko gradbeno kulturo.

HOAI je reakcija na diskusijo, ki je potekala v 70-ih letih na temo zaščite skupne blaginje, varstva potrošnika in javnega interesa v povezavi s poklicnimi storitvami neodvisno delujočih projektantov kot tudi z razumevanjem tega poklicnega statusa. HOAI določa minimalni nivo cen in je zavezujoč za vse, ki ponujajo storitve načrtovanja.

HOAI zagotavlja **enakomerno preskrbo trga** s storitvami inženirjev in arhitektov in s svojo stalno dopolnjevano strukturo storitev inženirjev in arhitektov omogoča **strokovno in kakovostno načrtovanje in svetovanje**. HOAI je učinkovit inštrument, ki **spodbuja tekmovalnost v postopku oddaje storitev**, saj tako nacionalno kot internacionalno **preprečuje morebitno želeno škodljivo konkurenco cen**. HOAI zagotavlja kakovost procesa načrtovanja in izvedbe, saj omogoča **transparentnost med ceno, storitvijo in kvaliteto**, in sicer tako **naročniku kot uporabniku**. HOAI omogoča naročniku potrebno **kontrolno za pomembne investicije in garantira celotno kontrolno stroškov**. HOAI projektantu svobodnega poklica omogoča **neodvisnost delovanja** v smislu prevzete zaupne obveze v odnosu do naročnika. HOAI zagotavlja **minimalno kvaliteto storitev** in nudi tako proizvajalcem kot uporabnikom inženirskih storitev **pravno varnost in jamstvo za višino investicije** ter služi v državah Evropske unije kot **smernica za oblikovanje cen na trgu izdelave projektov in storitev**.

Predstavniki Bavarske inženirske zbornice so bili zelo jasni v dveh stvareh:

1. HOAI (MTP) JE LE TAKO DOBER, KOT JE DOBRO NAREJEN.

Tudi nemški HOAI ni optimalen, saj tudi Nemci sami opažajo pomanjkljivosti in ga **stalno dopolnjujejo**.

Ena na večjih pomanjkljivosti nemškega HOAI je na primer dejstvo, da **ne vsebuje določil za določitev cene za izdelavo načrtov (honorarja) za prenavo starih zgradb**, pri katerih se ohrani lupina zgradbe. Da je pomanjkljivost precejšnja in

zadrega dokaj velika, pove dejstvo, da je v Nemčiji veliko število zgradb, starih 80 in več let, potrebnih sanacije, medtem ko gradnja novih stavb zaradi vsesplošne recesije stagnira oziroma celo pada. HOAI resda vsebuje določila, da je cena za izdelavo načrtov za prenavo objekta 20 do 30 % višja od cene za nov objekt, pri čemer velja spodnja meja 20 % za primer srednje zahtevnega objekta. Nikjer pa ni določeno, kolikšen je ta odstotek v primeru manj zahtevnega in enostavnega objekta. Ravno tako ni analize trga, ki bi pomanjkljivost v pretežni meri lahko odpravila. Problem pa ni le v odstotku. Problem je tudi v tem, da so osnova za izračun cene po HOAI gradbeni stroški investicije, pri čemer le-teh v tem primeru ni, torej tudi ni osnove za določitev honorarja.

HOAI-ju se tudi v Nemčiji zaradi **neposredne povezave višine honorarja in investicije očita spornost**, saj je tudi v Nemčiji prisoten dvom v racionalnost rešitev v izdelanih načrtih oz. dvom, da projektant ni zastopal naročnikovih interesov in je (pre)drago načrtoval. Zato je v zadovoljstvo obeh, tako naročnika kot projektanta, pomembno najti **ustrezno razmerje med zadostnim, t.j. minimalnim honorarjem in ne preveliko obremenitvijo naročnika, kar je naloga HOAI oz. MTP**.

2. HOAI (MTP) NE POMAGA, ČE SE GA NE UPOŠTEVA.

Tudi v Nemčiji, kjer je HOAI sprejela vlada in je torej državno priznan, se najdejo »črne ovce«, ki ga ne upoštevajo. Vendar se mora naročnik, ki ni pripravljen plačati minimalnega honorarja, zavedati, da **bo posledično prejel manj in slabšo storitev**. Od HOAI (MTP) nižji honorar pomeni slabše (nepremišljene, neracionalne, nekreativne) projektne rešitve, saj **projektantu slabo plačano delo ne zagotavlja pogojev za kakovostno delo, izobraževanje in razvoj, s čimer ne stagnira oz. celo nazaduje le projektant, ampak tudi stroka in posledično celotna družba**. Slabo plačano delo se kaže v večjem številu napak, manjši prisotnosti projektanta na gradbišču, v potrebi po odpravi storjenih napak, v stroških za njihovo odpravo (projektnih, gradbenih) in tudi večji porabi časa. Krog se sklone.

Sankcioniranje nespoštovanja HOAI je v Nemčiji regulirano na nivoju države in zbornice. Zbornica lahko ukrepa tako kot pri nas le v primeru kršitve posameznika, t.j. posameznika svobodnega poklica. Le-tega zbornica najprej opozori, pri čemer mora kršitelj podpisati izjavo, da se zavezuje, da kršitve ne bo ponovil ter zbornici povrniti stroške, ki jih je imela z njegovo obravnavo. V pri-

meru, da se kršitev ponovi in v primeru, ko kršitelj ni posameznik ampak npr. javni naročnik, zbornica vložiti tožbo na **sodišče**. (Zbornica v Nemčiji nima vpogleda v pogodbe, na osnovi katerih bi lahko ugotovila ustreznost spoštovanja HOAI, zato so nam predstavniki Bavarske inženirske zbornice toplo priporočili, da v naš MTP to možnost vključimo.) **Kazni za kršitelje** se gibljejo v višini od **5.000 do 250.000 EUR**. Ena izmed kazni je tudi **prepoved sodelovanja na javnih natečajih in javnih razpisih**.

Za konec lahko zaključimo, da so ne le v Sloveniji, ampak tudi v Nemčiji **težave s spoštovanjem MTP**. Kršitelji MTP so prisotni povsod in bodo tudi v prihodnje ter vse do tedaj, **dokler se v glavah inženirjev in arhitektov ne bo spremenila zavest, da s ponudbami pod MTP režejo drugačen kruh ter škodijo sami sebi in celotni družbi**.

Zavedati se moramo tudi, da **idealnega MTP ni**. Je le nek trenutni približek, ki ga je potrebno nenehno dopolnjevati - z novimi storitvami, z ustrežnejšimi razmerji procentov ...

Želimo si, da bosta resorno **Ministrstvo za okolje, prostor in energijo ter Vlada RS** v fazi usklajevanja in potrjevanja MTP **našla zadostno razumevanje za pravi namen MTP**, ki bo v povezavi s spremembami in dopolnitvami statuta in novim disciplinskim pravilnikom zbornice s svojimi minimalnimi določenimi višinami honorarjev zagotavljal **visoko kakovostno delo inženirjev, razvoj stroke in družbe, transparentnost stroškov načrtovanja in izvedbe, in to ne le v zadovoljstvo pooblaščenih inženirjev in arhitektov, ampak tudi in predvsem v zadovoljstvo privatnih in javnih naročnikov ter v dobrobit slovenske gradbene kulture in kakovosti življenja**.

mag. Andrej Prelovšek, univ. dipl. inž. arh.
Matična sekcija arhitektov, urbanistov in krajinskih arhitektov

Postopki po novem ZUreP-1

Razmnoževanje diagramov rešitev brez predhodnega soglasja avtorja prispevka ni dovoljeno!

1. UVOD

1.1 Namen članka

Namen članka je osvetliti osnove, na katerih je zgrajen ZUreP - Zakon o urejanju prostora (UL RS 110/02), in delovanje tega zakona. Članek je namenjen predvsem članstvu zbornice, nekaj pa tudi drugim bralcem, ki jih problematika urejanja prostora zanima. To pomeni, da ne obravnavam podrobno pravnih zapletov, ki se zgodijo pri sprejemanju planov med posamičnimi ministrstvi ali v odnosu vlada - parlament ipd. Tudi ne obravnavam vsebine zakona s stališča končnega uporabnika prostora, npr. odgovora na vprašanje: "Kako pridem do svoje hiše?"

Inženir ali drug strokovnjak, ki se ukvarja s prostorom, se mora znati v tem zakonu, tudi če pretežno deluje v "območju" Zakona o graditvi objektov.

1.2 Pojem "urejanje prostora"

Zakon se imenuje "Zakon o urejanju prostora", čeprav se ne ukvarja s čiščenjem ali pospravljanjem javnih ali zasebnih površin oz. z drugimi aktivnostmi, ki nas pripeljejo do "urejenega prostora".

Izraz "urejanje prostora" je že več desetletij v slovenščini v rabi kot terminus technicus in je prevod nemške besede "Raumordnung" ali francoske besedne zveze "aménagement de territoire". Ti pojmi vključujejo izdelavo in sprejemanje različnih prostorskih (urbanističnih) dokumentov, uvedbo različnih ukrepov prostorske (zemljiške) politike, pa tudi izdajanje splošnih dovoljenj ipd.

Angleščina kot sicer najbolj razširjen jezik nima izraza, ki bi pokrival "urejanje prostora", zato je prevod otežen. Tudi naše "Ministrstvo za okolje in prostor" prevajamo v "Ministry of environment and spatial planning", kar ni dobesedni prevod. Pa tudi "spatial planning" ne pove Angležu ali Američanu nič in hoče ta izraz spremeniti v "urban" ali "regional planning", vendar pa je v

vseh evropskih (EU) skupnih uradnih dokumentih "spatial planning" že uveljavljen izraz.

1.3 Dosedanji zakoni tega področja

Izraz "urejanje prostora" je bil pri nas že prej v uporabi, saj smo že pred tem zakonom imeli veljaven Zakon o urejanju prostora (UL SRS 18/84). Sedanji ZUreP je torej nasledil in nadomestil tri oziroma pet zakonov (prvi trije so bili pomembni sistemski zakoni):

1. Zakon o urejanju prostora (Uradni list SRS št. 18/84 in 15/89);
2. Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97 in 9/2001 - ZPPreb);
3. Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS št. 44/97);
4. Zakon o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS št. 48/90 in 85/2000);
5. Zakon o katastru komunalnih naprav (Uradni list SRS št. 26/74 in 42/86);

2. ZUreP in ZGO

2.1 Povezava z Zakonom o graditvi objektov

ZUreP je bil namenoma sprejet hkrati z novim Zakonom o graditvi objektov (ZGO).

Medtem ko se "prostorska zakonodaja" ni prenovila od leta 1984, se je ZGO sistemsko prenavljal. Praktično nov ZGO je bil sprejet leta 1996 s spremembami večjega dela teksta (UL RS 59/96). Kljub temu so ZGO v zadnjih letih priključili vlaku preno-ve "prostorske zakonodaje".

ZUreP in ZGO imata povezano izrazoslovje in procedure, razen kjer so te določbe konfliktne. Ilustrativno lahko rečemo, da ZUreP konča svojo tematiko pri sprejemu najnižjega "prostorskega akta" (prostorski red občine), ZGO pa začne svojo tematiko pri "gradbenem dovoljenju" in nadaljuje preko gradnje, nadzora in drugih detajlov.

2.2 Skupni pojmi ZUreP in ZGO

Ob zakona imata nekaj skupnih izrazov, ki označujejo iste pojme (dokumente, procedure, ipd.). Nekaj izrazov pa lahko zavede bralca, ker so podobni, pomenijo pa popolnoma druge stvari.

Slika 1: V sredini so navedeni nekateri pomembni skupni izrazi, levo in desno spodaj pa izrazi, ki so podobni, vendar označujejo različne pojme in jih je treba pozorno razlikovati.

2.3 Nastajajoči podzakonski akti

Oba zakona bosta s svojo veljavo konkretizirana šele z uveljavitvijo podzakonskih aktov (navodil in pravilnikov), ki so trenutno v izdelavi. Za ZUreP je potrebno sprejeti 20 podzakonskih aktov, za ZGO pa 13.

3. ZAKON O UREJANJU PROSTORA

3.1 Struktura ZUreP

ZUreP ima naslednja poglavja:

Prvi del: splošne določbe

Prvi razdelek temeljne določbe

Drugi razdelek pristojnosti na področju

urejanja prostora

Drugi del: prostorsko načrtovanje

Prvi razdelek: skupne določbe

Drugi razdelek: državni prostorski akti

Tretji razdelek: regionalna zasnova

prostorskega razvoja

Četrty razdelek: občinski prostorski akti

Tretji del: prostorski ukrepi

Prvi razdelek: začasni ukrepi za zavarovanje

urejanja prostora

Drugi razdelek: zakonita predkupna pravica

občine

Tretji razdelek: razlasev in omejitve lastninske pravice

Četrty razdelek: komasacija

Peti razdelek: ukrepi pri prenovi

Četrty del: opremljanje zemljišč za gradnjo

Peti del: sistem zbirk prostorskih podatkov in poročilo o stanju na področju urejanja prostora

Šesti del: opravljanje dejavnosti na področju prostorskega načrtovanja

Sedmi del: nadzorstvo in kazenske določbe

Osmi del: prehodne in končne določbe

3.2 Prostorski akti

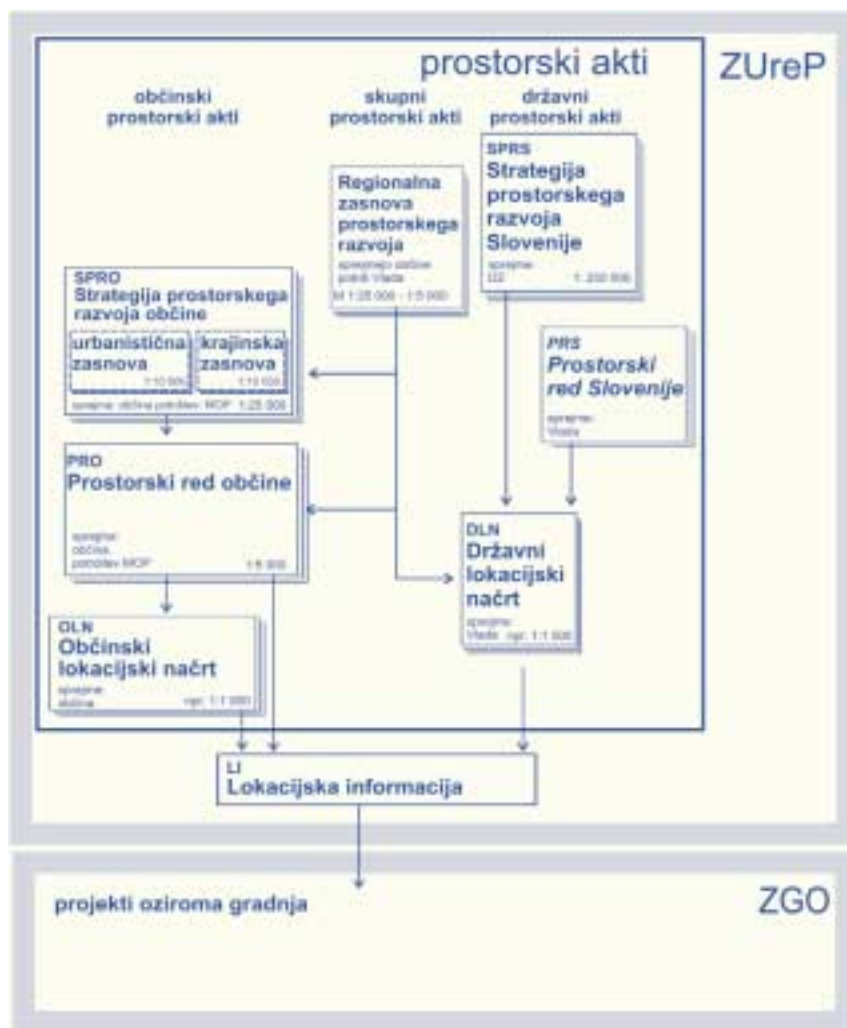
Prostorski akti so v ZUreP povezani v hierarhično odvisni sistem. To je pri tovrstnih aktih običaj tudi v tujih zakonih in tudi v do sedaj veljavnih zakonih v naši deželi.

Na sliki so razvidni prostorski akti, ki jih sprejema država (parlament ali vlada), in tisti, ki jih sprejema občina (občinski svet).

Kot rečeno, so prostorski akti v hierarhičnem odnosu. To pomeni, da mora biti "nižji" akt (konkretnejši, v podrobnejšem merilu) skladen z "višjim" aktom (splošnejšim, v splošnem merilu).

ZUreP (Ur. list RS 110/02, 8/03)			ZGO (Ur. list RS 110/02)		
št.	člen	šifra	št.	člen	šifra
rok: 3 mes.			rok: 3 mes.		
1	18	p. ureditve države	1	7	enotna klasif.
2	18	strategija države	2	7	zahtevni - enostavni
3	18	p. red države	3	12	tehnicne smernice
4	18	regional. zasnova	4	233	zbornica pogoji
5	18	strategija občine	5	157	ome gradnje
6	18	p. red občine	rok: 6 mes.		
7	18	kraj. zasnova	6	20	funkcionalno ovirani
8	18	urb. zasnova	7	40	projektna dokum.
9	18	lokacijski nacrt	8	43	našlecaji
rok: 6. mes			9		revizija
10	80	lokacijska info.	rok: 9 mes.		
11	147	zbirke podatkov	10	82, 84	gradbišče
12	149	pravni režimi	11	92	dokazila NZ
13	150	upravni akti	12	123	imeniki
14	151	dejanska raba	13	133	strokovni izpiti
15	151	delitev dej. rabe			
16	155	poročilo			
17	132	komasacija			
18	140	program oprem.			
19	146	komunal. prispev.			
20	152	infrastruktura			

Slika 2: Na levi so prikazani predvideni podzakonski akti ZUreP, na desni pa akti ZGO. (tematika je le nakazana, celotni naslovi bi bili predlogi)

Slika 3: ZUreP – sistem prostorskih aktov

Slika 4: Prehod vsebin iz sedaj veljavnih aktov v predvidene nove prostorske akte.

Tako mora biti Prostorski red Slovenije skladen s Strategijo prostorskega razvoja Slovenije. Strategija prostorskega razvoja občine mora biti v skladu s prej navedenima aktoma. Prostorski red občine mora biti skladen s prej omenjeno strategijo občine. Občinski lokacijski načrt mora biti skladen s prostorskim redom občine. Nekateri odnosi so sicer zapleteni (regionalna zasnova prostorskega razvoja, prostorski red Slovenije, državni lokacijski načrt), vendar v tem prispevku teh odnosov ne pojasnujem podrobneje.

3.2.1 Vsebina prostorskih aktov – od dosedanjih k novim

Vsebina novih prostorskih aktov je (vsaj pri nekaterih aktih) podobna dosedanjim prostorskim aktom. Poznavanje te podobnosti je pomembno zaradi dveh dejstev:

- v relativno dolgem prehodnem obdobju bo večina dosedanja akt moral hkrati veljati z "višjim" ali "nižjim" novim aktom,
- kadar je vsebina podobna, je pričakovati manj težav in odpora pri sprejemanju novega akta, saj so vsebinske odločitve povečini že sprejete z dosedanjim aktom.

3.2.2 Lokacijski načrti - LN

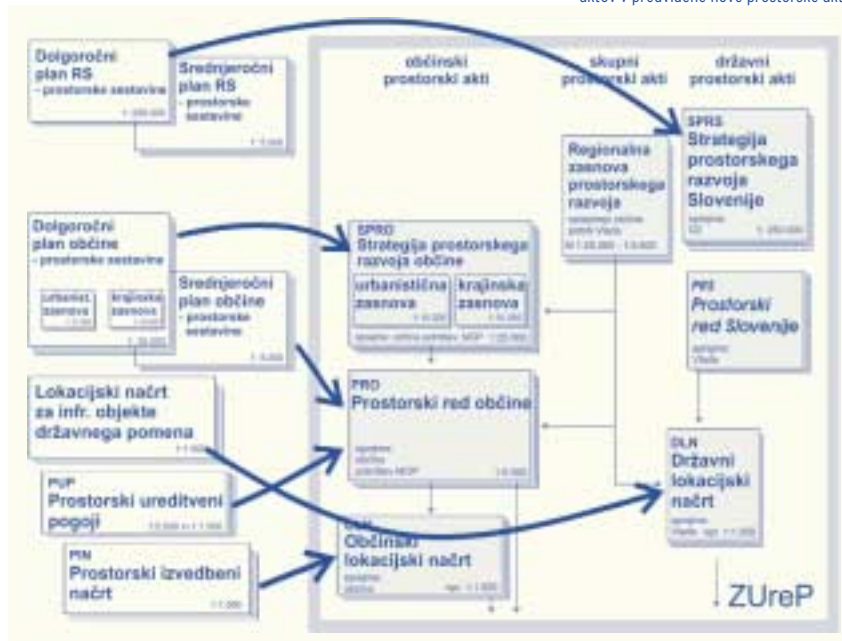
Lokacijski načrt je posebej opisan, saj je hierarhično najnižji, po merilu najbolj natančen in zato posebno blizu tehničnim strokovnjakom, kot so npr. člani zbornice.

Lokacijski načrt je nasledek dosedanjih "prostorsko izvedbenih načrtov" iz dosedanjega zakona (Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor - 1984). Lokacijski načrt je osnova za nekatere prostorske ukrepe, opisane v zakonu. Na njega se veže program opremljanja in urbanistična pogodba, možen je tudi pogojno veljaven lokacijski načrt. Od drugih prostorskih aktov pa ga po novem zakonu razlikuje njegova "začasna" veljavnost. Lokacijski načrt naj bi bil potem, ko je izvedba (gradnja) končna, pravno ukinjen (razveljavljen). Ta izgrajeni prostor se potem "ureja" z običajnim prostorskim redom občine - posamične nove pobude, nove zidave in prostorske ureditve se omogoča in dovoljuje na podlagi prostorskega reda.

3.3 Lokacijska informacija

Pojem lokacijske informacije zaseda v ZUreP en člen - 80. člen. V njem je opisano, kdo da občanu lokacijsko informacijo, kaj vsebuje in podobne podrobnosti.

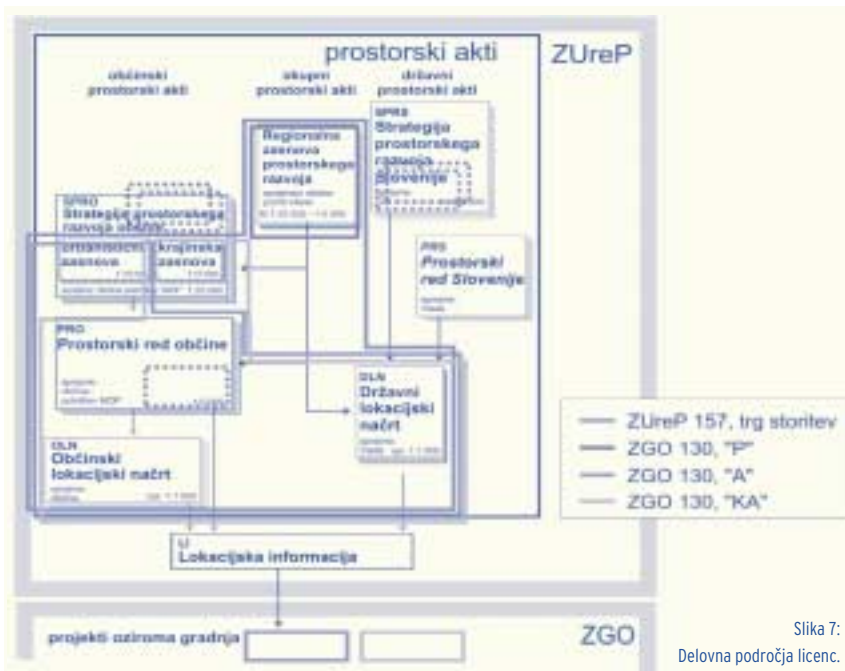
V ZGO je lokacijski informaciji dan velik pomen. Ta dokument je pogoj za gradnjo enostavnega objekta. Lokacijska informacija je tudi "vhodni" podatek

Slika 5: Lokacijski načrt in prostorski ukrepi.

Slika 6: Vloga in pomen "lokacijske informacije".

Slika 7: Delovna področja licenc.

in obvezni dokument za izdelavo projekta za "manj zahtevne" in "zahtevne" objekte.

Zanimivo je, da so lokacijsko informacijo vključili tudi novonastajajoči zakoni: Zakon o posredovanju nepremičnin in Zakon o zemljiški knjigi. Vendar pa lokacijska informacija iz ZUreP ne nudi tistih vsebin, ki bi bile potrebne za uporabo v ZGO in ostalih dveh zakonih. Ker je dokument obvezen in malo uporaben, gre pri tem za precejšen nesporez, ki ga bo ministrstvo verjetno moralo na nek inovativen način razrešiti.

3.4 Pooblastila in licence

V šestem delu ZUreP je opisano "opravljanje dejavnosti na področju prostorskega načrtovanja". Pomembno za sedanje in bodoče strokovnjake na tem področju je, kako se vključujejo v delo, kakšne kvalifikacije morajo imeti.

To poglavje je treba brati skupaj z ustreznim poglavjem v ZGO.

Interpretacija obeh zakonov prav na tem področju ni definitivna. Zaenkrat lahko prikažemo, kdo lahko izdeluje posamezne prostorske akte ali njihove dele.

3.5 Prehodno obdobje

Prehodno obdobje za pripravo novih aktov je dovolj dolgo, izteče se nekje leta 2007.

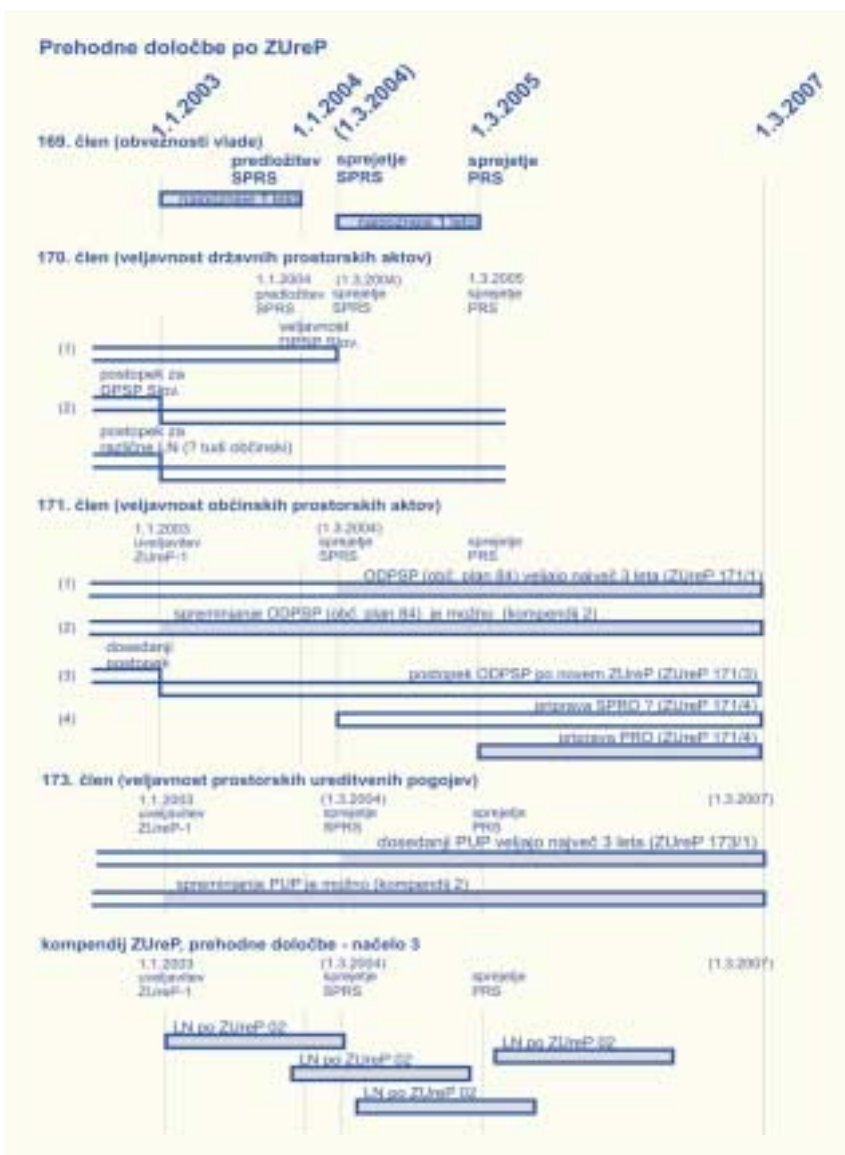
V tem času je treba pripraviti nov tip prostorskih aktov in sicer po hierarhičnem zaporedju.

Najprej bo ministrstvo pripravilo Strategijo prostorskega razvoja (SPRS), po sprejemu te bo sprejet Prostorski red Slovenije (PRS). Potem začnejo občine pripravljati svoje strategije prostorskega razvoja in za tem prostorske rede.

Prav tako se lahko "dopolnjujejo in spreminjajo" vsi do sedaj veljavni akti.

Takoj z uveljavitvijo zakona pa so nehali veljati "urbanistični redi", sprejeti še po staremu zakonu o urbanističnem planiranju iz leta 1967. Na teh območjih ni možno izvajati posegov v prostor.

Lokacijske načrte, tako državne kot tudi občinske, se lahko po sedanjih "neuradni interpretaciji" (kompandij odgovorov ZUreP – februar 2003) pripravljajo in sprejema že takoj, torej še preden so sprejeti vsi prej naštetih akti.

Slika 8: Prehodno obdobje.

Ivan Leban, univ. dipl. inž. el.
Predsednik UO matične sekcije elektro inženirjev

Rešitve novega ZGO-1 prikazane z diagrami poteka

Razmnoževanje diagramov rešitev brez predhodnega soglasja avtorja prispevka ni dovoljeno!

NOV ZGO-1 NAM JE PRINESEL VRSTO NOVIH REŠITEV. ENA OD OSNOVNIH ZAHTEV, KI IZHAJA ŽE IZ TEZ OB NJEGOVEM NASTAJANJU, JE:

- postopki za pridobivanje gradbenega dovoljenja naj bodo poenostavljeni.

Te poenostavitve so se določila v ZGO-1 lotila predvsem z vpeljavo enega samega uradnega postopka, v katerem je udeležen investitor. Lokacijskega dovoljenja ni več. Prostorsko načrtovanje je naloga države in občine (lahko tudi na pobudo investitorja). Tako bi z izdelanimi prostorskimi izvedbenimi akti (PIA), ki jih določa Zakon o urejanju prostora (ZUreP), bodoči investitor preko bistvenega dokumenta "lokacijske informacije" (LI) dobil osnovne pogoje za graditev. LI je dokument, ki ga izda občina ali republika in le povzema pogoje in rešitve iz PIA, prostorskega reda ali lokacijskega

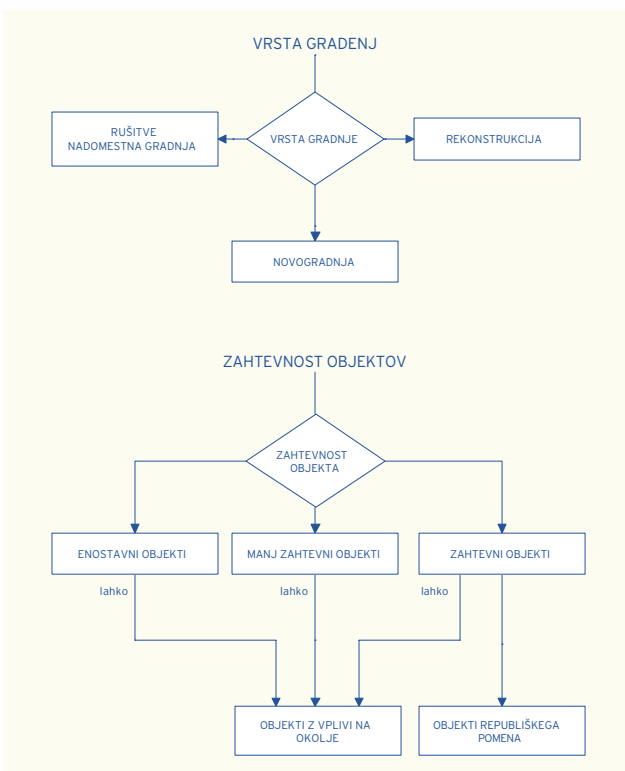
načrta. ZGO-1 je skupaj z ZUreP-1 ukinil tudi instrument "priglasitve del", tako da imamo le kategorijo objektov, za katere je za gradnjo potrebno gradbeno dovoljenje, in objekte, za katere gradbeno dovoljenje ni potrebno.

Zakonodajalec pa je skozi osnovno tezo "poenostavljanja" spoznal, da je potrebno kljub temu za posamezne objekte, predvsem glede na zahtevnost, določiti specifične procedure in poseben obseg dokumentacije, ki nas pripeljejo do pridobitve gradbenega dovoljenja.

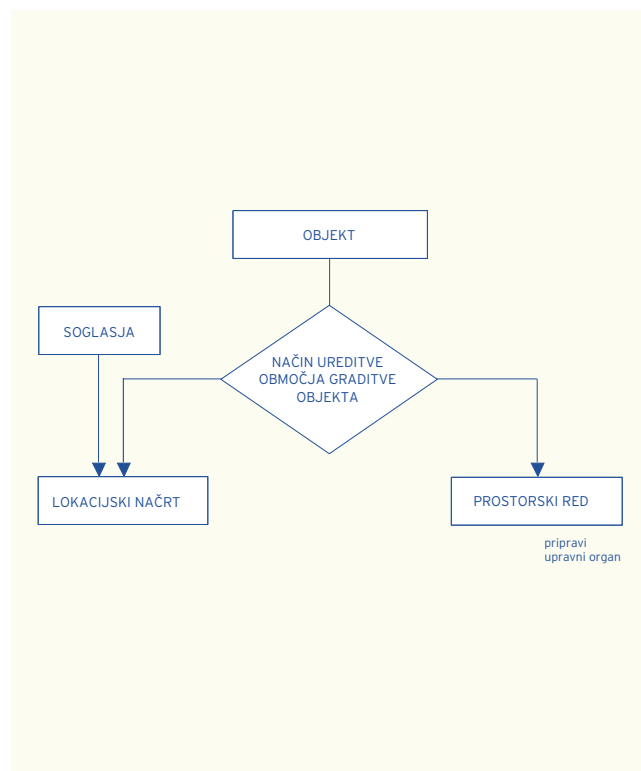
Namen tega prispevka ni, da bi polemiziral z nekaterimi rešitvami, ki bodo pomenile en uradni postopek, v resnici pa zahtevale enake korake kot do sedaj, ob bistveni večji negotovosti investitorja. Prav tako bo praksa pokazala, ali ni ZGO-1 v primeru enostavnih in tudi manj zahtevnih objektov nekaterih stvari le preveč poenostavil. Dejstvo pa

je, da so ob osnovni ideji poenostavljanja postale procedure in zahteve za pripadajočo dokumentacijo v samem ZGO-1 izjemno nepregledne in razpršene preko osnovnih poglavij Zakona.

Kot inženir tehnične stroke z izkušnjami iz prakse sem poskušal zapletene zakonske diktacije prikazati z diagrami poteka. Pri nastajanju tega gradiva so se pojavile nekatere dileme. Nekaj jih je bilo razjasnjenih tudi ob pomoči MOPE, nekaj pa jih je ostalo. Prav gotovo se jih bo nekaj še pojavilo. Vesel bi bil, če se bi ob tem gradivu pojavila nova vprašanja in seveda ustrezne rešitve. Že na osnovi nekaj predavanj in razgovorov, ki smo jih imeli v IZS, pa tudi pri uporabnikih zakona, lahko sklepam, da bi bilo takšno gradivo primerno že pri nastajanju zakona, saj bi lahko tudi pisanje zakona predredili proceduram. Če drugače ne, pa bi bilo lahko tako gradivo razlaga ali priloga zakona. Upam, da bo ta prispevek vsaj začetek v tem smislu.

Slika 1: Vrsta gradenj in zahtevnost objektov

Slika 2: Način ureditve območja graditve objekta

V diagramih sem se omejil na procedure, ki so izrazito vezane le na ZGO-1, in delno na osnove, ki jih določa ZUreP-1. Diagrami celotnega investicijskega procesa so obširnejši in kompleksnejši, saj zajemajo procedure in dokumentacijo od ideje do realizacije, vključujoč tudi "predhodna dela za investicijo" in "investicijsko dokumentacijo", ki jih ZGO-1 ne obravnava, so pa nujni del vsake graditve. Za del graditev pa so celo obveza po Zakonu o javnih naročilih (ZJN) in pripadajočih podzakonskih aktih. Prav tako niso prikazani postopki, ki jih predvideva pri načrtovanju v prostoru ZUreP-1, saj bi praviloma moral investitor priti v prostor, kjer je ta dokumentacija že narejena in sprejeta.

Komentarji so podani za posamezen prikazan list. Upoštewane so vse predvidene bodoče rešitve in ne povzemajo vrste kompliciranih predhodnih določb tako ZUreP kot ZGO-1.

- Na **sliki 1** je prikazana delitev po **vrstah gradenj in zahtevnosti objekta**. Vsaka zahteva nekoliko prilagojeno dokumentacijo in postopke.

Novi ZGO-1 je predvsem "zahtevnost objekta" postavil kot enega od osnovnih kriterijev (v diagramih "kretnic"), po katerih speljemo posamezen postopek. Poleg osnovne delitve na enostavne, manj zahtevne in zahtevne objekte (delitev določa že ZGO-1, natančneje pa pripadajoči pravilnik) na tej sliki prikažem še posebno ovrednotenje objektov glede na vplive okolja. Poseben postopek so si zaslužili tudi objekti republiškega značaja, ki jih prav tako določa poseben pravilnik.

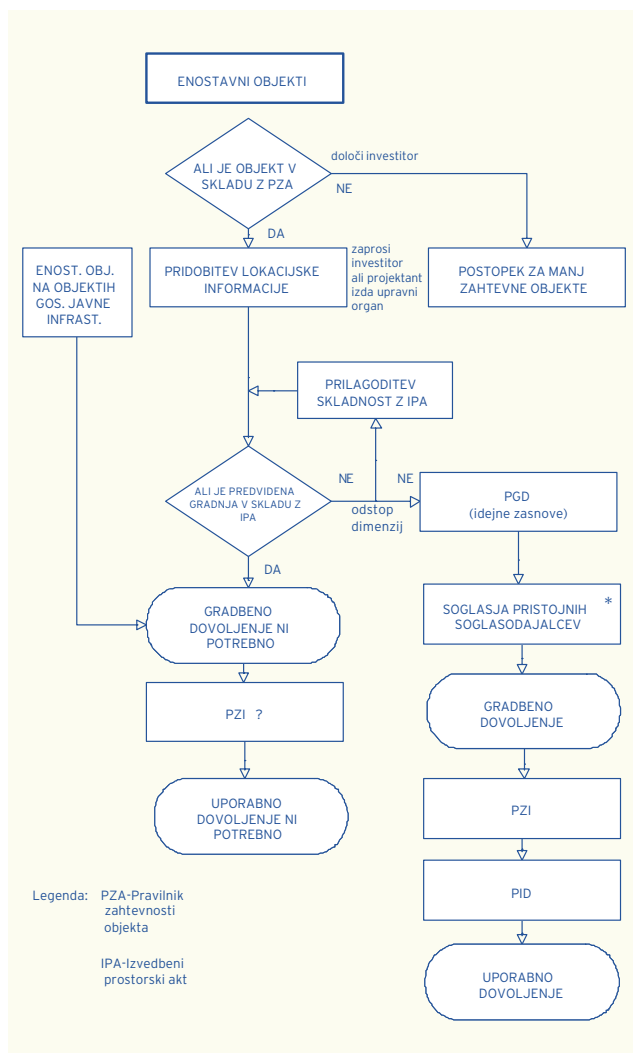
- **Slika 2** prikazuje drugo delitev, ki jo ZGO-1 predvideva kot osnovno za odločitev, po kateri poti se odvija postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja. Glede na **način ureditve območja** graditve objekta ločimo **ureditev z dvema vrstama PIA: lokacijskim načrtom (LN) in prostorskim redom (PR)**.

Zakonodajalec predvideva, da bo vsa aktivnost pridobitve pogojev in soglasij uredil že pri izdelavi LN, zato v primeru izdelanega LN ne zahteva soglasij na PGD. V primeru izdelanega PR (dokument je bolj groba določitev namembnosti) pa zahteva popolno proceduro z določitvijo

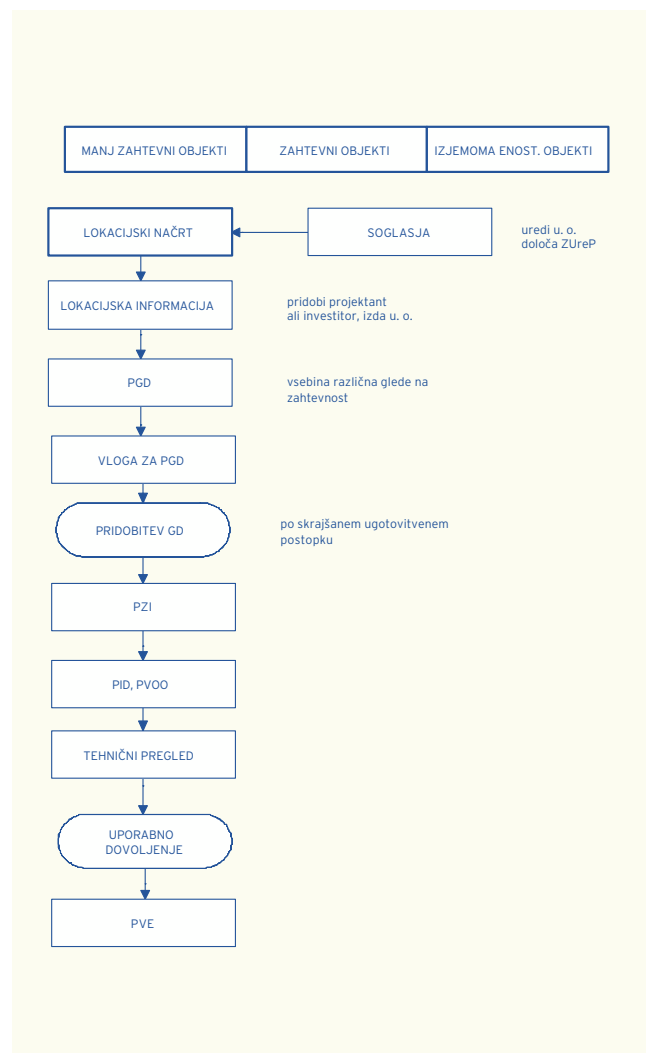
soglasjedajalcev, določanjem projektnih pogojev in pridobitvijo soglasij.

- **Slika 3** prikazuje **postopke v primeru enostavnih objektov**. Postopek se prične s tem, da mora investitor sam preveriti, ali je načrtovani objekt "enostaven objekt" (v skladu s pravilnikom). Če je odgovor pritrdilen, zaprosi za "lokacijsko informacijo" (LI). Iz LI ugotovi, ali je nameravana gradnja skladna s pogoji. Če je, potem ni potrebno gradbeno dovoljenje. Po ZGO-1 ni potrebno tudi nobenega PZI, v resnici pa bo tudi za take objekte potreben skromen (po vsebini neuraden) PZI.

Če so odstopanja le v dimenzijah, je potrebno za enostavni objekt izdelati PGD. ZGO-1 sicer govori o "idejnih zasnovah", kar pa ni ravno dosledno (idejne zasnove imajo drug namen in vsebino), verjetno bi bilo prav "v obsegu idejnih zasnov". Iz samega ZGO-1 ni popolnoma jasno ali - in kako - na tak PGD pridobivamo soglasja. Po splošni delitvi postopkov glede na PIA (prostorski izvedbeni akt), bi lahko prevzeli, da v primeru, da je bil izdelan

Slika 3: Postopek pri enostavnih objektih

Slika 4: Postopek - izdelan lokacijski načrt

lokacijski načrt (LN), niso potrebna soglasja, v primeru, da je PIA na nivoju prostorskega reda (PR), pa bi morali proceduro izvajati na enak način, kot ga prikazujem za manj zahtevne ali zahtevne objekte. Torej: določitev soglasjedajalcev, iskanje projektnih pogojev (s katero dokumentacijo, saj je že PGD degradiran na "idejne zasnove"?), izdelava PGD, iskanje soglasij, usklajevanje, vloga za gradbeno dovoljenje (GD). V samem diagramu je ta del vključen le pogojno in označen z zvezdico. Če je moje razmišljanje pravilno, je ZGO-1 popolnoma nepotrebno otežil "podvarianto" pri enostavnih objektih, saj bi vse, kar ni enostavni objekt, in če enostavni objekt ni v skladu z lokacijskimi pogoji (npr. dimenzije), lahko uvrstil v postopek, ki je predviden za manj zahteven objekt.

Gradnja enostavnih objektov na objektih gospodarske infrastrukture ne zahteva niti pridobitve lokacijske informacije.

- Slika 4 prikazuje postopek, ki je potreben za objekte, za katere je bil izdelan LN. Pri komentarju Slike 2 sem pojasnil idejo poeno-

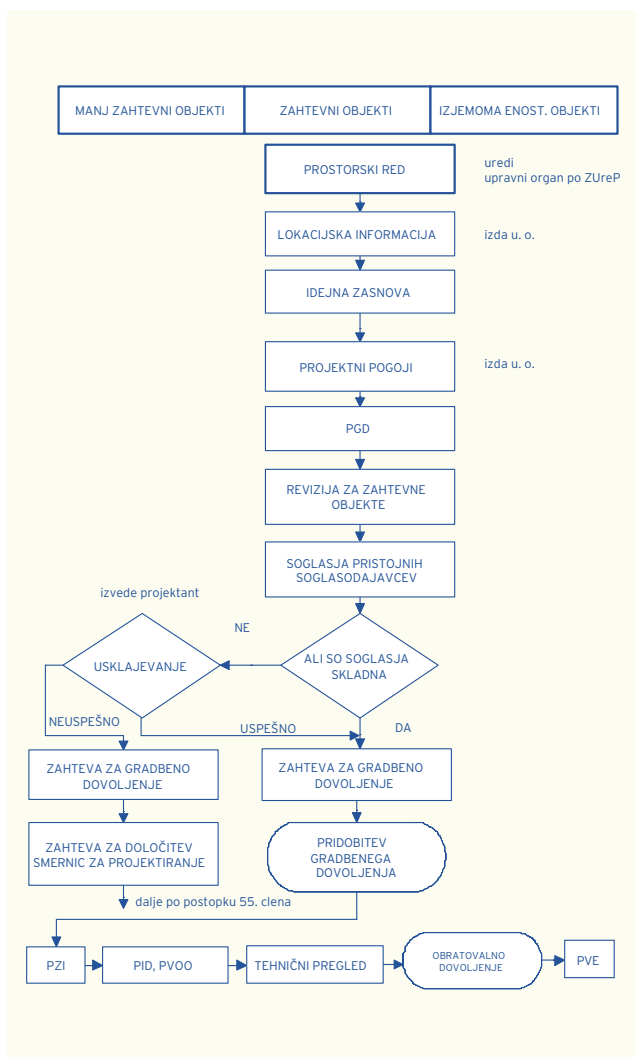
stavitve postopka v takem primeru. ZUreP ureja izdelavo LN in pridobivanje soglasij zanj ter njegovo sprejetje.

Postopek prične s pridobitvijo lokacijske informacije. Ta naj bi imela vse pogoje, ki bi jih morali upoštevati pri izdelavi PGD. Soglasij ni potrebno pridobivati.

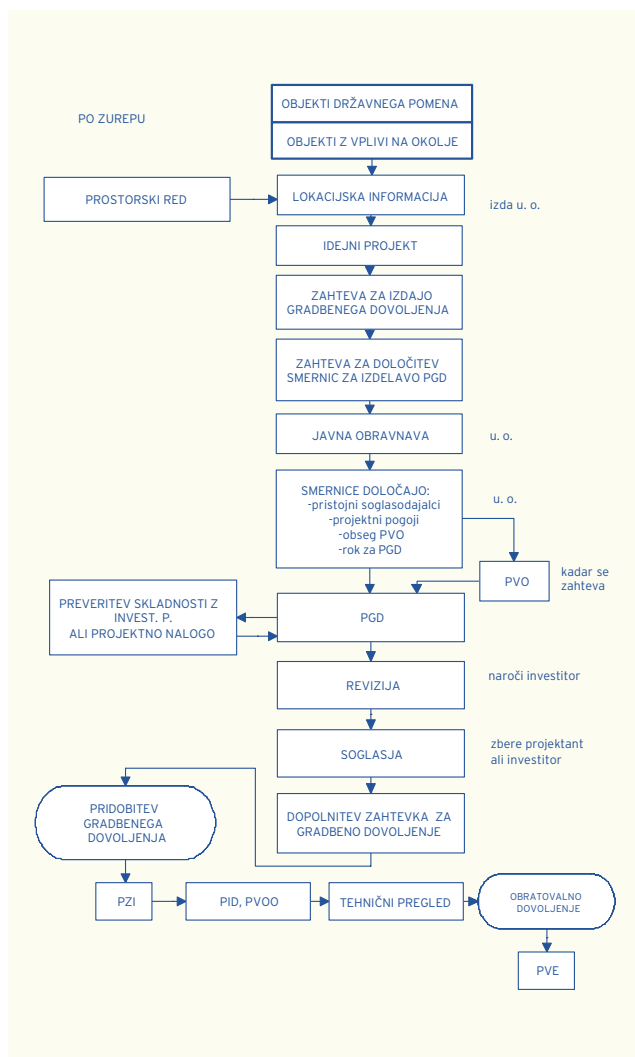
Na tej sliki je prikazano tudi splošno načelo: kjer je pridobljeno gradbeno dovoljenje, je tudi tehnični pregled in izdaja uporabnega dovoljenja. Prikazana je tudi dokumentacija iz obsega tehnične dokumentacije (projekt izvedenih del - PID in projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta (PVOO), ki jo ZGO-1 zahteva za tehnični pregled. Tehnični pregled je lahko uspešen ali ne. Če je neuspešen, je po odpravi pomanjkljivosti potreben ponovni tehnični pregled. Na tej osnovi se izda uporabno dovoljenje. Možno je tudi, da se na tehničnem pregledu določi preizkusno obratovanje. Po končanem preizkusnem obratovanju se tehnični pregled ponovi in takrat izda uporabno dovoljenje.

Po pridobitvi uporabnega dovoljenja je potrebno v predpisanem času pripraviti in vložiti tudi projekt za vpis v uradne evidence (kataster stavb, kataster zemljišč, kataster infrastrukture).

- Slika 5 prikazuje postopek v primeru, če bi bil kot PIA izdelan prostorski red. Postopek kot prične s pridobitvijo lokacijske informacije. Na tej osnovi izdelamo idejno zasnovo (IZ) (novost ZGO-1 v okviru projektne dokumentacije). Z IZ poišče projektant ali investitor pri bodočih soglasjedajalcih projektne pogoje. Na tej osnovi izdela PGD. V primeru zahtevnih objektov se izdela še revizija projekta. Investitor ali projektant zbere soglasja pri soglasjedajalcih, ki so prej pripravili projektne pogoje. Investitor ali projektant tudi usklajuje neusklajena ali negativna soglasja do stanja, da postanejo pozitivna in vložijo zahtevo za pridobitev gradbenega dovoljenja. V primeru, da je usklajevanje neuspešno, lahko investitor oz. projektant zaprosi občino oz. državo za pomoč pri usklajevanju z "zahtevo za določitev smernic za projektiranje". Dalje teče postopek po

Slika 5: Postopek – izdelan prostorski red

Slika 6: Postopek za objekte državnega pomena na območju, ki se urejajo s prostorskim redom in za objekte z vplivi na okolje

določilih 55. člena ZGO-1, ki veljajo za objekte državnega pomena in objekte z vplivi na prostor. Vsekakor lahko to možnost, ki ni tako malo verjetna, ocenimo za zelo zahtevno, zapleteno in za investitorja nepredvidljivo, saj bo o tem, če lahko gradi, izvedel šele po celi vrsti akcij.

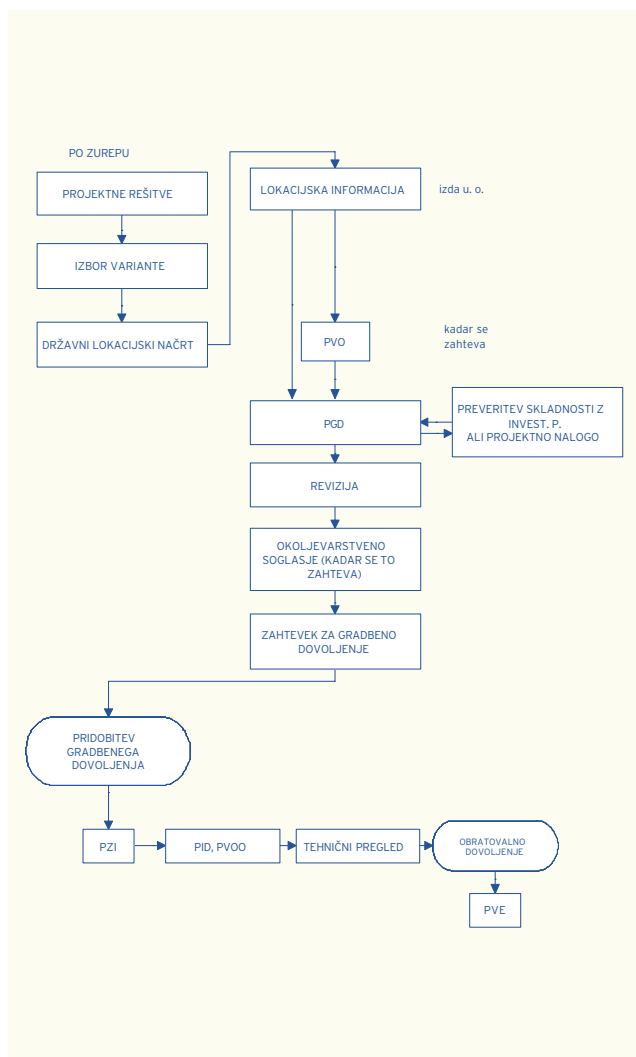
- **Slika 6** prikazuje **postopku za objekte državnega pomena, ki naj bi se gradili na področju, ki se ureja s prostorskim redom in za objekte z vplivi na okolje**. Procedura se pričene s pridobitvijo lokacijske informacije. Na podlagi te se izdelava idejni projekt. Z obema dokumentoma začnemo vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja, ki zahteva določitev smernic za izdelavo PGD. Na osnovi te vloge in dokumentacije pristojni organ (MOPE ali občina) pripravi javno razgrnitev in obravnavo. Kot rezultat tega pripravi smernice, ki določajo: pristojne soglasjedalce, projektne pogoje, obseg PVO in rok za izdelavo PGD. Po teh smernicah se izdelava PGD. Ker gre v tem primeru mnogokrat za objekte, ki jih zadeva ZJN, je posebej

omenjena preveritev skladnosti z investicijskim programom. Ker gre praviloma za zahtevne objekte, investitor naroči izdelavo revizije. Projektant ali investitor zbere vsa zahtevana soglasja. PGD in soglasja pomenijo dopolnitev zahteve za gradbeno dovoljenje.

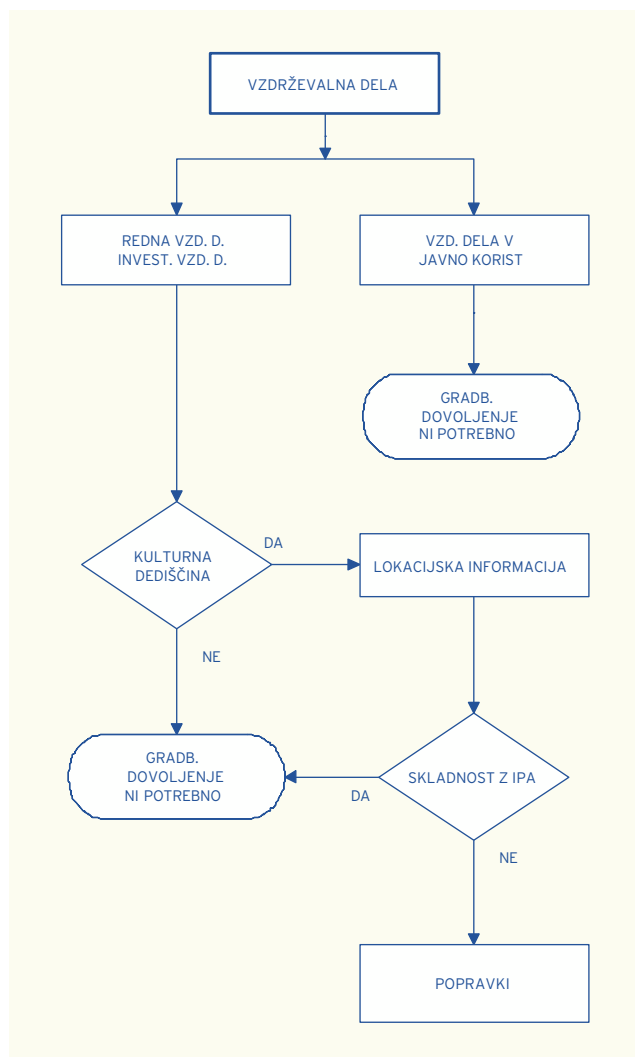
- **Slika 7** prikazuje **postopku za objekte državnega pomena, ki naj bi se gradili na področju, ki se ureja z lokacijskim načrtom**. V ZGO-1 te procedure ni možno najti direktno. Posredno se da razumeti, da je postopek pač enak kot splošno velja za objekte, ki naj se gradijo na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom. V tem primeru naj bi šlo za državni LN. Iz ZUreP-1 lahko povzamemo, kako pridemo do njega. Na osnovi "projektne rešitve" (opomba: tega pojma ne najdemo v pojmovniku, primerne dokumentacija bi bile "idejne rešitve", ki so variantne rešitve kot tehnična osnova "predinvesticijske zasnove" - po ZJN) se izbere varianta, ki se pripravi v lokacijskem načrtu in se zanjo pridobijo tudi vsa potrebna soglasja. Od tu je postopek enak, kot na sliki 4, torej prič-

tek z lokacijsko informacijo, izdelava PGD, brez iskanja soglasij, razen izdelava PVO (ni nujno, a predpostavljam, da bodo vsi objekti državnega pomena tudi objekti z vplivi na okolje), iskanje okoljevarstvenega soglasja.

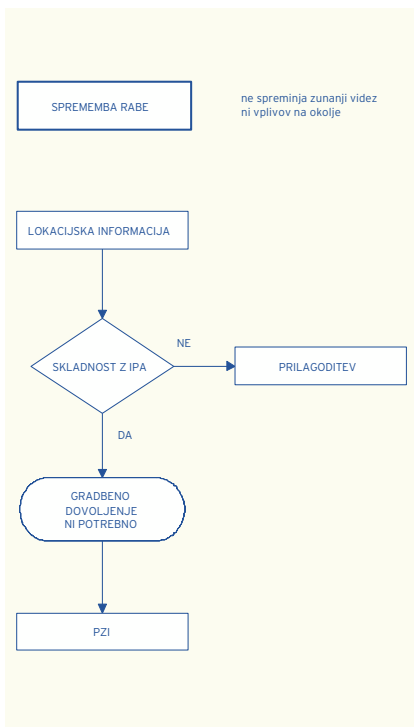
- **Slika 8** prikazuje **postopek v primeru vzdrževalnih del**. Tu vidimo, da pri rednih in investicijskih vzdrževalnih delih ni potrebno iskati lokacijskih informacij in seveda ni potrebno izdelati PGD in iskati GD. Izjema je le takrat, ko gre za objekt, ki je kulturna dediščina. Takrat je potrebno iskati lokacijsko informacijo in uskladiti dela s temi zahtevami. Tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist ni potrebno iskati lokacijske dokumentacije.
- **Slika 9** prikazuje **postopek pri spremembi rabe**. To je gradnja, ki ne spreminja zunanjega videza, konstrukcije in nima vplivov na okolje. V takem primeru pridobimo LI, po kateri se moramo ravnati pri gradnji.
- **Slika 10** prikazuje **postopek pri spremembi**

Slika 7: Postopek za objekte državnega pomena na območju, ki se urejajo z državnim lokacijskim načrtom

Slika 8: Postopek za vzdrževalna dela

Slika 9: Postopek pri spremembi rabe

namembnosti: To je gradnja, kjer se ne spreminja zunanji videz, povečani pa so vplivi na okolje. Tudi tu pričnemo s pridobitvijo LI. Na njeni osnovi izdelamo PGD ter pridobimo le soglasja tistih soglasjedajalcev, ki bi jih takšna gradnja zadevala.

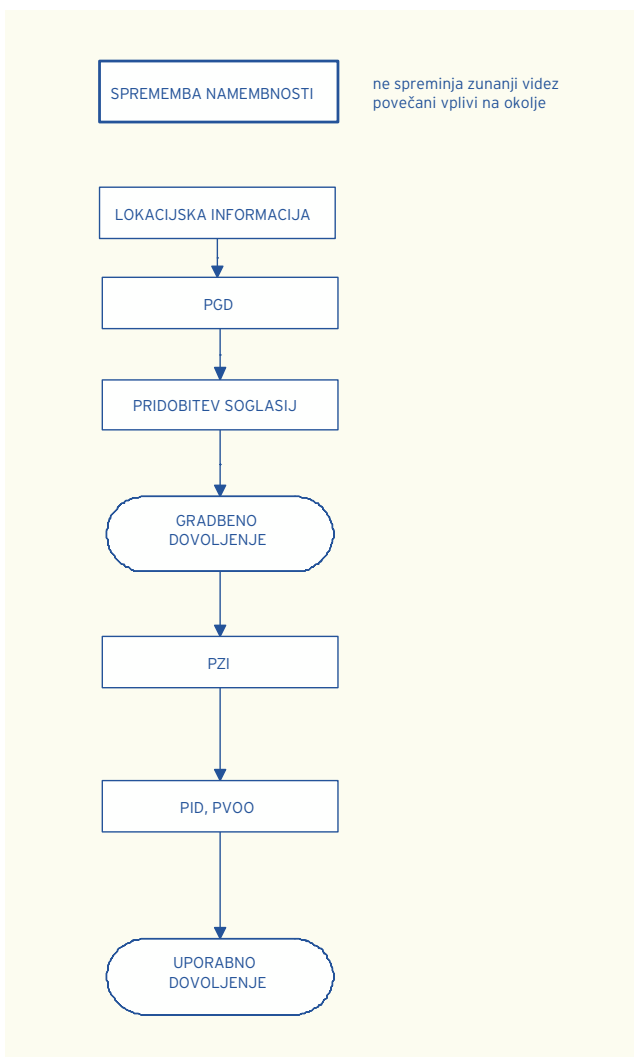
- **Slika 11 prikazuje postopek v primeru rekonstrukcije.** Po ZGO-1 se za rekonstrukcijo šteje gradnja, kjer gre za bistvene spremembe konstrukcijskih elementov ali spremembe kapacitet. Postopek pričnemo z iskanjem LI. Na tej osnovi izdelamo PGD, ki mora dokazati ustreznost nosilnosti že vgrajenih gradbenih proizvodov ter predvideti, kako bomo preprečevali emisije prahu in nevarnih snovi pri rekonstrukciji. S PGD je potrebno iskati le tista soglasja, ki jih zahtevajo posebni zakoni.

Pri večini postopkov je predvideno, da s PGD iščemo soglasja, obenem pa je bivši Pravilnik o podrobni vsebini projektne dokumentacije (smiselno v veljavi, novi v pripravi) predpisal, da odgo-

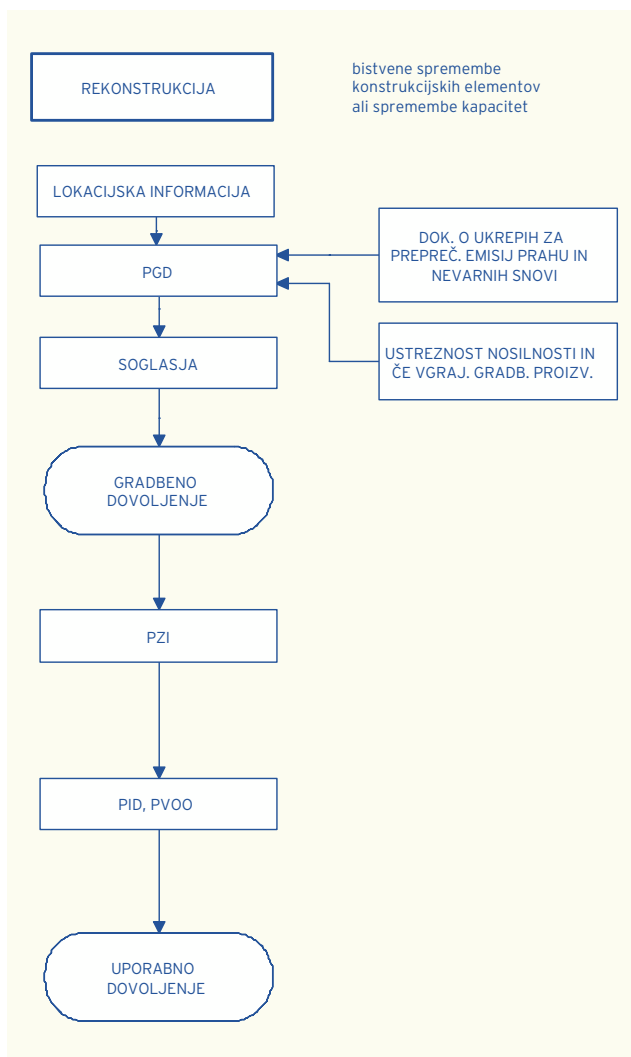
vorni projektant podpiše PGD, ko so vključena vsa soglasja. Novi ZGO-1 predvideva, da se lahko soglasjedajalcem daje v pregled le del PGD oziroma posamezni načrt iz PGD. V tem primeru bomo morali v PGD ali njegovih delih posebej označiti, da gre za izvode (podpisane), namenjene le iskanju soglasij.

Prikazane slike postopkov pokrivajo večino primerov iz ZGO-1, kljub temu ostanejo še nekateri nedorečeni primeri - npr. dokumentacija in postopek za rušenje objektov.

Verjetno bosta praksa in čas pokazala, da bo potrebno prikazane postopke kje korigirati oziroma da sem jih iz zakona napačno interpretiral. Vsekakor pa naj bi ta poskus pokazal, da se da relativno zapleten zakon in njegova določila prikazati tudi v tehnični stroki razumljivejši obliki diagramov poteka.

Slika 10: Postopek pri spremembi namembnosti

Slika 11: Postopek pri rekonstrukciji

Številka: 351-00-253/2003

Datum: 15. 5. 2003

Za izvrševanje določb drugega odstavka 35. člena in drugega odstavka 50. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02) izdaja minister za okolje, prostor in energijo na podlagi drugega odstavka 23. člena in 69. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/02) v povezavi s prvim odstavkom 205. člena Zakona o graditvi objektov

STROKOVNO PRIPOROČILO

o tem, kdaj se šteje, da ima idejna zasnova, ki se jo priloži zahtevi za določitev projektnih pogojev, predpisano vsebino,

kot sledi:

I.

Ker je z drugim odstavkom 50. člena Zakona o graditvi objektov (v nadaljevanju: ZGO-1), ki sicer ureja pridobivanje projektnih pogojev in soglasij, med drugim določeno, da mora biti zahtevi za določitev projektnih pogojev priložena idejna zasnova,

to v povezavi z določbami prvega odstavka 35. člena ZGO-1, ki sicer urejajo vrste projektne dokumentacije oziroma določbami drugega odstavka navedenega člena, ki določajo, da je idejna zasnova skica in opis bistvenih značilnosti nameravane gradnje,

pomeni:

1. da lahko izdela idejno zasnovo samo pravna ali fizična oseba, ki sme v skladu z določbami 28. člena ZGO-1 opravljati dejavnost projektiranja,
2. da mora projektant, ki prevzame v izdelavo idejno zasnovo, imenovati odgovornega projektanta, če sam ne izpolnjuje pogojev za odgovorno projektiranje,
3. da mora biti izdelana idejna zasnova na podlagi podatkov iz lokacijske informacije oziroma določb o izvedbenem prostorskem aktu, podatkov o obstoječem stanju zemljišča in objektov, na katere se nanaša nameravana gradnja ter investitorjevih podatkov o velikosti, namenu in zmožljivosti objekta, na podlagi podatkov glede potrebnih komunalnih priključkov na posamezne vrste objektov gospodarske javne infrastrukture, brez katerih objekt ne bi mogel obratovati in na podlagi podatkov o pričakovanih vplivih objekta na okolje,
4. da mora biti idejna zasnova vložena v mapo for-

ma ta SIST ISO A4 (21 x 29,7 cm), na katere prvi strani mora biti navedeno ime oziroma firma in sedež investitorja oziroma naročnika, vrsta in lokacija objekta, ter datum izdelave projekta z navedbo imena projektanta z naslovom, številka projekta, ime in priimek odgovornega projektanta – pooblaščenega arhitekta, krajinskega arhitekta oziroma drugega pooblaščenega inženirja z njegovo identifikacijsko številko, na drugi strani pa da mora biti kazalo celotnega projekta, in

5. da mora biti idejna zasnova sestavljena iz kartografskega in tekstualnega dela, pri čemer tekstualni del obsega opis nameravane graditve oziroma objekta ter dejanskega in pravnega stanja zemljišča, na katerem naj bi objekt stal, kartografski del pa obsega kopijo katastrskega in topografskega načrta z vrisanim objektom in skice tlorisa in tipičnih prereзов, če gre za stavbo, praviloma v merilu 1 : 500, če gre za gradbeni inženirski objekt pa v merilu 1 : 1000 oziroma drugem ustrezno večjem merilu.

II.

To strokovno priporočilo se uporablja do uveljavitve Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov.

III.

To strokovno priporočilo je v času, ko se ga uporablja, obvezno za delo vseh tistih uradov, ki so notranje organizacijske enote ter organov v sestavi Ministrstva za okolje, prostor in energijo, ki glede na določbe prvega odstavka 206. člena ZGO-1 nastopajo kot pristojni soglasodajalci, kar pomeni, da lahko po prejemu pisnega poziva investitorja oziroma projektanta, da se mu določijo projektni pogoji za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, takšnemu pozivu pa ni priložena idejna zasnova s predpisano vsebino, na takšen poziv odgovorijo, da se bo začelo z določanjem projektnih pogojev šele, ko mu bo dostavljena idejna zasnova s predpisano vsebino.

Drugim organom in službam, ki glede na določbe prvega odstavka 206. člena ZGO-1 tudi nastopajo kot pristojni soglasodajalci in lokalnim skupnostim oziroma njihovim gospodarskim javnim službam se s tem strokovnim priporočilom omogoča, da v primerih, ko prejmejo pisni poziv investitorja oziroma projektanta, da se mu določijo projektni pogoji za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, takšnemu pozivu pa ni priložena idejna zasnova s predpisano vsebino, na takšen poziv

odgovorijo, da se bo začelo z določanjem projektnih pogojev šele, ko mu bo dostavljena idejna zasnova s predpisano vsebino.

IV.

Pristojne službe ministrstev se naprošajo, da s tem strokovnim priporočilom seznanijo vse tiste urade, ki so njihove notranje organizacijske enote ter tiste organe v njihovi sestavi in njihove inšpektorate, ki glede na določbe prvega odstavka 206. člena ZGO-1 nastopajo kot pristojni soglasodajalci.

V.

S tem strokovnim priporočilom se seznanijo tudi vse upravne enote v Republiki Sloveniji ter izpostavne Upravne enote Ljubljana, hkrati z naročilom, da takoj po tem, ko prejmejo zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja in vpogledajo v posebni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki je bil zahtevi priložen, preverijo, ali projekt vsebuje vse predpisane projektne pogoje s soglasji pristojnih soglasodajalcev, z opisom, kako jih je projektant pridobil in upošteval oziroma da v primeru, če projekt ne vsebuje vseh predpisanih soglasij pristojnih soglasodajalcev, preverijo, ali je projektant dokazal, da so izpolnjeni pogoji iz prvega oziroma drugega stavka četrtega odstavka 50. člena ZGO-1.

Če bo upravni organ ugotovil, da v projektu ni priloženih pisnih pozivov tistim pristojnim soglasodajalcem, katerih soglasja v posebnem delu projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja manjkajo in kopije vročilnic, naslovljenih na njih, ali če bo upravni organ ugotovil, da so projektu sicer priloženi takšni pozivi in kopiji vročilnic, v nadaljevanju postopka izdaje gradbenega dovoljenja pa bi ugotovil, da iz takšnih pozivov in kopij vročilnic ne izhaja, da so izpolnjeni pogoji iz prvega oziroma drugega stavka četrtega odstavka 50. člena ZGO-1, je upravni organ dolžan ravnati tako, kot je po 140. členu ZUP predpisano glede predložitve dokazil. Šele nato bo nadaljeval s postopkom izdaje gradbenega dovoljenja, v nasprotnem primeru pa bo zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja zavrnil.

VI.

Predsedniku Inženirske zbornice Slovenije se priporoča, da s tem strokovnim priporočilom čimprej seznanijo vse člane zbornice oziroma odgovorne projektante in prostorske načrtovalce.

VII.

To strokovno priporočilo začne veljati takoj.

OBRAZLOŽITEV:

Podlaga za izdajo tega strokovnega priporočila je v tistih določbah Zakona o državni upravi, ki določajo, da daje minister organu v sestavi njegovega ministrstva usmeritve za njegovo delo, v določbah, da ministrstvo daje organom lokalnih skupnosti strokovno pomoč s svojega delovnega področja in v določbah, da ministrstvo na podlagi in v okviru zakonov in drugih predpisov spodbuja oziroma usmerja družbeni razvoj kot tak. Ker pa sodijo zadeve s področja izdelovanja projektne in druge tehnične dokumentacije, namenjene za gradnjo objektov in druge gradbene zadeve v pristojnost Ministrstva za okolje, prostor in energijo, ministrstvo pa je ob analiziranju stanja na področju pridobivanja za gradnje potrebne dokumentacije ugotovilo, da investitorji oziroma projektanti ob vlaganju zahtev za določitev projektih pogojev za izdelavo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja ne ravnajo v skladu z drugim odstavkom 50. člena ZGO-1 in pozivom pristojnim soglasodajalcem, da jim določijo projektne pogoje, ne prilagajajo idejnih zasnov oziroma če jih priložijo, da takšne idejne zasnove ne vsebujejo sestavin, na podlagi katerih bi lahko pristojni soglasodajalec določil projektne pogoje, je torej podlaga za izdajo obravnavanega strokovnega priporočila utemeljena.

Razlog za izdajo tega navodila je v tem, da so se po uveljavitvi novega Zakona o graditvi objektov (ZGO-1) najprej pojavila vprašanja, ali je novi zakon sploh uredil prehodno obdobje v zvezi z izdelovanjem projektne dokumentacije, namenjene za gradnje, po pojasnitvi, da je takšno obdobje ustrezno urejeno z določbami drugega odstavka 234. člena ZGO-1, pa so se določbe, da se do uveljavitve izvršilnega predpisa iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena, to je Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov, razlagale in uporabljale v povsem enakih primerih različno.

Čeprav je s prvim odstavkom 35. člena ZGO-1 jasno določeno, da sodi idejna zasnova med projektno dokumentacijo, kar pomeni, da tudi njo lahko izdeluje samo projektant, ne pa kdorkoli, in čeprav je z drugim odstavkom navedenega člena tudi opisana vsebina idejne zasnove, s tretjim stavkom drugega odstavka 50. člena ZGO-1 pa je tudi jasno določeno, da mora investitor oziroma projektant, ko pisno pozove pristojnega soglasodajalca, da mu določi projekte pogoje za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, takšnemu pozivu priložiti idejno zasnovo, se je praviloma začelo

dogajati, da investitorji takšnim pozivom ne priložijo ničesar, ali pa da se, če v pozivu navedejo, da prilagajajo določeno dokumentacijo, šele po tem, ko pristojni soglasodajalec že začne s pripravo določanja projektih pogojev, ugotovi, da je takšna dokumentacija zgolj tehnične narave, ni pa z njo nikjer prikazano, kje naj bi objekt, za katerega naj bi se pridobilo gradbeno dovoljenje, sploh stal in ali je njegova lokacija sploh v skladu s prostorskimi akti in kakšni bodo, po naravi stvari, njegovi vplivi na okolje.

Namen obravnavanega strokovnega priporočila je zato na eni strani poenotenje ravnanj pristojnih soglasodajalcev, ko prejmejo zahtevo za določitev projektih pogojev in preverjajo, ali ima takšna zahteva takšne predpisane (minimalne) sestavine, da bi se sploh lahko začelo z določanjem projektih pogojev, na drugi strani pa da se v vmesnem času, dokler ne bo izdan nov pravilnik, idejna zasnova ne v vsebinskem, ampak v količinskem smislu poenostavi, to je, da se po obsegu, ne pa glede na preglednost o tem, kaj investitor sploh namerava zgraditi na določenem zemljišču, zmanjša. Ker je bil eden od temeljnih namenov novega ZGO-1 v tem, da se »premakne« težišče vsebine sedanje projektne dokumentacije iz do sedaj preveč poudarjene tehnične sfere v sfero skladnosti z lokacijskimi pogoji, je potrebno ugotoviti, da določbe sedanjega Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije, ki se nanašajo na idejni projekt, z določenimi poenostavitvami, v smeri vsebine sedanje lokacijske dokumentacije, povsem zadostujejo za namen določitve projektih pogojev, in da bo nato, ko bo na njihovi podlagi projektant izdelal projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, možno preveriti, ali je projektant v projektih rešitvah upošteval projektne pogoje in v primeru, da jih je upošteval, tudi izdati soglasje.

S tem je to strokovno priporočilo utemeljeno.

mag. Janez KOPAČ
MINISTER

Številka: 351-00-229/2003

Datum: 6. 5. 2003

Vsem upravnim enotam v Republiki Sloveniji in izpostavam Upravne enote Ljubljana

Za izvrševanje določb drugega odstavka 234. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02) izdaja minister za okolje, prostor in energijo na podlagi prvega odstavka 49. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/02)

NAVODILO

o tem, kdaj se šteje, da ima projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja predpisano vsebino,

kot sledi:

I.

Ker je z drugim odstavkom 234. člena Zakona o graditvi objektov (v nadaljevanju: ZGO-1) določeno, da se do uveljavitve izvršilnega predpisa iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena, to je Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov, za projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja (v nadaljevanju: projekt PGD) s predpisano vsebino po določbah tega zakona šteje projekt za pridobitev enotnega dovoljenja za gradnjo po določbah Zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94-odločba US, 69/94-odločba US, 59/96, 45/99, 42/2000-odločba US, 52/2000-ZGPro in 52/2000, v nadaljevanju: ZGO),

to v povezavi z določbami 57., 58. in 59. člena ZGO-1, ki sicer urejajo obvezni in posebni del ter izjeme pri posebnem delu projektov PGD,

pomeni:

(1) da se v primeru, ko se vloži zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 191. člena ZGO-1 in se naj bi nameravana gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, za katerega je sprejet prostorski izvedbeni načrt iz druge alineje 21. člena oziroma od 27. do vključno 32. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97, 9/2001-ZPPreb in 23/2002 - odločba US, v nadaljevanju: ZUN) ali prostorski izvedbeni načrt iz 41. člena ZUN, za nameravano gradnjo pa je bilo izdano lokacijsko dovoljenje pred 1.1. 2003 oziroma je bilo oziroma bo

za nameravano gradnjo lokacijsko dovoljenje izdano po 1.1.2003 v skladu z določbami 190. člena ZGO-1,

Šteje, da ima projekt PGD predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s splošnimi zahtevami iz 8. člena Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije (Uradni list RS, št. 35/98, 48/98-popr., 64/99 in 41/01, v nadaljevanju: Projektni pravilnik) in vsebuje:
 - navedbo številke in datuma izdaje lokacijskega dovoljenja s priloženim izrisom iz grafičnega dela prostorskega izvedbenega načrta, ki je bil podlaga za izdajo lokacijskega dovoljenja in
 - tiste sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen, prvi odstavek 15. člena ter četrti in peti odstavek 16. člena Projektnega pravilnika;
2. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na spremembo namembnosti iz prvega odstavka 59. člena ZGO-1, se projektu PGD sestavi ne iz druge alinee prejšnje točke ne prilagajo;
3. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na zahtevni objekt, mora biti projektu PGD priloženo tudi dokazilo iz tretjega odstavka 15. člena Projektnega pravilnika;

.....

(2) da se v primeru, ko se vloži zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 191. člena ZGO-1 in se naj bi nameravana gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, ki se ureja s prostorskimi ureditvenimi pogoji iz prve alineje 21. člena oziroma 25. in 26. člena ZUN oziroma prostorskimi ureditvenimi pogoji za sanacijo degradiranega prostora iz 16. člena prehodnih določb Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93, v nadaljevanju: ZUN-ČG), za nameravano gradnjo pa je bilo izdano lokacijsko dovoljenje pred 1.1.2003 oziroma je bilo oziroma bo za nameravano gradnjo lokacijsko dovoljenje izdano po 1.1.2003 v skladu z določbami 190. člena ZGO-1,

Šteje, da ima projekt PGD predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s splošnimi zahtevami iz 8. člena Projektnega pravilnika in vsebuje:
 - navedbo številke in datuma izdaje lokacijskega dovoljenja s priloženo lokacijsko dokumentacijo, ki je bila podlaga za izdajo lokacijskega dovoljenja in
 - tiste sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen ter četrti in peti odstavek 16. člena Projektnega pravilnika;
2. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na spremembo namembnosti iz prvega

odstavka 59. člena ZGO-1, se projektu PGD sestavi ne iz druge alineje prejšnje točke ne prilagajo;

3. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na zahtevni objekt, mora biti projektu PGD priloženo tudi dokazilo iz tretjega odstavka 15. člena Projektnega pravilnika;

.....

(3) da se v primeru, ko se vloži zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 191. člena ZGO-1 in se naj bi nameravana gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, ki se ureja z zazidalnim načrtom ali urbanističnim redom iz 82. člena ZUN, za nameravano gradnjo pa je bilo izdano lokacijsko dovoljenje pred 1.1.2003 oziroma je bilo oziroma bo za nameravano gradnjo lokacijsko dovoljenje izdano po 1.1.2003 v skladu z določbami 190. člena ZGO-1,

Šteje, da ima projekt PGD predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s splošnimi zahtevami iz 8. člena Projektnega pravilnika in vsebuje:
 - navedbo številke in datuma izdaje lokacijskega dovoljenja s priloženo lokacijsko dokumentacijo, ki je bila podlaga za izdajo lokacijskega dovoljenja in
 - tiste sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen ter četrti in peti odstavek 16. člena Projektnega pravilnika;
2. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na spremembo namembnosti iz prvega odstavka 59. člena ZGO-1, se projektu PGD sestavi ne iz druge alineje prejšnje točke ne prilagajo;
3. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na zahtevni objekt, mora biti projektu PGD priloženo tudi dokazilo iz tretjega odstavka 15. člena Projektnega pravilnika;

.....

(4) da se v primeru, ko se vloži zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 54. člena ZGO-1 in se naj bi nameravana gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, za katerega je sprejet prostorski izvedbeni načrt iz druge alineje 21. člena oziroma od 27. do vključno 32. člena ZUN ali prostorski izvedbeni načrt iz 41. člena ZUN,

Šteje, da ima projekt PGD predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s splošnimi zahtevami iz 8. člena Projektnega pravilnika in vsebuje:
 - izris iz grafičnega dela prostorskega izvedbenega načrta s priloženimi projektnimi pogoji in soglasji v skladu s 6. točko drugega odstavka 58. člena ZGO-1,
 - lokacijsko informacijo, lahko pa tudi samo izris iz prejšnje alineje, če ga potrdi občinski upravni

organ, pristojen za urejanje prostora in se ga zato šteje kot lokacijska informacija in

- tiste sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen ter četrti odstavek 16. člena Projektnega pravilnika;
2. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na spremembo namembnosti iz prvega odstavka 59. člena ZGO-1, se projektu PGD sestavi ne iz tretje alineje prejšnje točke ne prilagajo;
 3. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na zahtevni objekt, mora biti projektu PGD priloženo tudi dokazilo iz tretjega odstavka 15. člena Projektnega pravilnika;

.....

(5) da se v primeru, ko se vloži zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 54. člena ZGO-1 in se naj bi nameravana gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, ki se ureja s prostorskimi ureditvenimi pogoji iz prve alineje 21. člena oziroma 25. in 26. člena ZUN oziroma prostorskimi ureditvenimi pogoji za sanacijo degradiranega prostora iz 16. člena prehodnih določb ZUN-ČG,

Šteje, da ima projekt PGD predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s splošnimi zahtevami iz 8. člena Projektnega pravilnika in vsebuje:
 - lokacijsko dokumentacijo, izdelano v skladu s 55. členom ZUN s priloženimi projektnimi pogoji in soglasji v skladu s 6. točko drugega odstavka 58. člena ZGO-1, lahko pa tudi samo načrte oziroma prikaze iz 1., 2., 3., 4., 5. in 6. točke drugega odstavka 58. člena ZGO-1,
 - lokacijsko informacijo, lahko pa tudi samo lokacijsko dokumentacijo iz prejšnje alineje, če jo potrdi občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora in se jo zato šteje kot lokacijsko informacijo in
 - tiste sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen ter četrti odstavek 16. člena Projektnega pravilnika;
2. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na spremembo namembnosti iz prvega odstavka 59. člena ZGO-1, se projektu PGD sestavi ne iz tretje alineje prejšnje točke ne prilagajo;
3. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na zahtevni objekt, mora biti projektu PGD priloženo tudi dokazilo iz tretjega odstavka 15. člena Projektnega pravilnika;

.....

(6) da se v primeru, ko se vloži zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 54. člena ZGO-1 in se naj bi nameravana gradnja izve-

> dla na zemljišču, ki leži na območju, ki se ureja z zazidalnim načrtom iz 82. člena ZUN,

Šteje, da ima projekt PGD predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s splošnimi zahtevami iz 8. člena Projektnega pravilnika in vsebuje:
 - lokacijsko dokumentacijo, izdelano v skladu s 55. členom ZUN s priloženimi projektnimi pogoji in soglasji v skladu s 6. točko drugega odstavka 58. člena ZGO-1, lahko pa tudi načrte oziroma prikaze iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke s priloženimi projektnimi pogoji in soglasji v skladu s 6. točko drugega odstavka 58. člena ZGO-1,
 - lokacijsko informacijo, lahko pa tudi samo lokacijsko dokumentacijo iz prejšnje alineje, če jo potrdi občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora in se jo zato šteje kot lokacijsko informacijo in
 - tiste sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen ter četrti odstavek 16. člena Projektnega pravilnika;
2. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na spremembo namembnosti iz prvega odstavka 59. člena ZGO-1, se projektu PGD sestavine iz druge alineje prejšnje točke ne prilagajo;
3. če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na zahtevni objekt, mora biti projektu PGD priloženo tudi dokazilo iz tretjega odstavka 15. člena Projektnega pravilnika;

.....

(7) da se v primeru, ko se vložijo zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s prvim odstavkom 55. člena ZGO-1,

Šteje, da ima idejni projekt predpisano vsebino,

1. če je izdelan v skladu s določbami od 1. do vključno 11. točke prvega odstavka splošnih zahtev 8. člena Projektnega pravilnika in vsebuje:
 - samo osnovne oziroma poenostavljene sestavine projektne dokumentacije, kot jih določajo 10., 11., 12. in 13. člen Projektnega pravilnika, s priloženim izrisom iz grafičnega dela prostorskega izvedbenega načrta, če se naj bi namepravljena gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, za katerega je sprejet prostorski izvedbeni načrt oziroma dokumentacijo, ki vsebuje kopijo katastrskega načrta obravnavanega zemljišča, geodetski načrt obstoječega stanja terena in objektov na njem in podatke o objektih gospodarske javne infrastrukture, če obstajajo na obravnavanem zemljišču, če se naj bi nameravana gradnja izvedla na zemljišču, ki leži na območju, ki se ureja s prostorski mi ureditvenimi pogoji, lahko pa tudi lokacijsko

dokumentacijo, izdelano sicer v skladu s 55.

členom ZUN, vendar brez soglasij in

- lokacijsko informacijo, lahko pa tudi samo lokacijsko dokumentacijo iz prejšnje alineje, če jo potrdi občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora in se jo zato šteje kot lokacijsko informacijo.

II.

To navodilo se uporablja do uveljavitve Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov.

Načelnici oziroma načelniku upravne enote se tudi naroča, da najpozneje v osmih dneh po prejemu tega navodila seznanjeni z njim vse župane oziroma župane občin, katerih območja ležijo na območju upravne enote, predsedniku Inženirske zbornice Slovenije pa se priporoča, da z njim čimprej seznanjeni vse člane zbornice oziroma odgovorne projektante in prostorske načrtovalce.

III.

To navodilo začne veljati takoj.

OBRAZLOŽITEV:

Podlaga za izdajo tega navodila je v tistih določbah 49. člena Zakona o državni upravi, ki določajo, da ministrstva, vsako na svojem delovnem področju, dajejo upravnim organom usmeritve, strokovne napotke in drugo strokovno pomoč za izvrševanje nalog iz svoje pristojnosti. Ker pa sodijo zadeve s področja izdelovanja projektne in druge tehnične dokumentacije, namenjene za gradnjo objektov in druge gradbene zadeve v pristojnost Ministrstva za okolje, prostor in energijo, je torej podlaga za izdajo obravnavanega navodila utemeljena.

Razlog za izdajo tega navodila je v tem, da so se po uveljavitvi novega Zakona o graditvi objektov (ZGO-1) najprej pojavila vprašanja, ali je novi zakon sploh uredil prehodno obdobje v zvezi z izdelovanjem projektne dokumentacije, namenjene za gradnje, po pojasnitvi, da je takšno obdobje ustrezno urejeno z določbami drugega odstavka 234. člena ZGO-1, pa so se določbe, da se do uveljavitve izvršilnega predpisa iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena, to je Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov, za projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja (projekt PGD) s predpisano vsebino po določbah tega zakona šteje pro-

jekt za pridobitev enotnega dovoljenja za gradnjo po določbah prejšnjega Zakona o graditvi objektov (ZGO), razlagale in uporabljale v enakih primerih različno. Razlog za izdajo tega navodila pa je tudi v tem, da se za nameravane gradnje, za katere je že bilo izdano lokacijsko dovoljenje, gradbeno dovoljenje pa še ni bilo pridobljeno, omogoči pridobitev gradbenega dovoljenja pred iztekom veljavnosti lokacijskih dovoljenj.

Namen obravnavanega navodila je zato na eni strani poenotenje stališč za gradbene zadeve pristojnih upravnih organov, ko prejmejo zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja in preverjajo, ali ima zahtevani projekt predpisane (minimalne) sestavine, na drugi strani pa da se v vmesnem času, dokler ne bo izdan nov pravilnik, projekti PGD ne v vsebinskem, ampak v količinskem smislu poenostavijo, to je, da se po obsegu zmanjšajo. Ker je bil eden od temeljnih namenov novega ZGO-1 v tem, da se »premakne« težišče vsebine sedanjih projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja iz preveč poudarjene tehnične sfere v sfero skladnosti z lokacijskimi pogoji, je potrebno ugotoviti, da določbe sedanjega Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije, ki se nanašajo na idejni projekt, z dopolnitvami o dokazih o obstoju predpisanih tehničnih izračunov, povsem zadostujejo za namen izdaje gradbenega dovoljenja.

Gradbeno dovoljenje po novem ZGO-1 namreč ni gradbeno dovoljenje po prejšnjem ZGO, ampak je to, glede na vsebino in posledice, pravzaprav enotno dovoljenje za gradnjo po določbah 33.a člen prejšnjega ZGO. Ker torej »nov« gradbeno dovoljenje vsebuje sestavine lokacijskega dovoljenja po prejšnjih predpisih o urejanju prostora oziroma naselij (ZUN) in gradbenega dovoljenja po prejšnjih predpisih o graditvi objektov (ZGO), je potrebno zahtevati za njegovo izdajo predložiti takšen projekt, da bo na njegovi podlagi upravnemu organu, pristojnemu za gradbene zadeve, omogočeno, da preveri to, kar mu nalagajo določbe prvega odstavka 66. člena ZGO-1 – in prav nič več.

Iz prepisa v tem navodilu citiranih določb Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije, ki glede na določbe prvega odstavka 234. člena ZGO-1 še velja oziroma se uporablja, dokler ne bo izdan nov pravilnik, seveda pod pogojem, da njegove določbe niso v nasprotju z določbami ZGO-1, ki jih prikazujemo v nadaljevanju, jasno izhaja, da vsebina idejnega projekta, dopolnjena s prikazi tehničnih izračunov, povsem zadostuje za namen izdaje gradbenih dovoljenj in da so njegove določbe, ki preprosto urejajo obveznost vsebin projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja, v nasprotju z ZGO-1.

.....

- Določbe poglavja o idejnem projektu po obstoječem pravilniku določajo namreč naslednje:

10. člen

Tehnični opis obsega:

- samo v prvi (vodilni) mapi oziroma v prvem izmed vseh načrtov ali v uvodnem poglavju, kadar gre samo za en načrt:
 1. kratek uvodni opis celotnega projekta ter opis predhodnih študij in raziskav,
 2. opis objekta z osnovnimi podatki o namenu, lokaciji, zmožljivosti in funkciji ter druge podatke in razloge, ki vplivajo na načrtovane rešitve in
 3. rekapitulacijo ocene vseh stroškov;
- samo v načrtu gradbenih konstrukcij:
 1. osnovne geološke in geomehanske podatke o hribinah ali temeljnih tleh,
 2. seizmološke podatke za določitev potresne stopnje in
 3. prikaz meteoroloških, hidroloških in klimatskih vplivov na stabilnost objekta, kadar je to potrebno;
- v vsakem posameznem načrtu v odvisnosti od vrste načrta:
 1. osnovne tehnične opise posameznih delov projekta, kot opisi gradbenih konstrukcij, elementov, tehnoloških naprav in inštalacij, v primerih zahtevnejše tehnologije pa tudi parametre opreme,
 2. osnovni opis notranje in zunanje opreme, kadar je to potrebno,
 3. metode in rezultate potrebnih osnovnih izračunov ali empirične podatke, ki dokazujejo trdnost, stabilnost, kapacitete, izbiro osnovnih tehnoloških parametrov, z navedbo metode izračuna in rezultatov in
 4. opis nevarnosti tehnologije in objekta samega, morebitne nevarnosti za okolje in požarne nevarnosti ter osnovni opis ukrepov za varovanje okolja, varovanje zdravja in življenja ljudi, varstvo pred požarom, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in varstvo pri delu.

11. člen

Posplošeni popis del in opreme, z oceno stroškov obsega:

1. osnovni popis gradbenih del in materiala oziroma gradbenih proizvodov,
2. osnovni popis zaključnih gradbenih (obrtniških) del,
3. osnovni popis inštalacijskih del,
4. osnovno specifikacijo tehnološke opreme in
5. osnovno specifikacijo notranje opreme, pri ureditvah prostora pa tudi specifikacijo zunanje opre-

me in vegetacijskih elementov z osnovnim popisom saditvenih del.

12. člen

(1) Značilne risbe idejnega projekta, ki se izdelajo le, kadar je to glede na vrsto objekta potrebno, so:

1. arhitektonsko-gradbene risbe,
2. inštalacijske risbe,
3. tehnološke risbe in
4. druge risbe, kadar je to glede na vrsto objekta potrebno.

(2) Arhitektonsko-gradbene risbe se izdelajo v merilu 1:200; če je ena stranica objekta daljša od 1000 m, se risba lahko izdela v merilu do 1:5000. Arhitektonsko-gradbene risbe obsegajo:

- pri objektih s področja visokih gradenj (op.: po ZGO-1: s področja stavb):
 1. situacijo objektov z osnovnimi gabariti,
 2. risbe temeljev,
 3. tloris vsake etaže z vpisanimi višinami ter podatke o gradbeni bruto površini, razviti gradbeni površini, koristni površini, skupni površini in bruto volumnu,
 4. risbo strehe,
 5. vsaj dva značilna, med seboj pravokotna prereza in
 6. vsaj dva značilna pogleda;
- pri objektih s področja inženirskih gradenj (op.: po ZGO-1: s področja gradbenih inženirskih objektov):
 1. situacijski geodetski načrt s prikazom objektov z osnovnimi gabariti,
 2. podolžni profil in ustrezni število prečnih profilov,
 3. izravnavo zemeljskih mas,
 4. odvodnjavanje in
 5. druge risbe, kadar je to glede na vrsto objekta potrebno;
- pri objektih s področja ureditev prostora:
 1. ureditveno situacijo s prikazom zemeljskih, vegetacijskih in gradbenih elementov ter opreme,
 2. prikaz višinske regulacije,
 3. značilne prereze in
 4. druge risbe, kadar je to glede na vrsto ureditve potrebno. (op.: prečrtano, ker je v nasprotju z ZGO-1)

(3) Inštalacijske risbe se izdelajo v merilih iz prejšnjega odstavka. Inštalacijske risbe pri objektih s področja visokih in pri objektih s področja inženirskih gradenj obsegajo:

1. funkcionalne sheme sistemov in naprav in
2. grobe tlorisne prikaze razporeditve sistemov in naprav s prikazom njihovih priključkov na zunanje

infrastrukturne sisteme oziroma javno infrastrukturo.

(4) Tehnološke risbe vsebujejo osnovne tehnološke oziroma tehnološko-proizvodne sheme in dispozicije. Izdelajo se v primernem merilu in obsegajo:

1. za industrijske objekte, lahko pa tudi objekte s področja inženirskih gradenj, risbe tehnološko-proizvodne opreme in
2. tam, kjer je to potrebno, tudi zbirne risbe, kjer so na arhitektonsko-gradbene risbe oziroma druge gradbene načrte vrisane inštalacije in tehnološka oprema.

(5) Druge risbe se izdelajo le za objekte s področja visokih gradenj. Te risbe so:

1. risbe osnovne razporeditve notranje opreme, ki se izdelajo za vsak tloris etaže posebej in
2. risbe osnovne razporeditve zunanje opreme in risbe hortikulture ureditve, kadar je to glede na vrsto ureditve potrebno.

13. člen

(1) Idejni projekt mora vsebovati samostojne idejne tehnične študije (v nadaljnjem besedilu: predhodne študije), če iz opisa tehnologije oziroma objekta samega nedvoumno izhaja, da obstoje morebitne nevarnosti za življenje in zdravje ljudi, promet, sosednje objekte ali okolje in bodo zato potrebni ukrepi za varovanje okolja, varovanje zdravja in življenja ljudi, varstvo pred požarom, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami ali varstvo pri delu.

(2) Predhodne študije, ki jih vsebuje idejni projekt, se morajo tudi izdelati, če tako zahtevajo posebni predpisi. «

.....

‡ Določbe iz poglavja »o projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja po obstoječem pravilniku, ki se nanašajo na tehnične izračune, pa določajo naslednje:

»15. člen

(1) V splošnem delu se na začetek prve (vodilne) mape oziroma pred prvi načrt vloži še dodatek, ki vsebuje pri projektih za objekte s področja visokih gradenj in smiselno za objekte s področja inženirskih gradenj povzetek podatkov o površinah in prostorninah projektiranega objekta ter rekapitulacijo stroškovne ocene po vrstah del.

(2) Dodatek iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi pravomočno lokacijsko dovoljenje in katastrski načrt pripadajoče gradbene parcele, če se projekt za pri-

▶ dobitvev gradbenega dovoljenja uporabi kot podlaga za izdajo gradbenega dovoljenja ali izvleček iz prostorskega izvedbenega načrta s prikazom pripadajoče gradbene parcele oziroma lokacijsko dokumentacijo, s prikazom pripadajoče gradbene parcele, če se projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja uporabi kot podlaga za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo. (op.: prečrtano, ker ne pride v poštev)

(3) V mapi, ki vsebuje načrt gradbenih konstrukcij za zahtevni objekt, mora biti tudi dokazilo, da je bila opravljena njegova kontrola brezhibnosti in računске pravilnosti ali potrjeno o opravljeni reviziji načrtov gradbenih konstrukcij s podatki o projektivnem podjetju, ki je to revizijo opravilo.

16. člen

(1) Tehnično poročilo obsega vse tehnične, tehnološke in druge podatke, rezultate tehničnih izračunov in rešitve, ki so potrebne za razumevanje projektne rešitve in ki dokazujejo varnost objekta in varnost do okolja, smotrnost, funkcionalnost, tehnično-tehnološko pravilnost, ekonomičnost in oblikovno skladnost, razen tistih, ki so že razvidni iz risb.

(2) Tehnično poročilo v odvisnosti od vrste projekta oziroma načrta obsega tehnični opis objekta in rezultate tehničnih izračunov.

(3) Tehnični opis objekta mora obsegati:

1. samo v prvem izmed načrtov oziroma v prvi (vodilni) mapi:
 - opis namembnosti objekta, njegove lokacije in zmogljivosti z obrazložitvijo funkcionalne zasnove, varnosti objekta in vplivov na okolje in
 - navedba vseh predhodnih študij in raziskav ter njihovih rezultatov, ki vplivajo na izpolnjevanje bistvenih zahtev projektiranega objekta;
2. samo v načrtu gradbenih konstrukcij:
 - geološke in geomehanske podatke o hribinah ali temeljnih tleh, podatke za določitev stopnje projektne seizmičnosti, prikaz meteoroloških, hidroloških in podnebnih vplivov na objekt, kadar je to potrebno, z navedbo virov teh podatkov in
 - opis konstrukcije objekta vključno z opisom temeljenja;
3. samo v načrtu arhitekture oziroma v načrtu gradbenih in zaključnih gradbenih (obrtniških) del:
 - opis gradbenih del glede na uporabo materialov in gradbenih proizvodov za nosilne elemente in preostale konstrukcije in
 - opis zaključnih gradbenih (obrtniških) del glede na uporabo materialov;
4. samo v načrtih inštalacij:

- opis inštalacijskih del in njihove funkcije;
- 5. samo v načrtih tehnologije:
 - opis tehnološko-proizvodne opreme in njene funkcije, če je projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja izdelan za industrijski objekt ali objekt s področja inženirskih gradenj, z osnovnim dimenzioniranjem, normativnimi podatki o izbranem tehnološkem oziroma proizvodnem postopku, funkcionalno shemo in podrobnejšim dispozijskim načrtom, vključno z načrtom povezave z inštalacijami in specifikacijo tehnološko-proizvodne opreme z njenimi značilnostmi in
 - opis vgrajene notranje in zunanje opreme; (op.: prečrtano, ker ne pride v poštev)

(4) Rezultati tehničnih izračunov morajo obsegati:

1. rezultate, ki dokazujejo varno in pravilno delovanje projektiranega objekta in temeljijo na:
 - analizi konstrukcije objekta (statični izračun) na mejno stanje nosilnosti in na mejno stanje uporabnosti in drugih izračunov stabilnosti, kadar je to potrebno in
 - rezultatih drugih tehničnih izračunov, s katerimi se dokazuje, da bo projektirani objekt z uporabljenimi gradbenimi proizvodi, inštalacijami ter tehnološko-proizvodno opremo izpolnjeval bistvene zahteve s področja trdnosti in stabilnosti, varnosti pred požarom, higienske, zdravstvene in okolje varstvene zaščite, varne uporabe, zaščite pred hrupom, varčevanja z energijo in toplotne zaščite, ter s katerimi se dokazuje, da bodo izpolnjene predvidene tehnološke funkcije (v nadaljnjem besedilu, bistvene zahteve) in
 2. rezultate, ki dokazujejo izpolnjevanje ukrepov v zvezi z varstvom okolja, varovanjem zdravja in življenja ljudi, varstva pred požarom, varstvom pred naravnimi in drugim nesrečami in varstvom pri delu, kadar ni z drugimi predpisi predpisana izdelava posebnega elaborata, študije ali poročila.
- (5) Za tehnične izračune iz prejšnjega odstavka se navede le metoda njihovega izračuna. Tehnične izračune hrani njihov izdelovalec. «

.....

S tem je to navodilo utemeljeno.

mag. Janez KOPAČ
MINISTER

Številka: 351-01-235/2002

Datum: 11.1.2003

Že pred uveljavitvijo novega Zakona o urejanju prostora (ZUreP-1) in novega Zakona o graditvi objektov (ZGO-1) je bilo na Ministrstvo za okolje, prostor in energijo posredovano veliko število vprašanj, še več pa po 1.1.2003. Na vsa ta vprašanja pripravljamo odgovore, ki bodo v obliki kompandija posredovana vsem ministrstvom, upravnim enotam in občinam. Ker pa je iz kar nekaj teh vprašanj, zlasti tistih, ki se nanašajo na način in pogoje za izdajanje lokacijskih informacij, pogoje za gradnjo različnih vrst enostavnih objektov in izdelovanje projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja v prehodnem obdobju, razvidno, da se določbe ZUreP-1 in ZGO-1, ki jih sicer ustrezno urejajo, razlagajo na različne načine, to je tudi v nasprotju z zakonskimi določbami, smo vnaprej pripravili naslednja

POJASNILA

kako izvajati tiste določbe ZUreP-1 in ZGO-1, ki so v zvezi z lokacijsko informacijo, gradnjami enostavnih objektov in izdelovanjem projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja v prehodnem obdobju (do izdaje izvršilnih predpisov):

1. v zvezi z lokacijsko informacijo:

ZUreP-1 v 80. členu določa, da je občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora dolžan vsakomur na zahtevo izdati lokacijsko informacijo, ki ima značaj potrčila iz uradne evidence in se jo izda v skladu s predpisi o splošnem upravnem postopku proti plačilu takse. Namen lokacijske informacije, kot jo določa ZUreP, je predvsem, da z njo občina daje investitorju nameravane graditve, kakor tudi kupcu oziroma prodajalcu določenega zemljišča jasna merila in pogoje za načrtovanje nameravane investicijske namere, kot jih določajo občinski prostorski akti (nič več in nič manj) ter podatke o morebitnih prepovedih, ki jih določajo vladne uredbe oziroma občinski odloki o začasnih ukrepih za zavarovanje prostora. Zato lokacijska informacija ni neke vrste odločba (s pravnim poukom in podobno) in zoper njeno izdajo tudi ni možna pritožba. Lokacijsko informacijo izda tista občinska uprava, ki je pristojna za zadeve urejanja prostora, to je občinska uprava, na katere območju leži predmetna parcela.

V lokacijski informaciji je poleg številke zemljiške parcele in imena katastrske občine treba navesti tudi namen, za katerega se lokacijska informacija potrebuje. Lokacijska informacija, kot jo določata

... LOKACIJSKA INFORMACIJA, ENOSTAVNI OBJEKTI, PGD V PREHODNEM OBDOBJU ...

ZUreP-1 in ZGO-1, se bo namreč izdajala predvsem za tri namene: (1) za namene prometa z zemljišči, (2) za namene projektiranja objektov in (3) za namene gradnje enostavnih objektov. Zato naj bo v lokacijski informaciji dan poudarek in posvečena posebna pozornost temu, da ne izostanejo tisti podatki iz prostorskega akta oziroma o morebitnih začasnih prepovedih na konkretnem zemljišču, ki so relevantni glede na namen, za katerega se informacija potrebuje, npr. pri namenu prometa z zemljišči podatki o morebitnem dejstvu obstoja predkupne pravice občine, pri namenu projektiranja podatki o dovoljenih gabaritih, odmikih in drugih predpisanih ukrepih za projektiranje, pri enostavnih objektih v prehodnem obdobju pa podatki o največji velikosti, načinu gradnje in rabe enostavnih objektov, za katere po ZGO-1 gradbeno dovoljenje ni potrebno. Ne glede na to pa mora lokacijska informacija v prehodnem obdobju v vsakem primeru vsebovati vse, kar je predpisano v tretjem odstavku 80. člena ZUreP-1, torej podatke o namenski rabi prostora, lokacijske in druge pogoje, kot jih določajo občinski izvedbeni prostorski akti ter podatke o prostorskih ukrepih, ki veljajo na določenem območju.

V primeru, da se bo lokacijska informacija izdala za namen prometa z zemljišči, pa je ne smemo enačiti s potrdilom po 87. členu ZUreP, s katerim občina potrjuje, da na nepremičnini, ki je predmet nameravane prodaje, ne uveljavlja predkupne pravice. Lokacijska informacija, kot jo določa ZUreP, ni obvezna in z njo, če bo zanjo zaprosena, občina še ne bo uveljavljala predkupne pravice. Seveda pa bo v njej navedla podatke, ali se na konkretno zemljišče oziroma nepremičnino nanaša občinski odlok o območju predkupne pravice ter o morebitnih prepovedih v zvezi s prometom in gradnjo na takem zemljišču. To tudi pomeni, da lokacijska informacija v primeru prometa z zemljiščem in drugo nepremičnino ni obvezna, obvezno pa je potrdilo občine, da na zemljišču oziroma drugi nepremičnini, na katerega se nanaša občinski odlok o predkupni pravici, te pravice občina ne uveljavlja.

2. v zvezi z gradnjo enostavnih objektov:

Za enostavni objekt ni potrebno gradbeno dovoljenje, če investitor pred začetkom gradnje pridobi lokacijsko informacijo, iz katere izhaja, da je takšna gradnja v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, in če je njegova velikost, način gradnje in rabe ter odmik od meje sosednjih zemljišče v skladu s posebnim predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 8. člena, oziroma dokler takšen predpis še ni izdan, v skladu s pogoji iz prvega odstavka 205. člena prehodnih določb ZGO-1, to je v skladu z določbami občinskih predpisov, izdanih

na podlagi drugega odstavka 51. člena dosežanja Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor iz leta 1984 (ZUN) in v skladu s predpisanimi odmiki od sosednjih zemljišč, kot jih določa 205. člen ZGO-1. Če pa naj bi bil enostavni objekt bližje meji sosednjega zemljišča, kot to določa 205. člen ZGO-1, npr., da bi bila ograja bližje kot 0,5 m oziroma da naj bi se postavila na mejo, pa bo potrebno za takšno gradnjo soglasje sosedu.

3. v zvezi s projektno dokumentacijo za izdajo gradbenega dovoljenja v prehodnem obdobju:

Do izdaje novega Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije se projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja izdelujejo tako, kot to določajo določbe drugega odstavka 234. člena prehodnih določb ZGO-1, to je v obliki in z vsebino, kot je s še veljavnim pravilnikom, izdanim na podlagi ZGO-B določeno za projekte, ki jih je bilo potrebno priložiti zahtevi za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo po 33.a členu prejšnjega zakona o graditvi objektov iz leta 1984 (ZGO). Zato takšen projekt, ki je namenjen za gradnjo na območju, ki se sedaj ureja s prostorskimi ureditvenimi pogoji (PUP), vsebuje tudi lokacijsko dokumentacijo (LDok), ki je bila že izdelana na podlagi 55. člena ZUN oziroma se jo bo izdelal kot »urbanistični« del v smislu drugega odstavka 58. člena ZGO-1.

OBRAZLOŽITEV:

Skupni temeljni namen obeh novih zakonov, ZUreP-1 in ZGO-1 je na poenostavitvah postopkov in na zagotavljanju pravne varnosti tudi za investitorje.

Temeljni namen ZGO-1 pa je v tem, da se dovoljenja za takšne gradnje izdajajo brez nepotrebnih zapletov in v rokih, predpisanih z zakonom o splošnem upravnem postopku, pri čemer morajo pristojni organi in vsi udeleženci pri graditvi objektov zagotavljati, da bodo objekti ter njihovi posamezni deli zanesljivi in skladni s prostorskimi akti. Namen poglavja ZGO-1, ki ureja temeljne pogoje graditve objektov je, da se na enem mestu na jasen in pregleden način določi, kdaj je potrebno gradbeno dovoljenje, kdaj pa zadostuje samo lokacijska informacija, iz katere izhaja, da je nameravana gradnja možna, kdaj se lahko začne graditi, kdaj se lahko sedanja raba spremeni, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, da se takšna raba lahko spremeni, kdaj se lahko začne z uporabo na novo zgrajenega ali rekonstruiranega objekta, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, da se lahko začne z vzdrževanjem objekta.

Posebne pogoje za gradnjo enostavnih objektov namreč urejajo določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 3. člena ZGO-1. Ker pa z dnem uveljavitve ZGO-1 Pravilnik o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov še ne more biti izdan (rok za njegovo izdajo je z drugim odstavkom 233. člena ZGO-1 sicer predpisan – v treh mesecih po njegovi uveljavitvi, to je do konca marca 2003), je takšno prehodno obdobje, dokler ne bodo za vse vrste enostavnih objektov določeni pogoji za njihov odmik od meje sosednjih zemljišč ter tudi ne bo določena njihova največja velikost, način gradnje in rabe, urejeno z 205. členom prehodnih določb ZGO-1. Z njim je namreč določeno, da se do uveljavitve omenjenega izvršilnega predpisa glede največje velikosti, načina gradnje in rabe enostavnih objektov, za katere po določbah tega zakona gradbeno dovoljenje ni potrebno, uporabljajo določbe občinskih predpisov, izdanih na podlagi drugega odstavka 51. člena ZUN, glede pogojev za njihove odmike od meje sosednjih zemljišč pa se bo štelo, da so izpolnjeni, če bo enostavni objekt od meje sosednjih zemljišč oddaljen najmanj 1,50 metra oziroma če bo od meje sosednjih zemljišč oddaljen manj kot 1,50 metra, če bo s tem soglašal lastnik sosednjega zemljišča, v primeru gradnje ograje pa, da bo takšen odmik 0,50 metra od meje sosednjega zemljišča in če bodo izpolnjeni še, za posamezno vrsto enostavnega objekta posebej določeni pogoji.

Ker je torej za gradnjo enostavnih objektov pomembna **lokacijska informacija**, je potrebno na tem mestu še posebej poudariti, da njen namen in vsebino urejajo določbe 80. člena ZUreP-1. Z njimi je določeno:

1. da je občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora, dolžan vsakomur na zahtevo izdati lokacijsko informacijo,
2. da je potrebno v zahtevi navesti namen, zaradi katerega se lokacijska informacija potrebuje,
3. da glede na izražen namen lokacijska informacija vsebuje podatke o namenski rabi prostora, lokacijske in druge pogoje, kot jih določajo občinski izvedbeni prostorski akti ter podatke o prostorskih ukrepih, ki veljajo na določenem območju in da se na zahtevo lokacijski informaciji priloži tudi kopijo kartografskega dela prostorskega akta,
4. da je treba v lokacijski informaciji posebej navesti, če se za območje oziroma zemljišče, na katerega se nanaša, pripravlja sprememba prostorskega akta,
5. da velja lokacijska informacija do uveljavitve sprememb prostorskega akta,
6. da ima lokacijska informacija značaj potrdila iz uradne evidence in
7. da se lokacijska informacija izda v skladu s

> predpisi o upravnem postopku proti plačilu takse.

Iz navedenega izhaja, da bo občina lahko izdajala lokacijske informacije tako, kot ji je bilo do sedaj omogočeno na podlagi določb 67. člena ZUN. Z njimi so bile urejene naloge, ki jih je občina opravljala v zvezi z izvajanjem navedenega zakona, med te naloge pa je bila vključena tudi naloga, da daje informacije o možnih lokacijah za graditev.

Z 42. členom ZGO-1 je določeno, da investitor oziroma po njegovem naročilu projektant pridobi **pogoje za izdelavo projektne dokumentacije**, ki se nanašajo na skladnost obojke s prostorskim aktom, na podlagi lokacijske informacije. Pridobitev vseh drugih podatkov pred začetkom projektiranja, pa bo odvisna od naročila investitorja oziroma vsebine pogodbe, kot jo bosta po prostovolji, v skladu s predpisi o obližacijskih razmerjih, sklenila projektant in investitor.

Naročilo bo namreč lahko odvisno tudi od **prehodnih del**, če jih bo investitor seveda izvedel. Prehodna dela so namreč lahko izdelava študij, ki utemeljuje vrsto, potrebnost, smotrnost in koristnost nameravane gradnje in določijo osnovni podatki o namenu in zmogljivosti nameravane objekta (investicijski program) in s katerimi se analizira in prikaže usklajenost lokacije nameravane gradnje s pogoji, ki jih za obravnavano območje določa ustrezen prostorski akt (lokacijski pogoji). Prehodna dela ZGO-1 ne ureja, saj se izvedejo, kadar je to potrebno oziroma se tako odloči investitor, če ni s posebnimi predpisi za gradnje, ki se financirajo ali sofinancirajo iz proračuna, določeno drugače.

Naročilo pa bo lahko odvisno tudi od **projektne naloge**, če bo investitor zanjo pred sklenitvijo pogodbe poskrbel. Projektna naloga je sicer po tem zakonu opredeljena kot sistematično urejen zbir tekstualnega in slikovnega gradiva in drugih potrebnih besedil v obliki usmeritev, kako naj projektant izdelava projektno dokumentacijo.

Tisti projektant, ki bo bolje usposobljen tudi na navedenem področju, to je, da ne bo izdeloval samo oblikovno ustrezne projekte, ampak da tudi projekte, ki bodo v celoti v skladu s prostorskimi akti in s katerimi se bo zagotavljala celovita zanesljivost, bo pač uspešnejši in bo na trgu bolj iskan in zato tudi bolj plačan od tistega, ki takšnih poslov ne bo več.

Projektant bo torej moral pred začetkom projektiranja pridobiti tiste projektne pogoje, ki se nanašajo tako na določeno območje, na katerem naj bi objekt stal, kot tudi na tisto določeno vrsto objek-

ta, ki se ga projektira. Po določbah tega zakona so namreč projektne pogoji, ki jih v skladu s pogoji iz izvedbenega prostorskega akta in skladno s svojimi pristojnostmi, določenimi z zakonom ali predpisom in na podlagi izvedbenega prostorskega akta, določi pristojni soglasodajalec za izdelavo projektne dokumentacije. Ko pa bo projektant dokumentacijo izdelal, bo moral k projektne rešitvam **pridobiti tudi soglasje tistega soglasodajalca**, ki mu je pred začetkom projektiranja določil projektne pogoje.

V zvezi z morebitnim vprašanjem, **kaj storiti, če bi bila lokacijska informacija napačna**, pa je potrebno izpostaviti dejstva, kot jih določajo določbe 66. člena ZGO-1. Z njimi je namreč določeno, da mora upravni organ, preden izda gradbeno dovoljenje, preveriti tudi:

1. ali je projekt izdelan v skladu z izvedbenim prostorskim aktom,
2. ali je projekt izdelala pravna oziroma fizična oseba, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za projektanta,
3. ali so k predvideni gradnji pridobljena vsa predpisana soglasja,
4. ali ima projekt vse s tem zakonom predpisane sestavine in ali je bila opravljena revizija projektne dokumentacije, kadar je predpisana,
5. ali je investitor predložil dokazilo, da so dajatve in prispevki, določeni z zakonom, plačani oziroma da so na drug zakonit način izpolnjene takšne njegove obveznosti in
6. ali ima investitor pravico graditi,

kar pomeni, da upravni organ pri odločanju o tem, ali je nameravana gradnja v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, ni v nekem absolutnem smislu vezan na podatke iz lokacijske informacije oziroma odvezan obveznosti, da preden izda gradbeno dovoljenje, ne bi moral preveriti tudi takšnih okoliščin, kot so v povezavi z določbami konkretnega izvedbenega akta. Tudi sicer je s četrtim odstavkom 80. člena ZUreP-1 določeno, da **lokacijska informacija, ki ima sicer značaj potrdila iz uradne evidence, velja (samo) do uveljavitve spremembe prostorskega akta**.

ZGO-1 pa tudi sicer ne določa, da bi morala stranka zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja posebej prilagati lokacijsko informacijo. Edino izjemo od tega pravila urejajo določbe 55. člena ZGO-1, s katerim je investitorjem objektov državnega pomena, če so takšni objekti predvideni na območjih, ki se urejajo s prostorskim redom, in investitorjem objektov z vplivi na okolje, to je objektov, kot jih opredeljujejo določbe Uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je obvezna presoja vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 66/96, 12/00 in 83/02, v

nadaljevanju: Uredba PVO), omogočeno, da se jim izdajo smernice za izdelavo projekta PGD.

Po določbah 57. člena ZGO-1 je namreč lokacijska informacija sestavina obveznega dela projektov PGD, ki je enak za vse vrste projektov PGD. Tudi sicer je z 42. členom ZGO-1 določeno, da investitor oziroma projektant pridobi pogoje za izdelavo projektne dokumentacije, ki se nanašajo na skladnost objekta s prostorskim aktom, na podlagi lokacijske informacije, kar pomeni, da se jo pridobi tudi pred začetkom pridobivanja projektne pogodbe in seveda tudi soglasij, kot je to podrobno urejeno z določbami 50. člena ZGO-1.

Z ZGO-1 je projektiranju vrnjeno mesto, ki ga je v preteklosti že imelo. Projektiranje predstavlja proces, v katerem so dolžni strokovno usposobljeni inženirji izdelati takšno projektno dokumentacijo, da bo na njeni podlagi brez vsakršnih problemov omogočeno investitorju pridobiti gradbeno dovoljenje, po končani gradnji pa izdelati takšno tehnično dokumentacijo, da bo investitorju omogočeno pridobiti uporabno dovoljenje, objekt vpisati v uradne evidence in ga nato ustrezno vzdrževati. ZGO-1 zato že v uvodnih temeljnih določbah 2. člena razlikuje med projektno in tehnično dokumentacijo.

S 40. členom ZGO-1 je sicer omogočeno ministru, pristojnem za prostorske in gradbene zadeve, da v soglasju z resornimi ministri, v katerih delovno področje sodi posamezna vrsta objektov, predpiše **podrobnejšo vsebino projektne in tehnične dokumentacije, način njene izdelave in vrste načrtov**, ki pridejo v poštev za posamezne vrste stavb in gradbenih inženirskih objektov, glede na namen njihove uporabe. Ker pa je izdaja tega izvršilnega predpisa sicer opredeljena z 233. členom prehodnih določb ZGO-1 in sicer, glede na določbe njegovega tretjega odstavka, najpozneje do junija 2003, je z namenom, da v prehodnem obdobju ne bi prihajalo do nepotrebnih zastojev, z drugim odstavkom 234. člena tudi predvideno, da se do izdaje tega predpisa projektne dokumentacija izdeluje na način, kot je to sedaj določeno s Pravilnikom o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije (Uradni list RS, št. 35/98, 48/98 – popravek, 64/99 in 41/01) za projekte, namenjene za pridobitev enotnega dovoljenja za gradnjo.

Z omenjenim pravilnikom bodo podrobno urejene tudi **vrste načrtov**, ki pridejo v poštev pri posamezni gradnji, to je načrti arhitekture, načrti krajinske arhitekture, načrti gradbenih konstrukcij in drugi gradbeni načrti, načrti električnih inštalacij in električne opreme, načrti strojnih inštalacij in strojne opreme, načrti telekomunikacij, tehnološki

načrti, načrti izkopov in osnovne podgradnje za podzemne objekte, geodetski načrti in drugi načrti v zvezi z gradnjo, kot so študija požarne varnosti in druge tehnične študije oziroma elaborati, kadar so zaradi posebnosti posamezne vrste objekta ali lokacije, na kateri naj bi se objekt zgradil, potrebne ali če jih zahtevajo posebni predpisi.

Z omenjenim pravilnikom pa bo urejena tudi t.i. **tipska projektna dokumentacija**, kot jo urejajo določbe 37. člena ter posebni primeri po določbah 38. člena ZGO-1. **Projektna dokumentacija za rekonstrukcijo in odstranitev objekta** bo morala vsebovati tudi dokumentacijo o ukrepih za preprečevanje emisij prahu in drugih nevarnih snovi in o ravnanju z gradbenimi odpadki. Iz projektne dokumentacije za rekonstrukcijo objekta bo moralo biti razvidno, da je nosilnost temeljnih tal ustrezna, da so že vgrajeni gradbeni proizvodi, ki bodo ohranjeni, uporabni in da je objekt primeren za rekonstrukcijo. Iz **projektne dokumentacije za spremembo namembnosti** pa bo moralo biti razvidno, kako se bo zaradi spremenjene namembnosti objekta oziroma dela objekta ali določenih prostorov v njem spremenil vpliv objekta na okolico.

Ker je **vplivno območje projekta** po tem zakonu **tridimenzionalni prostor ob, nad in pod načrtovanim objektom**, v katerem je ob upoštevanju gradbenih predpisov in pogojev za gradnjo predvidena dopustna emisija snovi ali energije iz objekta v okolje in drugi vplivi objekta na okolico, bo tudi opredelitev podrobnejšega določanja vplivnega območja predmet obravnavanega pravilnika.

Projektant bo moral določiti vplivno območje objekta tako, da ob upoštevanju tistih gradbenih predpisov, ki se nanašajo na določeno vrsto objekta, ki ga bo projektiral, ter ob upoštevanju ukrepov, ki jih je treba upoštevati pri gradnji, s katerimi se sicer dovoljene mejne vrednosti emisij takšnega objekta, ki se nanašajo na oddajanje snovi v tekočem, plinastem ali trdnem stanju, na oddajanje energije v obliki hrupa, vibracij, sevanja, toplote in svetlobe, zmanjšajo v največji možni meri in na podlagi katerih bo moral tudi **prikazati površino sence**, ki jo podnevi povzroči objekt na sosednjih zemljiščih oziroma sosednjih objektih in sicer vsakega petnajstega dne v marcu, juniju, septembru in decembru, vsakič ob 9. in 15. uri.

Ker pa je s 14. členom določeno, da se **skladnost objektov s prostorskimi akti** zagotavlja s projektiranjem, v postopku izdaje gradbenih dovoljenj, z gradnjo oziroma izvajanjem del, v postopku izdaje uporabnih dovoljenj ter z uporabo objektov oziroma prostorov v njih, s 15. členom, je določeno, da se tudi **zanesljivost objektov** zagotavlja s projek-

tiranjem, v postopku izdaje gradbenih dovoljenj, z gradnjo oziroma izvajanjem del, v postopku izdaje uporabnih dovoljenj ter z vzdrževanjem objektov, z 18. členom pa je določeno, da so pristojni organi pri graditvi objektov in vsi udeleženci pri graditvi objektov vsak zase in v okviru pravic in dolžnosti, ki jih določa ta zakon, dolžni zagotavljati, da bodo objekti ter njihovi posamezni deli zanesljivi, skladni s prostorskimi akti in evidentirani in da bodo tudi pri uporabi zagotavljali funkcionalno oviranim osebam dostop, vstop in uporabo brez grajenih in komunikacijskih ovir, to pomeni, da takšna dolžnost velja tudi za projektante.

ZGO-1 določa, da je **projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja sestavljen iz obveznega in posebnega dela**. Po določbah 57. člena ZGO-1 so sestavine obveznega dela enake za vse vrste projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja. Po določbah 58. člena pa se **posebni del projekta** za pridobitev gradbenega dovoljenja bistveno razlikuje glede na to, ali naj bi bila nameravana gradnja na območju, ki se bo urejala z lokacijskim načrtom, ali na območju, ki naj bi se urejal s prostorskim redom. Posebni del za projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja na območju, ki se ureja s prostorskim redom, bo moral torej pretežno vsebovati urbanistične sestavine, to je dokumentacijo, za katero se je v preteklosti prijelo ime »razširjena LDok«.

V zvezi z **obveznimi sestavinami projektov PGD** pa je potrebno opozoriti na določbe drugega odstavka 234. člena ZGO-1 in dejstvo, da se že vse od uveljavitve zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 59/96, v nadaljevanju: ZGO-B) lahko izdajajo tudi enotna dovoljenja za gradnjo. Projekte, ki jih je potrebno zahtevati za izdajo takšnega dovoljenja predložiti, namreč že sedaj ustrezno urejajo določbe 15. člena še vedno veljavnega Pravilnika podrobnejši vsebini projektne dokumentacije (Uradni list RS, št. 35/98, 48/98 – popr., 64/99 in 41/01, v nadaljevanju: Projektni pravilnik po ZGO-B). Ker je z drugim odstavkom 234. člena ZGO-1 določeno, da se do uveljavitve novega Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov za projekt PGD s predpisano vsebino po določbah tega zakona šteje projekt za pridobitev enotnega dovoljenja za gradnjo po določbah prejšnjega ZGO, torej po 15. členu Projektnega pravilnika po ZGO-B, je potrebno ugotoviti, da tudi na tem področju ne bo prav nobenega zapleta oziroma problema. Z drugim odstavkom 15. člena Projektnega pravilnika po ZGO-B je namreč jasno določeno, da vsebuje dodatek v sploš-

nem delu projekta za PGD, če se takšen projekt uporabi kot podlaga za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo, izvleček iz prostorskega izvedbenega načrta s prikazom pripadajoče gradbene parcele oziroma lokacijsko dokumentacijo, tudi s prikazom gradbene parcele.

V tej zvezi pa velja še posebej opozoriti na določbe 44. člena Projektnega pravilnika po ZGO-B, ki določajo, da se idejni **projekti**, projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja, projekti za razpis, projekti za izvedbo, projekti izvedenih del in projekti za etažne lastnike, **za katerih izdelavo so bile pogodbe sklenjene pred uveljavitvijo tega pravilnika, izdelajo po dosedanjih predpisih**. Na enak način oziroma na podlagi takšnih določb bodo namreč urejene tudi prehodne določbe novega Pravilnika o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov.

Ker pa je največ gradenj s stanovanjskega področja, daleč največje število od njih pa se nanaša na enostanovanjske, to je družinske stanovanjske hiše, na tem mestu pojasnjujemo tudi, **katero prilogo mora predložiti investitor, ki želi graditi stanovanjsko hišo in investitor, ki želi rekonstruirati stanovanjsko hišo**, če bo podal zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja po 1.1.2003 in pred uveljavitvijo novih podzakonskih predpisov.

**Služba za pravno - sistemska vprašanja
prostora in graditve, MOPE**

Številka: 351-01-235/2002

Datum: 17. 3. 2003

KDO SO STRANKE V POSTOPKU PO NOVI ZAKONODAJI

Z dopisom ste nam poslali trditev, da »investitorji pravijo, da omenjeni zakon ni uredil področja, ki njih najbolj zanima - to so stranke v postopku, ker lahko še vedno vsakdo, ki se pritoži na gradnjo določenega objekta, le to tudi ustavi«, na katero vam odgovarjamo v nadaljevanju.

ODGOVOR

Uvodoma je potrebno pojasniti, da se gradbena dovoljenja izdajajo v postopku, predpisanim z Zakonom o splošnem upravnem postopku (ZUP), pri čemer pa se v določenih primerih, kot jih določa ZGO-1, morajo uporabljati tudi določbe ZGO-1. Takšna ureditev je v skladu s temeljnimi načeli ZUP, ki določajo, da so za določeno upravno področje posamezna vprašanja upravnega postopka lahko v posebnem zakonu drugače urejena, kot so urejena v ZUP, če je za postopanje na takem upravnem področju to potrebno. Da pa je v primerih izdaje gradbenih dovoljenj drugačno postopanje, kot je predpisano z ZUP, potrebno, je utemeljeno s tem, da pri izdajah gradbenih dovoljenj na različnih območjih obstoje različne podlage, ki se lahko štejejo kot materialni predpis za to, da se takšno dovoljenje lahko izda, na takšnih območjih pa obstoje praviloma najrazličnejši interesi pravnih in fizičnih oseb, ki hočejo v takšnih postopkih nastopati kot stranke oziroma stranski udeleženci.

S 138. členom ZUP je določeno, da je treba pred izdajo vsake odločbe, torej tudi gradbenega dovoljenja, ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki so za odločitev pomembne, in strankam omogočiti, da uveljavijo in zavarujejo svoje pravice in pravne koristi, kar pa se lahko opravi v skrajšanem postopku ali pa v posebnem ugotovitvenem postopku.

Po določbah 144. člena ZGO-1 lahko organ po skrajšanem ugotovitvenem postopku takoj odloči o stvari, med drugim tudi, če je s predpisom določeno, da se stvar lahko na podlagi dejstev in okoliščin, ki niso popolnoma dokazane ali se z dokazi le posredno dokazujejo, in so dejstva oziroma okoliščine verjetno izkazane, iz vseh okoliščin pa izhaja, da je treba zahtevku stranke ugoditi (3. točka prvega odstavka). Nedvoumno pa so takšna dejstva, da je gradnja ne samo možna, ampak glede pogojev za lego objekta na zemljišču, njegovih dimenzij in oblikovanja, namena, njegove gradbe-

ne parcele in priključkov na javno infrastrukturo celo predpisana, dokončno opredeljena z lokacijskim načrtom.

Z 42. in 72. členom novega ZUreP, ki določata namen državnega in občinskega lokacijskega načrta, je namreč jasno določeno, da se z lokacijskim načrtom določijo tudi pogoji za pripravo projektov za pridobitev gradbenih dovoljenj. Ker pa mora po določbah 77. člena pripravljavec občinskega lokacijskega načrta pisno ali z javnim naznanilom obvestiti lastnike nepremičnin na območju lokacijskega načrta o javni razgrnitvi in javnih obravnavah ter jih pred obravnavo predloga na občinskem svetu tudi pisno seznaniti s stališči do morebitnih njihovih pripomb in predlogov, po določbah 45. člena pa se mora javna razgrnitev državnega lokacijskega načrta tudi opraviti v občini oziroma občinah, na katere se nanaša načrtovana prostorske ureditev, vsak lokacijski načrt pa mora vsebovati tudi rešitve in ukrepe za varovanje okolja, ohranjanja narave in kulturne dediščine ter trajnostne rabe naravnih dobrin (prvi odstavek 43. člena v povezavi s 44. in 73. členom), bi v primeru, če bi se zahtevalo, da bi moral v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja kot stranka v tem postopku (stranski udeleženec) ponovno nastopati lastnik nepremičnine, ki bi mejila na gradbeno parcelo, ki bi bila predmet izdaje gradbenega dovoljenja (sosed oziroma mejaš), to samo pomenilo, da bi se takšni osebi sicer priznala pravica, da pove svoje, vendar ne bi moglo to (da pove svoje) v končni fazi prav nič vplivati na izdajo gradbenega dovoljenja, razen v tem smislu, da bi se njegova izvršljivost zaradi pritoževanja odlagala, tako kot je to sedaj. Če se z ZGO-1 ne bi uredilo to vprašanje drugače, kot je to urejeno sedaj, menimo, da novi zakon sploh ne bi bil potreben, pričakovanja javnosti, da bo zakon to vprašanje uredil, pa bi ostala nerealizirana.

Ker mora, glede na prej navedene določbe o obvezni vsebini, vsak lokacijski načrt vsebovati tudi načrt parcelacije, umestitev načrtovanega objekta v prostor in vse druge podrobnosti v zvezi z njim, bi torej obveznost pritegnitve mejašev v postopek izdaje gradbenega dovoljenja na območjih, ki se urejajo z lokacijskim načrtom, pomenilo samo povsem nepotrebno administriranje v smislu dajanja lažnega upanja nasprotovalcem gradnje na področju lokacijskih pogojev, koder je glede name-ranih konkretnih gradenj na konkretnih zemljiščih že vse odločeno z izdajo uredbe o državnem lokacijskem načrtu oziroma odloka o občinskem lokacijskem načrtu. Glede na določbe drugega odstavka 77. člena zakona o urejanju prostora, morajo biti o takšnih odločitvah pisno obveščeni že pred sprejetjem takšnega izvedbenega prostor-

skega akta vsi lastniki nepremičnin, ki ležijo znotraj meje ureditvenega območja, to je tudi ob njeni meji oziroma mejaši. Zato imajo takšne osebe možnost, da pred ustavnim sodiščem izpodbijajo takšen izvedbeni prostorski akt, kolikor bi menili in dokazali, da ni bil pripravljen in sprejeman v skladu z zakonom, ne pa da po tem, ko je takšen podrobnejši načrt, ki določa vse, kar je potrebno za gradnjo objektov na njegovem območju, sprejet in uveljavljen, še nadalje takšnim gradnjam nasprotujejo.

Bistveni cilj predlaganega zakona, to je večjo učinkovitost upravnega postopka izdaje gradbenega dovoljenja, bo sicer možno v celoti doseči, ko bodo zaživele tiste zakonske določbe, ki urejajo pravice in odgovornosti investitorja, projektanta, soglasodajalcev, strank v postopku in upravnih organov. Predlagatelj je namreč pri predlaganih rešitvah izhajal iz temeljite ocene trenutnega stanja. Zato je v predlaganem zakonu jasno sprocesiral postopek pristojnih soglasodajalcev. Projektant bo namreč v postopku izdelave projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja le-tega izdelal v skladu s pogoji, ki jih bodo podali soglasodajalci v skladu z materialnimi predpisi, kateri določbe varujejo. Ko pa bo projektant projekt izdelal, bodo ti isti soglasodajalci z izdanim soglasjem, skladno s pogoji takšen projekt tudi potrdili. S tako ureditvijo bo onemogočena dosedanja praksa, ko so investitorji nemalokrat morali spreminjati projekte in potovati od projektanta do upravnega organa in nazaj. Visoke cene, ki so jih nekateri soglasodajalci za svoje storitve zaračunavali, pa so bile v mnogo primerih brez pravih pravnih podlag.

Bistveni cilj obravnavanega ZGO-1 pa je tudi v ureditvi pravic in dolžnosti stranskih udeležencev v postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Menimo namreč, da je bil po dosedanjih predpisih investitor nedopustno nezavarovan v primerih, ko so nasprotniki gradnje zgolj iz nagajivosti v pritožbenih postopkih onemogočali gradnjo. Zato se s predlaganim zakonom zahteva večja odgovornost in resnost pritožnikov, tudi s tem, ko se jim nalaga finančno breme dokazovanja.

Razlogi za bistveno poenostavljene postopke za pridobitev gradbenih dovoljenj na območjih, ki jih bodo občine uredile z lokacijskim načrtom pa so poleg prej pojasnjene oziroma utemeljene s pripravo in sprejemanjem lokacijskih načrtov, v primerjavi s sprejemanjem prostorskega reda, tudi v tem, da bo racionalna raba prostora v strnjanih in komunalno urejenih naseljih tako še dodatno motivirana in sicer s predvidenim skrajšanim upravnim postopkom in neudeležbo ostalih strank v postopku, razen investitorja.

Na tej podlagi določbe 60. člena ZGO-1 določajo naslednje:

- da se na območjih, ki se urejajo z državnim ali občinskim lokacijskim načrtom, gradbena dovoljenja izdajajo v skrajšanem ugotovitvenem postopku, razen če poseben zakon za določeno vrsto objekta na določeni lokaciji izrecno ne določa drugače in
- da se na območjih, ki se urejajo s prostorskim redom, gradbena dovoljenja izdajajo v posebnem ugotovitvenem postopku.

Status strank v postopku izdaje gradbenih dovoljenj urejajo določbe 62. člena ZGO-1. Tudi pri tej opredelitvi se je izhajalo iz prej pojasnjene razlikovanja med lokacijskimi načrti in prostorskim redom. Z njimi je zato določeno naslednje:

1. da je stranka v postopku izdaje gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja z državnim ali občinskim lokacijskim načrtom, samo investitor in
2. da v postopku izdaje gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja s prostorskim redom, imajo poleg investitorja pravico udeleževati postopka še naslednji stranski udeleženci:
 - lastniki nepremičnin in imetniki služnostne oziroma stavbne pravice na takšnih nepremičninah, ki jih na podlagi vplivnega območja objekta, prikazanega z mejo v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, določi pristojni upravni organ za gradbene zadeve;
 - lastniki zemljišč izven gradbene parcele, na katerih je predvidena dovozna cesta in na katerih so predvideni komunalni priključki, prikazani v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja ter imetniki služnostne oziroma stavbne pravice na takšnih nepremičninah;
 - drugi subjekti, če tako določa zakon.

Ne glede na obrazloženo, kako bodo v bodoče potekali postopki izdaje gradbenih dovoljenj, pa je potrebno posebej opozoriti na določbe drugega odstavka 205. člena prehodnih določb ZGO-1, ki določajo, da se določbe prvega odstavka 60. člena in prvega odstavka 62. člena tega zakona pričnejo uporabljati za izdajo gradbenih dovoljenj šele, ko je za takšno območje, na katerem se naj bi izvajala gradnja, ki je predmet izdaje gradbenega dovoljenja, sprejet državni lokacijski načrt oziroma občinski lokacijski načrt po določbah ZUreP. Sedanji prostorski izvedbeni načrti, to je zazidalni, ureditveni in tudi lokacijski načrti, čeprav so po obliki in vsebini na prvi pogled podobni lokacijskim načrtom po ZUreP, se namreč niso sprejemali tako, kot je to z ZUreP predpisano, to je, da se zemljiškoknjižni lastniki nepremičnin na območju, za katerega se

pripravlja in sprejema takšen načrt, pisno obveščajo oziroma se jim takšna obvestila in pojasnila v zvezi z njihovimi pripombami celo vročajo.

To pomeni, da bo lahko na območjih, za katera še ne bodo sprejeti novi lokacijski načrti, pristojni upravni organ pri izdajah gradbenega dovoljenja uporabil možnost skrajšanega ugotovitvenega postopka samo v primerih, kot mu jih omogočajo določbe 144. člena ZUP, ali pa v primerih, kot jih kot posebno možnost urejajo določbe 61. člena ZGO-1.

Določbe 61. člena ZGO-1 namreč določajo, da lahko pristojni upravni organ za gradbene zadeve (na zahtevo investitorja) izda gradbeno dovoljenje v skrajšanem ugotovitvenem postopku tudi za gradnjo manj zahtevnega objekta, ki ni predviden na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je predmet gradbenega dovoljenja stanovanjska stavba, ki ima pritličje in največ tri nadstropja z mansardo,
- da iz vplivnega območja objekta, prikazanega z mejo v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja izhaja, da to vplivno območje ne sega preko meje gradbene parcele,
- da iz prikaza komunalnih priključkov in dostopa v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja izhaja, da ti priključki ne potekajo po sosednjih zemljiščih,
- da je takšna stavba od meje sosednjih zemljišč oddaljena najmanj polovico svoje višine, merjeno od terena do kapi, ali pa da so, če je ta oddaljenost manjša, pridobljene notarsko overjene izjave lastnikov sosednjih zemljišč in objektov, da se strinjajo z nameravano gradnjo, kot je razvidna iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma če takšni lastniki takšno izjavo dajo na zapisnik pri pristojnem gradbenem organu,
- da nameravana gradnja ne leži na območju, ki je s posebnimi predpisi opredeljeno kot varovalni pas objekta gospodarske javne infrastrukture ali pa da je, če leži nameravana gradnja na območju takšnega varovalnega pasu, pridobljeno soglasje upravljalca objekta gospodarske javne infrastrukture in
- da nameravana gradnja ne leži na območju, ki je varovano po predpisih o varstvu kulturne dediščine ali po predpisih o ohranjanju narave ali pa da je, če leži nameravana gradnja na območju, ki je varovano po predpisih o varstvu kulturne dediščine oziroma ohranjanju narave, pridobljeno kulturnovarstveno oziroma naravovarstveno soglasje.

Z določbami 61. člena ZGO-1 pa je omogočen skrajšani ugotovitveni postopek izdaje gradbenega

dovoljenja tudi za rekonstrukcijo stanovanjske stavbe ali za spremembo namembnosti, če investitor zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja priloži notarsko overjena soglasja takšnega števila etažnih lastnikov, kot ga določajo predpisi o stanovanjskih razmerjih, da se strinjajo z nameravano gradnjo, kot je razvidna iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma če takšni lastniki dajo takšno izjavo na zapisnik pri pristojnem upravnem organu za gradbene zadeve.

V zvezi z izdajami gradbenih dovoljenj pa je potrebno opozoriti tudi na določbe 190., 191. in 192. člena prehodnih določb ZGO-1. Z njimi je namreč določeno:

- da se postopki za izdajo lokacijskega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, končajo po določbah ZUN,
- da se postopki za izdajo gradbenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona ter postopki za izdajo gradbenega dovoljenja, ki so se začeli po uveljavitvi tega zakona in temeljijo v lokacijskih dovoljenjih, izdanih na podlagi ZUN, končajo po določbah ZGO,
- da se postopki za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo iz 33.a člena ZGO, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, končajo po določbah ZGO, s tem da je dovoljenje, izdano v takšnem postopku in dokončno enotno dovoljenje, ki ob uveljavitvi tega zakona še ni pravnomočno, v posledicah izenačeno z gradbenim dovoljenjem po ZGO-1,
- da se postopki za izdajo enotnega dovoljenja iz 45.h člena ZUN, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, končajo po določbah ZUN in
- da se postopki za izdajo odločbe o dovolitvi pri-glašanih del, ki so bili uvedeni pred dnem uveljavitve tega zakona, končajo po določbah ZUN.

S spoštovanjem!

Mateja Gornik

MOPE, Služba za odnose z javnostmi

GRADBENO DOVOLJENJE

Številka: 351-00-23/2003

Datum: 28.1.2003

GRADBENO DOVOLJENJE ZA NOVO PLINSKO INŠTALACIJO

V zvezi z vašim dopisom odgovarjamo:

Tudi zato, ker se **izvedba plinske inštalacije v več stanovanjskem bloku** ne more šteti, kot da je namenjena individualnemu ogrevanju, saj se z njo napajajo vsa stanovanja, to pomeni, da je potrebno za takšno »plinifikacijo« gradbeno dovoljenje. To je jasno razvidno iz definicije po točki 7. prvega odstavka 2. člena, ki določa, da je gradnja izvedba gradbenih in drugih del in obsega gradnjo novega objekta, rekonstrukcijo objekta, nadomestno gradnjo in odstranitev objekta.

Ker pa je z definicijo po točki 7.2 prvega odstavka 2. člena tudi sicer določeno, da je **rekonstrukcija objekta** spreminjanje tehničnih značilnosti obstoječega objekta in prilagajanje objekta spremenjeni namembnosti ali spremenjenim potrebam oziroma izvedba del, s katerimi se bistveno ne spremeni velikost, zunanji izgled in namembnost objekta, spreminjajo pa se njegovi konstrukcijski elementi, zmogljivost ter izvedejo druge njegove izboljšave, napeljava plinske inštalacije pa takšna izboljšava nedvomno je, to pomeni, da je **potrebno v vseh primerih, ko se namerava v objekt napeljati novo plinsko inštalacijo, gradbeno dovoljenje.**

Hišni priključek brez gradbenega dovoljenja in brez lokacijske informacije, vendar seveda v soglasju z upravljalcem plinovodnega distribucijskega omrežja, je zato možno izvesti samo v primeru, da je plinska inštalacija v objektu že zgrajena v skladu s predpisi. V nasprotnem primeru, to je, če bi se nameravala v objektu zgraditi nova plinska inštalacija, pa bo seveda potrebno gradbeno dovoljenje za celoto. To je namreč predpisano s prvim odstavkom 67. člena ZGO-1. Zato **se izgradnja nove plinske inštalacije tudi ne more šteti za investicijska vzdrževalna dela.**

Iz pojasnjene pa seveda ne izhaja, da ne bi smel biti **projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja za izvedbo plinifikacije enostaven** oziroma kaj dosti drugačen, kot se že do sedaj, za izdaje odločb o dovolitvi priglasenih del za manjša plinifikacijska dela, kot jih opisujete, izdelovala ustrezna, bolj ali manj idejna tehnična dokumentacija.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK

DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Prilpil: **Tomaž M. Jeglič**

državni podsekretar v ministrstvu

Številka: 351-00-90/2003

Datum: 19.2.2003

VPISI V ZBORNICO IN POOBLASTILA DIPLOMANTOV Z VIŠJO UNIVERZITETNO IN VIŠJO STROKOVNO IZOBRAZBO

Spoštovani!

Z navedenim dopisom nas prosite za odgovore na naslednja vprašanja:

1. ali se v imenik pooblaščenih inženirjev lahko vpiše posameznik z višjo strokovno izobrazbo in ali se lahko vpiše posameznik z višjo univerzitetno izobrazbo?
2. ali inženir z višjo univerzitetno izobrazbo, ki je po starem zakonu o graditvi objektov vpisan samo v imenik pooblaščenih inženirjev, izpolnjuje pogoje za odgovornega projektanta?
3. ali se za odgovorne vodje del in posameznih del v 77. členu novega zakona o graditvi objektov štejejo delovne izkušnje po pridobljeni izobrazbi, za katere izpolnjujejo pogoje ali vse delovne izkušnje pri gradnjah?
4. ali se vodi imenik geodetov posebej ali v okviru imenika pooblaščenih inženirjev?
5. kdo bo določil pogoje vzajemnosti za tuje fizične osebe?
6. ali lahko posameznik z delovodskim ali mojstrskim izpitom brez strokovnega izpita po zakonu o graditvi objektov lahko opravlja delo odgovornega vodje posameznih del?

V tej zvezi odgovarjamo:

Ad 1)

Ker je s 110. členom Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 112/02, v nadaljevanju: ZGO-1) določeno, da Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije (v nadaljevanju: ZAPS) vzpostavi, vodi in vzdržuje imenik pooblaščenih arhitektov, pooblaščenih krajinskih arhitektov in pooblaščenih prostorskih načrtovalcev (v nadaljevanju: imenik ZAPS), Inženirska zbornica Slovenije (v nadaljevanju: IZS) pa da vzpostavi, vodi in vzdržuje imenik pooblaščenih inženirjev (v nadaljevanju: imenik IZS), s tretjim odstavkom 226. člena prehodnih in končnih določb ZGO-1 pa je določeno, da sedanja inženirska zbornica, to je IZS/97 do ustanovitve ZAPS in IZS vzpostavi in vodi imenik ZAPS in imenik IZS po določbah ZGO-1, to glede na določbe prvega in drugega odstavka 77. člena ZGO-1, v neposredni povezavi z določbami Zakona o visokem šolstvu (Uradni list

RS, št. 67/93, 39/95-odločba US, 18/98-odločba US, 35/98-odločba US, 99/99 in 64/2001, v nadaljevanju: ZVŠ) pomeni, da **se v imenik IZS lahko vpiše tudi posameznik, ki ima višjo univerzitetno izobrazbo** gradbene ali druge podobne tehnične stroke z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri IZS in z najmanj sedmimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah, **kakor tudi posameznik, ki ima višjo strokovno izobrazbo** gradbene oziroma druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri IZS, če izpolnjuje tudi pogoj, da ima najmanj deset let delovnih izkušenj pri gradnjah.

Določbe drugega odstavka 77. člena, ki določajo pogoje, kdo od odgovornih vodij del, ki jih sicer določajo določbe prvega odstavka navedenega člena, lahko nastopa kot odgovorni vodja del pri zahtevnih objektih, namreč v določbah, ki kot pogoj določajo pridobljeno univerzitetno izobrazbo, ne urejajo posebej višje univerzitetne izobrazbe, saj jo v skladu z ZVŠ vanjo vključujejo. Zato je navedene določbe potrebno brati skupaj z določbami tretjega odstavka 230. člena prehodnih in končnih določb ZGO-1, ki določajo, da lahko inženir z višjo univerzitetno izobrazbo, opravljenim strokovnim izpitom in najmanj petimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah nastopa kot odgovorni nadzornik in odgovorni vodja del pri gradnjah manj zahtevnih in enostavnih objektov, če je pred 9. novembrom 1996 izpolnjeval pogoje za strokovno vodstvo pri gradnji objektov občanov in civilnih pravnih oseb v skladu z 51. členom zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84), kar pa pomeni da **potem, ko se v smislu z ZVŠ izenači z visoko strokovno izobrazbo, izpolnjuje tudi pogoj o delovnih izkušnjah in zato lahko tudi opravlja tudi odgovorno vodenje del nad zahtevnimi objekti.**

Ad 2)

Inženir z višjo univerzitetno izobrazbo, ki je bil na podlagi določb 26.b člena prejšnjega Zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94-odločba US, 69/94-odločba US, 59/96, 45/99, 42/2000-odločba US, 52/2000-ZGPro in 52/2000, v nadaljevanju: ZGO) **vpisan samo v imenik pooblaščenih inženirjev, ne izpolnjuje pogoje za odgovornega projektanta**, razen če izpolnjuje pogoje iz šestega odstavka 228. člena prehodnih in končnih določb ZGO-1. Z njimi je namreč določeno, da se šteje, da posameznik, ki je bil pred 9. novembrom 1996 imenovan za odgovornega projektanta

ta v skladu s tretjim odstavkom 28. člena zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84) ali je pred tem datumom kot poklic opravljal dejavnost projektiranja v skladu z 79. členom navedenega zakona, izpolnjuje pogoje za odgovornega projektanta po tem zakonu, če je pred dnevom uveljavitve tega zakona, pri IZS/97 vložil zahtevo za vpis v posebni imenik odgovornih projektantov iz tretjega odstavka 100.e člena ZGO in se je v ta imenik tudi vpisal ter v roku petih let po vpisu opravil dopolnilni strokovni izpit za izdelovanje posameznih načrtov. To pomeni, da **lahko kot odgovorni projektant lahko nastopa in to samo še določeno dobo, dokler ne po preteklu rok za opravljanje dopolnilnega strokovnega izpita, razen seveda, če bo izpit opravil, ne samo inženir z višjo univerzitetno izobrazbo, ampak tudi tehnik, seveda samo tisti, ki je že pred uveljavitvijo zakona o spremembah in dopolnitvah ZGO-84** (Uradni list RS, št. 59/96, ZGO-B) **izpolnjeval pogoja za odgovornega projektanta**, ne pa tudi novi, to je tisti, ki so končali šolanje po 9.11.1996 (uveljavitev ZGO-B).

Ad 3)

Za odgovorne vodje del in posameznih del v 77. členu ZGO-1 se štejejo delovne izkušnje po pridobljeni izobrazbi, za katere izpolnjujejo pogoje, torej samo za tiste delovne izkušnje pri gradnjah, ki so v neposredni zvezi z odgovornim vodenjem del oziroma odgovornim vodenjem posameznih del.

Ad 4)

Ker je z drugim odstavkom 113. člena ZGO-1 določeno, da se v IZS ne združujejo samo posamezniki, ki v skladu s tem zakonom izpolnjujejo pogoje za odgovorne projektante pri gradbenem in drugem projektiranju, odgovorne revidente, odgovorne vodje del in odgovorne nadzornike, ampak tudi posamezniki, ki v skladu z geodetskimi predpisi izpolnjujejo pogoje za odgovorne geodete pri opravljanju geodetskih storitev in celo drugi inženirji, če tako določa zakon, to pomeni, da **se vodi imenik geodetov v okviru imenika pooblaščenih inženirjev**. Ker pa je s četrtem odstavkom 123. člena ZGO-1, ki sicer določa vsebinsko obeh imenikov, ZAPS in IZS, tudi določeno, da ima pristojni minister v teh določbah podlago, da izda Pravilnik o obliki in podrobnejši vsebini imenika poklicnih zbornic ter o načinu vpisovanja vanj, bo s tem podzakonskim predpisom tudi podrobneje urejeno, kako bo morala izgledati oblika takšnega imenika, da bo z njim tudi na pregleden način razvidno, kakšno pooblastilo za

opravljanje določene inženirske storitve ima določeni posameznik, vpisan vanj.

Ad 5)

Odgovor na vprašanje, kdo bo določil pogoje vzajemnosti za tuje fizične osebe, je v **konkretnih bilateralnih sporazumih, kot jih določajo posamezni zakoni**, lahko pa tudi **uredbe o ratifikacijah sporazumov med Vlado Republiko Slovenijo in pristojnimi organi drugih držav ter sporazumi, sklenjeni v okviru mednarodnih pogodb in sicer o konkretnih zadevah** in ki se objavljajo v posebnem delu Uradnega lista Republike Slovenije. To pomeni, da bo moral pristojni organ ZAPS oziroma IZS, ko bo prejel zahtevo za vpis v imenik, v vsakem takšnem primeru preveriti, ali vlagatelj zahteve izpolnjuje pogoj vzajemnosti.

To bo moral pristojni zbornični organ opravlja v okviru javnega pooblastila, ki mu ga je dal ZGO-1 z določbami prvega odstavka 111. člena, v okviru postopka, predpisanem z Zakonom o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99, 70/00 in 52/02, ZUP). Sicer bo dokazovanje, da vlagatelj zahteve za vpis v imenik izpolnjuje predpisane pogoje, na strani vlagatelja, vendar bo moral pristojni zbornični organ v takšnih primerih upoštevati tiste določbe ZUP, ki določajo rok za izdajo odločbe, saj se bo v nasprotnem primeru štelo, če bi se z odločitvijo prekomerno zavlačevalo, da gre za molk pristojnega prvostopnega organa in bo zato lahko takšen vlagatelj zahteve vložil pritožbo na pritožbeni organ, to je na Ministrstvo za okolje, prostor in energijo.

Ker pa je omenjenih meddržavnih aktov že kar precej, bo potrebno, da se o njih oziroma o vsebinah, ki jih urejajo, čimprej opravi ustrezna vsebinska (pravna) analiza, hkrati z njo pa da se opravi tudi celovita analiza pridružitvenih sporazumov Slovenije, v zvezi z njenim vedno bolj se približajočim vključevanjem v skupnost držav članic EU.

Ad 6)

S tretjim odstavkom 77. člena ZGO-1 je določeno, da je odgovorni vodja posameznih del posameznik, ki ima višjo strokovno izobrazbo z opravljenim strokovnim izpitom in najmanj dvema leti delovnih izkušenj in tehnik z opravljenim strokovnim izpitom in z najmanj tremi leti delovnih izkušenj, lahko pa da je to tudi oseba z opravljenim delovodskim ali mojstrskim izpitom s področja izvajanja del pri gradnjah in z najmanj petimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah. Ker pa

je s četrtem odstavkom istega člena tudi določeno, da se delovodski izpiti opravljajo pri pristojni gospodarski zbornici, to je Gospodarski zbornici Slovenije, mojstrski izpiti pa da se opravljajo pri pristojni obrtni zbornici, to je Obrtni zbornici Slovenije, to pomeni, da **takšnim osebam ni potrebno opravljati še kakšnega drugega izpita**.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK

DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič

državni podsekretar v ministrstvu

Številka: 351-00-190/2003

Datum: 2. 4. 2003

VPIS TUJCEV V IMENIK IZS

Spoštovani !

Z dopisom nas prosite za pojasnilo, ali drugi odstavek 126. člena novega Zakona o graditvi objektov pomeni, da se lahko v imenik IZS vpiše tudi tuja fizična oseba, če izpolnjuje pogoje iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka, ali pa se lahko tujec vpiše v ta imenik samo, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega oziroma petega odstavka navedenega člena.

V tej zvezi odgovarjamo:

Določbe drugega odstavka 126. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, ZGO-1) se lahko uporabljajo samo za posameznike, ki imajo v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče, torej za vse državljanke Republike Slovenije in za tiste državljanke tuje države, ki imajo v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče. **Določbe tretjega odstavka 126. člena** ZGO-1 pa veljajo za tiste državljanke tujih držav, ki v Republiki Sloveniji nimajo prebivališča, bi pa radi pri nas izdelovali projektno dokumentacijo in morajo biti zato vpisani v imenik IZS (oziroma ZAPS). **Določbe četrtega odstavka 126. člena** ZGO-1 pa, glede na določbe 239. člena, še ne veljajo. Veljati oziroma uporabljati se bodo začele, ko bo postala Republika Slovenija polnopravna članica držav Evropske unije.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK
DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič
državni podsekretar v ministrstvu

Številka: 351-00-211/2003

Datum: 16. 4. 2003

STROKOVNI IZPITI IZ PROSTORSKEGA NAČRTOVANJA IN PRIDOBITEV LICENCE Z OZNAČBO »P«

Spoštovana !

Z dopisom nas sprašujete, kdaj bo mogoče začeti z opravljanjem strokovnih izpitov za odgovorno prostorsko načrtovanje, pridobiti licenco z označbo »P«, ki omogoča samostojno izdelavo posameznih sestavin državne in občinske prostorske strategije, samostojno izdelavo regionalnih zasnov in posameznih sestavin občinskega prostorskega reda in se vključiti v matično sekcijo prostorskih načrtovalcev. Navajate, da ste za takšno licenco zainteresirani, ker ste po osnovni izobrazbi univ. dipl. geografinja in imate s področja prostorskega načrtovanja več kot osem let delovnih izkušenj, nimate pa še opravljenega strokovnega izpita. Zato nas tudi sprašujete, kako daleč je ustanavljanje matične sekcije prostorskih načrtovalcev pri Zbornici za arhitekturo in prostor Slovenije in kdaj bo izdan predpis o opravljanju strokovnih izpitov pri njej.

V tej zvezi odgovarjamo:

1. S četrtem odstavkom 233. člena prehodnih in končnih določb Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, ZGO-1) je določeno, da mora pristojni minister izdati Pravilnik o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri poklicnih zbornicah, kot ga opredeljujejo določbe 133. člena ZGO-1, najpozneje v devetih mesecih po uveljavitvi zakona, z 234. členom navedenega zakona pa je določeno, da se do njegove izdaje oziroma uveljavitve uporabljajo določbe sedanjega Pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri Inženirski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 35/98 in 64/90).
2. Zakonodajalec izdajo novega pravilnika o opravljanju izpitov ni uvrstil med podzakonske predpise, ki jih je potrebno izdati čimprej, zato, ker mora pred njegovo izdajo še začeti s poslovanjem nova poklicna zbornica, to je Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije (ZAPS). Navedena zbornica je bila sicer ustanovljena (na ustanovnem zboru v Cankarjevem domu v Ljubljani, dne 12. 2. 2003), ni pa še začela poslovati, saj mora pred tem še opraviti delitveno bilanco s prejšnjo skupno inženirsko zbornico, opraviti volitve organov in na takšni seji tudi ustanoviti vse tri matične sekcije, kot jih določa prvi odstavek 118. člena ZGO-1 in sprejeti statut, k statutu pa tudi pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije. S tretjim odstavkom

122. člena je namreč določeno, da se statut lahko objavi v Uradnem listu RS samo skupaj s soglasje vlade. Ker pa statuta, dokler ni objavljen, ni mogoče izvajati, to pomeni, da bo ZAPS začela lahko poslovati in tudi izdajati posamezne vrste licenc, kot jih določajo določbe 131. člena ZGO-1 šele, ko bodo opravljene vse prej naštetе zadolžitve vodstva ZAPS in seveda tudi izdan novi pravilnik o izpitih.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK
DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič
državni podsekretar v ministrstvu

PRIDOBITEV STATUSA POOBLAŠČENEGA PROSTORSKEGA NAČRTOVALCA

Številka: 351-00-17/2003

Datum: 26. 3. 2003

POGOJI ZA PRIDOBITEV STATUSA POOBLAŠČENEGA PROSTORSKEGA NAČRTOVALCA

Spoštovani !

Z dopisom nas sprašujete naslednje:

- kateri naziv vam sploh lahko podeli IZS;
- če dobite naziv pooblaščen inženir (pečat »G«), za katero vrsto opravil se bo to nanašalo;
- ali lahko opravljate dela občinskega urbanista kot samostojni podjetnik pogodbeno za več občin oziroma če se ponovno zaposlite na občini, ali ste lahko občinski urbanist;
- ali so dolžni na IZS hraniti tudi elaborate, ki jih izdelajo kandidati v sklopu posebnega dela strokovnega izpita;
- kdaj bo možno opravljati dopolnilne strokovne izpite za področje odgovornega prostorskega načrtovanja;
- ali boste avtomatično pridobil naziv »P«, ko boste končali magisterij (IPŠPUP).

V tej zvezi odgovorjamo:

1. Ker je s 183. členom novega Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03, ZUreP-1) jasno določeno, da pravne in fizične osebe, ki so s 1.1.2003 izpolnjevale pogoje za opravljanje dejavnosti urbanističnega načrtovanja po določbah drugega odstavka 69. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97, 9/2001-ZPPreb in 23/2002 - odločba US, ZUN), nadaljujejo z delom kot prostorski načrtovalci iz 158. člena ZUreP-1, v dopisu pa navajate, da ste takšno dejavnost zadnjih 7,5 let opravljali na Mestni občini Murska Sobota, je potrebno najprej ugotoviti, da vam ni z ničemer, kot sicer v dopisu navajate, onemogočeno opravljanje sedanje gospodarske dejavnosti.
2. V zvezi z vašimi trditvami, da naj bi bilo naše stališče, da do uveljavitve izvršilnih predpisov po četrtem odstavku 128. člena in po šestem odstavku 131. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, ZGO-1) še ni mogoče izdajata licenc z označbo »A«, »KA« in »P« ni mogoče, napačno, je potrebno ugotoviti, da določbe 128. člena ZGO-1 ne urejajo podeljevanja licenc, ampak pridobivanje statusa pooblaščenega arhitekta oziroma pooblaščenega krajinskega arhitekta, pogoje za pridobitev posamezne vrste licence pa urejajo določbe 131. člena ZGO-1. Ker pa je s petim odstavkom 131. člena

tudi določeno, da pristojni organ ZAPS najpozneje v 15 dneh po izdaji potrdila o pridobitvi licence pooblaščenemu arhitektu s pridobljeno licenco "A" po uradni dolžnosti vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pridobljeno licenco, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev, pooblaščenemu krajinskemu arhitektu s pridobljeno licenco "KA" po uradni dolžnosti vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pridobljeno licenco, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev, posamezniku s pridobljeno licenco "P" pa po uradni dolžnosti izda člansko izkaznico in hkrati vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pridobljeno licenco, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev, je potrebno tudi ugotoviti, da je vaše sklicevanje na določbe tretjega odstavka 128. člena ZGO-1 napačno.

3. Če boste pridobili status pooblaščenega inženirja pri IZS s pečatom »G« oziroma ne boste član ZAPS, potem se bo šlo, da imate znanja, potrebna za izdelovanje načrtov iz 3. točke drugega odstavka 36. člena ZGO-1, to je načrte gradbenih konstrukcij in drugih gradbenih načrtov, znanja s področja odgovornega vodenja del in drugih inženirskih storitev.
4. V zvezi z vašimi vprašanji o občinskem urbanistu pojasnjujemo, da ZUreP-1 v 161. členu določa, da mora imeti občina službo za urejanje prostora oziroma mora zagotoviti sodelovanje najmanj enega občinskega urbanista – to je osebe, ki izpolnjuje pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca po predpisih o graditvi objektov. Zakon torej ne zahteva, da bi občina, ki ima ustanovljeno službo za urejanje prostora, imela poleg te službe še občinskega urbanista. Seveda pa zakon tega tudi ne prepoveduje; če bodo v določeni občini smatrali, da je obseg nalog s področja urejanja prostora tako obširen in zahteven, ni ovir, da si zagotovijo sodelovanje (to so vse oblike sodelovanja, ki jih predvideva zakon o oblačnih razmerjih) tudi občinskega urbanista. Za tiste občine, zlasti manjše, ki nimajo posebnih služb za urejanje prostora, pa zakon zahteva, da imajo vsaj enega občinskega urbanista, ki bo skrbel za zakonitost in strokovnost opravljanja nalog prostorskega urejanja, saj imajo nestrokovne in ad hoc odločitve o urejanju prostora lahko velike in dolgoročne negativne posledice. Občinski urbanist je torej posameznik (fizične oseba), ne pa (gospodarska) družba oziroma samostojni podjetnik posameznik.
5. Zakon tudi ne prepoveduje, da pooblaščen prostorski načrtovalec nastopa v več občinah kot

občinski urbanist, vendar pa je priporočljivo, da v občini, ki namerava angažirati občinskega urbanista, presodijo obseg in naravo njegovih nalog ter se tudi na tej osnovi odločijo za občinskega urbanista, ki ima morebiti tako oblačno sklenjeno že z drugo občino. Občinski urbanist je zato lahko posameznik, ki ima izpolnjene pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca po predpisih o graditvi objektov. To pomeni, da ima posameznik v med drugim pridobljeno eno izmed treh licenc, ki jih novi zakon o graditvi objektov poimenuje z označbo "A", "KA" ali "P" (130. člen ZGO-1), pri čemer ZGO-1 določa, da se licenca "A" oziroma "KA" lahko podeli le posamezniku, ki ima izobrazbo s področja arhitekturne oziroma krajinske arhitekturne stroke, medtem ko se licenca "P" lahko podeli tudi posamezniku, ki ima strokovno izobrazbo s področja tiste druge stroke, ki zagotavlja ustrezna znanja s področja prostorskega načrtovanja. Pri tem velja še dodati, da ZUreP-1 ne predpisuje, kakšno izobrazbo morajo imeti »strokovnjaki« občinske službe za urejanje prostora, saj je to stvar predpisov s področja javne uprave in tozadevnih občinskih predpisov.

6. Način opravljanja strokovnih izpitov in evidence v zvezi z njimi urejajo določbe Pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri Inženirski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 35/98 in 64/99). Ker pa z njegovim 29. členom določeno, da se spisi, ki vsebujejo tudi izpitno nalogo, vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo samo do opravljenega izpita oziroma izdaje potrdila iz 23. člena tega pravilnika, po izdaji potrdila o opravljenem izpitu in prepisu ustreznih podatkov iz spisa v register o opravljenih izpitih (knjiga izpitov) pa da se spis preda kandidatu, to velja seveda tudi za primer, ki ga opisujete oziroma sprašujete.
7. Dopolnilne izpite za področje odgovornega prostorskega načrtovanja se lahko opravlja že sedaj in sicer neposredno na podlagi 14. člena Pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri Inženirski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 35/98 in 64/99), ki se ga glede na določbe 234. člena ZGO-1 šteje kot veljavni podzakonski predpis za obravnavano področje. Z njim je namreč določeno, da se lahko kandidat, ki je že opravil izpit po tem pravilniku in je z nadaljnjim izobraževanjem dosegel naslednjo stopnjo strokovne izobrazbe, prijavi ponovno k izpitu (dopolnilni izpit) eno leto po tako pridobljeni izobrazbi. Določeno pa je tudi, da se lahko kandidat, ki je že opravil izpit po tem pravilniku za določeno področje opravljanja inženirskih storitev posamezne stroke iz drugega odstavka 6. člena tega pravil-

... PRIDOBITEV STATUSA

> nika in je dosegel izobrazbo druge stroke ter namerava opraviti izpit še za kakšno drugo področje inženirskih storitev oziroma stroko, prijavi k dopolnilnemu izpitu, ko ima najmanj enoletne delovne izkušnje v tej stroki. Določeno je tudi, da takšni kandidati opravljajo pisni del izpita v celoti, ustni del pa le iz programa posebnega dela izpita, za katerega izpita še niso opravljali.

8. Na vprašanje o avtomatični pridobitvi licence z označbo »P« je potrebno odgovoriti nikalno. Takšne določbe, kot jih določajo določbe 224. člena ZGO-1, namreč veljajo samo za tiste posameznike, ki so 1.1.2003 že izpolnjevali z navedenim členom predpisane pogoje, to je da so pred tem datumom končali univerzitetni študij ali imeli v Republiki Sloveniji nostrificirano diplomu univerzitetnega študija s področja tehnično-tehnoloških ved, z opravljenim magistriranjem ali doktoratom s področja projektiranja ali prostorskega načrtovanja in da so tudi pred tem imeli po končanem študiju najmanj 20 let delovnih izkušenj na področju projektiranja oziroma prostorskega načrtovanja.

9. Na vprašanje, kakšen naziv vam sploh lahko podeli IZS, pa odgovarjamo, da poklicna zbornica ne podeljuje nazivov, saj sodi takšno podeljevanje v pristojnost ustreznega izobraževalnega zavoda oziroma njegovega pristojnega organa, v skladu z veljavnimi predpisi o izobraževanju, oziroma v konkretnem primeru v skladu z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 67/93, 39/95-odločba US, 18/98-odločba US, 35/98-odločba US, 99/99 in 64/2001).

Posameznik, ki se vpiše v ustrezen imenik pristojne poklicne zbornice, namreč pridobi samo pooblastilo za opravljanje določene vrste inženirske storitve, kot to tudi sicer podrobno določajo določbe 128. člena ZGO-1. Z njimi je namreč določeno, da mora pristojni organ takšne zbornice najpozneje v 15 dneh po vpisu v imenik po uradni dolžnosti izdati člansko izkaznico, hkrati pa takšnemu posamezniku tudi vročiti enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pooblastilo, ki je naj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK
DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič
državni podsekretar v ministrstvu

DOPOLNILNI STROKOVNI IZPITI PO ZGO-C

Številka: 166-14/2003

Datum: 30. 5. 2003

DOPOLNILNI STROKOVNI IZPITI ZA ODGOVORNEGA PROJEKTANTA PO ZGO-C

Spoštovani !

V dodatnem dopisu ste podobno kot v predhodnem (glejte MOPE-ov predhodni odgovor), **ponovili mnenje, češ da IZS ne razlikuje statusa pooblaščenega inženirja po 26.a členu ZGO-B (Uradni list RS, št. 59/96) in odgovornega projektanta – inženirja po 4. členu ZGO-C (Uradni list RS, št. 45/99),**

Smo prisiljeni ponoviti, kar smo vam že pojasnili:

1. **S tem, ko ste se** na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (ZGO-B, Uradni list RS, št. 59/96) **vpisali v imenik IZS, ste pridobili pravico, da nastopate kot odgovorni vodja del pri gradnji** tiste vrste zahtevnih objektov, s področja katerih ste opravili posebni del izpita, kar pa seveda ne pomeni, da bi lahko na takšni podlagi nastopali tudi kot odgovorni projektant načrtov električnih inštalacij in električne opreme. V imenik pooblaščenih inženirjev ste se namreč lahko vpisali, ker ob vpisu izpolnjevali pogoje za odgovornega vodjo del pri gradnji zahtevnih objektov, ne pa kot odgovorni projektant.

2. **Pravico, da nastopate kot odgovorni projektant takšnih načrtov in sicer samo za določeno obdobje petih let oziroma tudi za nedoločen čas, če bi opravili dopolnilni strokovni izpit, pa ste pridobili šele z vpisom v posebni imenik odgovornih projektantov**, kar pa vam je omogočil Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (ZGO-C, Uradni list RS, št. 45/99) oziroma dne 12.6.1999 uveljavljena novel 100.e člena Zakona o graditvi objektov iz leta 1984 (ZGO, Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94-odločba US, 69/94-odločba US, 59/96, 45/99, 42/00-odločba US, 52/2000-ZGPro in 52/00), oziroma 4. člena ZGO-C, ki ga v sedanjem dopisu navajate.

3. Z določbami 4. člena ZGO-C, na katerega se sklicujete, so se namreč samo, zaradi odločbe Ustavnega sodišča RS, ustrezno dopolnile določbe z ZGO-B uvedenega novega 100.e člena prehodnih in končnih določb, **na posebni imenik odgovornih projektantov pa se nanašajo samo določbe novega tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka, ne pa tudi sed-**

mega in osmega odstavka, ki jih uporabljate kot zmoten dokaz, da pri obvestilu IZS ne ravna pravilno.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK
DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič
državni podsekretar v ministrstvu

DOPOLNILNI STROKOVNI IZPITI

Številka: 166-14/2003

Datum: 12. 5. 2003

DOPOLNILNI STROKOVNI IZPITI
ZA ODGOVORNEGA PROJEKT-
ANTA PO ZGO-C

Spoštovani !

Z dopisom nas uvodoma seznanjate, da ste **strokovni izpit s področja predpisov o graditvi objektov opravili že leta 1983** in sicer na Gospodarski zbornici Slovenije in da je bilo potrjeno o opravljenem izpitu, katerega kopijo ste nam sedaj tudi dostavili, osnova za vpis v imenik pooblaščenih inženirjev pri IZS, v nadaljevanju pa naprošate, naj vam določene odgovorimo, **katere inženirske storitve, glede na določbe 133. člena ZGO-1, lahko opravljate.** Ker ste nas s prejšnjim dopisom, na katerega smo vam predhodno odgovorili, seznanili, da **ste prejeli obvestilo IZS za opravljanje dopolnilnega strokovnega izpita za odgovornega projektanta in menili, da vam to ni potrebno storiti, ker ste vpisani v oba imenika IZS in sicer v imenik pooblaščenih inženirjev (MSE)** ter imate enotni žig, hkrati pa da ste se na pobudo IZS vpisali **tudi v posebni imenik odgovornih projektantov**, ki ga je uzakonil ZGO -C, čeprav po vašem mnenju ta vpis za vsa sploh ni bil potreben, saj da ste že vpisani v imenik pooblaščenih inženirjev,

vam sedaj na podlagi podatkov, ki ste nam jih posredovali z novim dopisom, odgovarjamo:

S tem, ko ste se na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (ZGO-B, Uradni list RS, št. 59/96) vpisali v imenik IZS, ste pridobili pravico, da nastopate kot odgovorni vodja del pri gradnji tiste vrste zahtevnih objektov, s področja katerih ste opravili posebni del izpita, kar pa seveda ne pomeni, da bi lahko na takšni podlagi nastopali tudi kot odgovorni projektant načrtov električnih inštalacij in električne opreme. Pravico, da nastopate kot odgovorni projektant takšnih načrtov in sicer samo za določeno obdobje petih let oziroma tudi za nedoločen čas, če bi opravili dopolnilni strokovni izpit, ste namreč pridobili šele z vpisom v posebni imenik odgovornih projektantov, kar pa vam je omogočil Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (ZGO-C, Uradni list RS, št. 45/99) oziroma dne 12.6.1999 uveljavljena novela 100.e člena Zakona o graditvi objektov iz leta 1984 (ZGO, Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94-odločba US, 69/94-odločba US, 59/96, 45/99, 42/00-odločba US, 52/2000-ZGPro in 52/00).

S spoštovanjem!

Jože NOVAK

DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil: **Tomaž M. Jeglič**

državni podsekretar v ministrstvu

ZAVAROVANJE PO ZGO-1 ...

Številka: 351-00-49/2003

Datum: 31.1.2003

ZAVAROVANJE UDELEŽENCEV
PRI GRADITVI OBJEKTOV –
1. DEL

Spoštovani !

Na tukajšnjem ministrstvu smo prejeli vaša naslednja vprašanja:

1. Kaj pomeni odgovornost za »neposredno škodo, ki nastane tretjim osebam...« in ali obstaja tudi odgovornost za posredno škodo?
2. Projektant, izvajalec, nadzornik in revident morajo biti po novem zavarovani za najmanj 10 milijonov tolarjev. Kaj pa, če je nekdo projektant in izvajalec hkrati? Kakšna je potem minimalna zavarovalna vsota? Je to še vedno 10 milijonov tolarjev ali se vrednosti seštevajo in je v tem primeru minimalna zavarovalna vsota 20 milijonov tolarjev?
3. Kako poteka postopek ugotavljanja odgovornosti za nastalo škodo – kdo ugotavlja škodo, kdo odgovornost, kdo je prvi »sumljen«? Je to projektant, investitor ali kdo drug?
4. Ali obstajajo kakšne posebnosti in izjeme pri zavarovanju pred odgovornostjo?
5. Kako zavarovalnica določa višino premije za zavarovanje? Je to stvar individualne obravnave zavarovalnice in zavarovanca ali obstajajo za to določila, ki veljajo za vse enako?

Na zgoraj navedena vprašanja, ki ste nam jih postavili in zanje ocenjujemo, da so pretežno obligacijsko pravne narave, delno pa se nanašajo tudi na področje zavarovalništva, odgovarjamo naslednje:

Ad 1:

Pojem neposredne in posredne škode sicer ni definiran v Obligacijskem zakoniku (OZ, Uradni list RS, št. 83/02), pač pa je uveljavljen v pravni terminologiji in teoriji. Neposredna je škoda, kadar ni vmesnih dogodkov med škodljivim dogodkom in škodo. Posredna je škoda, kadar nastopijo vmes še drugi dogodki, ki vplivajo na razvoj dogajanja. Po pravilu se prizna le povračilo za neposredno škodo. Vendar želi pravna norma zavarovati oškodovanca tudi pred posredno škodo. Vprašanje je treba rešiti po pravilih, ki veljajo za vzročno zvezo (op. dr. Stojan Cigoj, Obligacijsko pravo: splošni del, Ljubljana, 1962, stran 215). Ker pa je ZGO-1 v konkretnem primeru izrecno priznal samo pravico do uveljavljanja neposredne škode, ki bi nastala tretjim osebam, je treba to določbo brati kot spe-

cialno v primerih, kadar gre za odgovornost udeležencev pri graditvi objektov.

Ad 2:

Zavarovanje odgovornosti za škodo, ki bi jo lahko povzročili udeleženci pri graditvi je predpisano v minimalni višini 10 milijonov tolarjev letne zavarovalne vsote za vsakega od udeležencev, to je za pravno osebo, ki je za ustrezno dejavnost registrirana v sodnem registru oziroma za samostojnega podjetnika posameznika, ki ima svojo dejavnost priglášeno pri pristojni davčni upravi. To pa pomeni, da **se obveznost zavarovanja odgovornosti veže na pravno osebo oziroma na samostojnega podjetnika posameznika.**

V primeru torej, da je določena pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik **pod eno firmo registriran za več dejavnosti**, bo morala biti takšna firma po določilih ZGO-1 zavarovana pred odgovornostjo za škodo v minimalnem znesku 10 milijonov tolarjev. Če pa bi imeli **isti lastniki dve ali več firm**, pri čemer bi se vsaka izmed njih ukvarjala z enakimi ali različnimi dejavnostmi, bi ne glede na to za vsako od teh firm po ZGO-1 veljala obveznost zavarovanja odgovornosti v minimalnem znesku 10 milijonov tolarjev.

Ad 3:

Postopek ugotavljanja odgovornosti za nastalo škodo iz 32. člena ZGO-1 poteka **na podlagi ustrezne tožbe pri pristojnem sodišču** po pravilih obligacijskega prava (OZ). V zvezi s **solidarno odgovornostjo posameznih udeležencev pri graditvi objektov** pa opozarjamo samo na četrto odstavke 186. člena, ki omogoča, da v primeru, kadar ni dvoma, da je škodo povzročila neka izmed dveh ali več določenih oseb, ki so na neki način med seboj povezane, ni pa mogoče ugotoviti, katera od njih jo je povzročila, odgovarjajo te osebe solidarno. V tem primeru pa vsak dolжник solidarne obveznosti odgovarja upniku za celo obveznost in lahko zahteva upnik njeno izpolnitev od kogar hoče, vse dotlej, dokler ni popolnoma izpolnjena. Obveznost pa preneha, ko jo en dolжник izpolni, in so s tem vsi dolžniki prosti. (395. člen OZ) Dolжник, ki je izpolnil obveznost, pa ima nato pravico zahtevati od vsakega sodolžnika, da mu povrne del obveznosti, ki pade nanj – regresni zahtevki. (404. člen OZ)

Ad 4:

Zavarovalnica določa **višino premije za zavarovanje** v skladu s predpisi o zavarovalništvu in v skladu s splošnimi pogoji zavarovalnice. Pri tem je

> potrebno še dodati, da zavarovalnice lahko seveda pri določanju višine zavarovalne police upoštevajo tudi t.i. bonuse in maluse, ki jih v preteklem obdobju projektant z opravljanjem svoje dejavnosti povzroči zavarovalnici, v njeno škodo ali v njeno korist. Tisti projektant, ki bo povzročal več škode in jo bo morala poravnati zavarovalnica, bo moral seveda plačati veliko višjo letno zavarovalnino kot tisti, ki s svojimi storitvami zavarovalnici ne bo povzročal nobene škode.

S spoštovanjem!

Jože NOVAK
DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Številka: 068-7/2003

Datum: 29. 4. 2003

ZAVAROVANJE UDELEŽENCEV PRI GRADITVI OBJEKTOV – 2. DEL

Spoštovani !

V skladu z zaključki s 3/03 seje Odbora za premoženjska zavarovanja z dne 23. 4. 2003, na kateri so bila obravnavana obvezna zavarovanja odgovornosti na področju gradbeništva skladno z novim Zakonom o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, ZGO-1), smo pripravili stališča tukajšnjega ministrstva o vprašanih, ki so se pojavila v razpravi. Ta stališča so:

Kakšen mora biti pri projektantu obseg kritja (mehke škode, franšiza)?

Obseg kritja je lahko tak, kot ga dogovorita zavarovalnica in posamezen udeleženec, v konkretnem primeru projektant. Podlaga za takšno povsem svobodno določanje obsega kritja, v okviru katerega se seveda lahko določi tudi pogodbeni znesek, ki ga pri poravnavi škode zavarovalnica odbije od izplačila ali pa način zaračunavanja t.i. mehke škode, je namreč v 33. členu ZGO-1. Z drugim odstavkom navedenega člena je namreč določeno, da se višina letne zavarovalne vsote dogovori med zavarovalnico in udeležencem pri graditvi objekta v skladu s predpisi o zavarovalništvu za posamezen zavarovalni primer ali za vse zavarovalne primere v posameznem letu, s tretjim odstavkom pa je določeno, da višina letne zavarovalne vsote, ki se jo določi v zavarovalni pogodbi, ne more biti nižja od 10.000.000 tolarjev.

Kaj pomeni višina letne zavarovalne vsote? Ali je to seštevek vseh škod v enem letu ali je to višina škode po posameznem dogodku, ne glede na število dogodkov v enem letu?

Ker je z drugim odstavkom 33. člena ZGO-1 določeno, da se višina letne zavarovalne vsote dogovori med zavarovalnico in udeležencem pri graditvi objekta v skladu s predpisi o zavarovalništvu za posamezen zavarovalni primer ali za vse zavarovalne primere v posameznem letu, to pomeni, da je tudi odgovor na to vprašanje povsem odvisen od dogovora med zavarovalnico in zavarovancem.

Ali morajo biti zavarovani tudi projektanti notranje opreme in projektanti proizvodnih linij?

Ker se za projektanta po določbah ZGO-1, glede na določbe prvega odstavka njegovega 28. člena, šteje tista pravna ali fizična oseba, ki izdeluje projektno in tehnično dokumentacijo, namenjeno za gradnje, torej tudi načrte, ki sestavljajo idejne

projekte, projekte za pridobitev gradbenega dovoljenja, projekte za izvedbo in projekte izvedenih del, za takšne načrte pa se štejejo tudi tehnološki načrti, sestavni del načrta arhitekture pa je tudi notranja oprema, to pomeni, da morajo biti zavarovane vse pravne in fizične osebe, ki so registrirane oziroma imajo priglašeno dejavnost projektiranja. Zavarovani pa morajo biti takrat, ko opravljajo dejavnosti oziroma poslujejo kot projektant, torej ko na trgu ponujajo projektantske storitve.

Kdo se šteje za izvajalca (krovci, keramičarji, prevozniki, lastniki mehanizacije...)? Kdo so izvajalci (kriteriji)? Ali so to tudi pleskarji ali pa trgovci, ki na željo stranke vgradijo kupljen material npr. keramika.

Ker se za izvajalca po določbah ZGO-1, glede na določbe prvega odstavka njegovega 29. člena, šteje tista pravna ali fizična oseba, ki gradi, rekonstruira ali odstranjuje objekte, to pomeni, da morajo biti zavarovane samo vse tiste pravne in fizične osebe, ki so registrirane oziroma imajo priglašeno dejavnost gradbeništva in na trgu ponujajo izvajanje gradenj oziroma izvajanje gradbenih del in sklepajo gradbene pogodbe kot izvajalci. Ker pa med gradbena dela sodijo tudi zaključna (obrtna) gradbena dela, to pomeni, da se šteje za izvajalca tudi krovci, če z investitorjem sklene gradbeno pogodbo, da bo izvedel zaključna gradbena dela. To pomeni, da mora skleniti obvezno zavarovanje vsak izvajalec, s katerim investitor sklene pogodbo, za podizvajalce pa zavarovanje naj ne bi bilo obvezno in sicer iz razloga, ker mora glavni izvajalec, ki ima pogodbo z investitorjem, itak odgovarjati za vsa dela, tudi tista, ki jih opravi podizvajalec, kar pa tudi pomeni, da bo zato lahko izvajalec tudi od njega zahteval sklenitev ustreznega zavarovanja odgovornosti. Ravno kar navedeno pravzaprav praktično pomeni, da bi morali biti tudi vsi, ki bi na trgu nastopali kot podizvajalci, zavarovani, saj bodo takšni zavarovani podizvajalci na trgu gradbenih del postali bolj iskani od drugih, ki ne bi imeli svoje dejavnosti zavarovane.

ZGO-1 torej določa obvezno zavarovanje za izvajalce vseh vrst pri gradnji objektov, tudi za manjše izvajalce, kot so krovci ali pleskarji, saj tudi ti lahko naredijo natočniku (investitorju) veliko škodo, čeprav gre za manjše projekte. Poleg tega se lahko napaka pokaže šele po določenem obdobju, pri čemer je potrebno upoštevati tudi garancijsko dobo objekta (po poteku garancijske dobe zavarovanje preneha).

Kaj je s podjetji, ki izvajajo samo inženiring?

Ker ZGO-1 in tudi Uredba o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti ne poznata opravljaja-

nja inženiring dejavnosti, je potrebno v primeru, če se pojavi takšno podjetje, najprej pogledati, za kaj je sploh registrirano. Če se ugotovi, da pod pojmom »inženiring« opravlja dejavnost gradbeništva na način ključ v roke, potem mora biti zavarovano kot izvajalec. Če pa se ugotovi, da opravlja svetovalne projektantske storitve, to je storitve v zvezi s projektiranjem, potem pa mora biti zavarovano kot projektant. Po določbah ZGO-1 je namreč projektiranje izdelovanje projektne in tehnične dokumentacije in z njim povezano tehnično svetovanje (točka 5 prvega odstavka 2. člena), tehnično svetovanje pa je svetovanje in zastopanje investitorja v zvezi z graditvijo objektov (točka 5.4. ibid.).

Z ukinitvijo družbene lastnine je ekonomska upravičenost investicije postala stvar in odgovornost investitorja. Zato zasebnemu sektorju ni niti potrebno niti mogoče predpisovati, kakšne postopke mora izvajati, preden se odloči za graditev, za porabnike javnih sredstev pa se to določa s finančnimi predpisi, npr. s predpisi o javnih naročilih, o izvajanju proračuna ipd. Zato po uveljavitvi Ustave RS ni več podlage za vsesplošno izvajanje presoje družbene in ekonomske upravičenosti investicije. Poglavje o investicijskem programu in z njim inženiring, ki po zakonu investicijski program lahko izdela, je bilo zato potrebno črtati že v prejšnjem zakonu o graditvi objektov iz leta 1984. To se je zgodilo z uveljavitvijo t.i. ZGO-B (v letu 1996). Stvar investitorja oziroma financerja je, na kakšni presoji bo utemeljil svoje odločitve in komu jo bo zaupal. Kakršnokoli drugačno urejanje tega področja bi mimo javnega interesa poseglo v svobodo gospodarske pobude.

Kaj pa zavarovanje za škodo, ki nastane v garancijski dobi na tretjih osebah in njihovih stvarih? Za katero obdobje mora biti zavarovanje sklenjeno: za čas trajanja gradnje ali tudi v času garancije?

Ker je z 32. členom ZGO-1 določeno, da posamezen udeleženec pri graditvi objektov odgovarja samo za neposredno škodo, ki nastane tretjim osebam in izvira iz njegovega dela in pogodbenih obveznosti, v minimalno predpisano višino letne zavarovalne vsote takšne morebitne škode v času garancije seveda ni mogoče kar avtomatično vključiti. Vse, kar je v zvezi z garancijo, veljajo namreč določbe Obligacijskega zakonika. Tudi v takšnem primeru je zato lahko obseg kritja tak, kot ga dogovorita zavarovalnica in posamezen udeleženec, v konkretnem primeru izvajalec in sicer ne samo za čas trajanja gradnje, ampak tudi za čas garancije, v skladu s splošnimi gradbenimi uzancami, ta čas pa začne seveda teči ob predaji zgrajenega oziroma rekonstruiranega objekta.

Običajna garancijska doba gradbenega dela objek-

ta je po Obligacijskem zakoniku 10 let, za ostalo pa se upoštevajo ustrezne gradbene uzance.

Kako se zavarovanje določi pri projektantski odgovornosti? Kakšno odgovornost nosi revident?

Pri projektantski odgovornosti je obdobje odgovornosti, glede na dosedanje izkušnje, težje opredeliti. Zato je bilo že s spremembami in dopolnitvami ZGO iz leta 1984, to je z ZGO-1 v letu 1996 določeno (z novim 26.f členom), da se mora projektivno podjetje, to je sedaj projektant, pred začetkom opravljanja dejavnosti zavarovati pred odgovornostjo za škodo, ki bi utegnila nastati investitorju v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti, ter da mora projektivno podjetje, ki izdeluje projektno dokumentacijo za zahtevni objekt, poskrbeti za kontrolo brezhibnosti in računske pravilnosti načrtov gradbenih konstrukcij, to je revizijo. Takšne določbe so bile ob takratnem sprejemanju ZGO-B utemeljene s tem, da do takrat sploh ni bilo urejeno zavarovanje projektivnega podjetja pred odgovornostjo za škodo, ki utegne nastati investitorju v zvezi z opravljanjem njegove dejavnosti, predlog za uvedbo revizije določene vrste načrtov za določene objekte pa z znanim podatkom iz ustrezne literature o zagotavljanju kakovosti, da je v 50% primerov vzrok za večje napake pri gradnji objektov ali njihovo porušitev napaka v projektu, materiali, katerim je pri kontroli kakovosti namenjeno največ pozornosti, pa da so le v 20% primerov vzrok za porušitev konstrukcije. Namen takrat novega 26. f člena, s katerim je bilo predvideno tudi obvezno zavarovanje projektivnega podjetja za morebitno škodo iz njegove dejavnosti (prvi odstavek), je bil zato zlasti v tem, da se zagotovi izvedba kontrole načrtov gradbenih konstrukcij, ki so ključnega pomena v zvezi s trdnostjo in stabilnostjo gradnje. Seveda pa revizije gradbenih konstrukcij, tako kot v novem ZGO-1, niso bile potrebne oziroma smiselne za vse vrste objektov, ampak samo za tiste, katerih napake pri gradnji ali celo porušitev bi bila posledica morebitnih (spregledanih) napak pri projektiranju, in ki bi lahko vplivale na varnost, življenje ali zdravje večjega števila ljudi.

Revident, ki opravi revizijo določene projektne dokumentacije, pa je seveda solidarno odgovoren s projektantom, in sicer zato, ker pregleda projekt in mora zato v postopku takšnega pregleda projektanta opozoriti na morebitne napake. Tudi to je razlog, da mora biti tudi revident zavarovan oziroma je potrebno zanj enako zavarovalno kritje kot za projektanta.

Ali je gradbeno zavarovanje po tem zakonu postalo obvezno, saj investitor posredno lahko utрпи škodo, če pride do večje škode na objek-

tu, ki se gradi? Ali mora zavarovanje vključevati tudi odgovornost delodajalca za delavce na gradbišču?

Ker je z 32. členom ZGO-1 določeno, da vsak udeleženec pri graditvi objekta odgovarja za neposredno škodo, ki nastane tretjim osebam in izvira iz njegovega dela in njegovih pogodbenih obveznosti, to pomeni, da projektant in izvajalec lahko odgovarjata tudi investitorju, če svoje dela nista opravila v skladu s predpisi. Pojem neposredne škode sicer ni definiran v Obligacijskem zakoniku, pač pa je uveljavljen v pravni terminologiji in teoriji: neposredna je škoda, kadar ni vmesnih dogodkov med škodljivim dogodkom in škodo, posredna pa je škoda, kadar nastopijo vmes še drugi dogodki, ki vplivajo na razvoj dogajanja. Po pravilu se torej prizna lahko le povračilo za neposredno škodo. Da pa ne bi obstajal primer, ko bi bil zaradi slabega projekta na škodi investitor, projektant pa mu škode zaradi slabega finančnega oziroma poslovnega stanja ne bi mogel povrniti, je z 32. členom ZGO-1 predpisana obveznost zavarovanja.

Ker se vsak delavec na gradbišču šteje za tretjo osebo, to pomeni, da se mora obvezno zavarovati tudi delodajalčeva odgovornost.

Ali morajo imeti izvajalci zavarovano poleg poslovne tudi neposlovno odgovornost (odgovornost izven gradbišča)? Ali se škoda, ki nastane investitorju ali tretjim osebam, navezuje samo na gradbišče ali tudi na npr. pisarne...?

ZGO-1 ne določa, da bi morali imeti izvajalci zavarovano tudi neposlovno odgovornost. Obvezno se zavaruje samo objekt v gradnji, poslovni prostori izvajalca oziroma dejavnost v njih zato naj ne bi bili predmet obveznega zavarovanja, kar pa ne pomeni, da lahko takšno zavarovanje, če se tako dogovorita zavarovalnica in udeleženec pri graditvi objekte ali če tako zahteva investitor, vključuje tudi škodo, ki nastane zaradi gradnje posredno.

Investitorju lahko nastane škoda tudi za nepravočasno predajo objekta. Ali naj bi bilo to tudi predmet zavarovanja?

Škoda zaradi nepravočasno predanega objekta je seveda tudi lahko predmet zavarovanja, vendar ne kot obveznost po ZGO-1, ampak kot odločitev investitorja, da bo takšno zavarovanje od izvajalca zahteval.

Ali mora zavarovanje vključevati tudi čiste premoženjske škode t.j. škode, ki nimajo za posledico niti poškodovanja oseb niti stvari?

Odgovor je nikalen, kar pa ne pomeni, da lahko takšno zavarovanje, če se tako dogovorita zavarovalnica in udeleženec pri graditvi objekte, vključuje tudi premoženjsko škodo.

► **Ali je možna franšiza? V primeru upoštevanja franšize, zavarovanec nima kritja v višini 10.000.000 SIT, temveč manj, in sicer za znesek franšize.**

Seveda je možna, če se tako dogovori s pogodbo med zavarovalnico in posameznim udeležencem pri graditvi objekta. Takšna možnost pa seveda ne pomeni, da ne bi smela določena zavarovalnica sklepati pogodbe brez določila, da bo določeni znesek v primeru škode zavarovalnica odbila od izplačila.

Kaj točno bodo od zavarovancev zahtevali inšpektorji?

Ker je s sedmo alineo 145. člena ZGO-1 določeno, da gradbeni inšpektor v okviru inšpekcijskega nadzora nadzoruje tudi, ali udeleženci pri graditvi objektov, ko opravljajo dejavnost, izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, bo lahko inšpektor od posameznega udeleženca tudi zahteval, da mu predloži dokazilo o obstoju zavarovanja. Če bo npr. ugotovil, da projektant nima zavarovane svoje odgovornosti, bo na podlagi 1. točke prvega odstavka 150. člena ZGO-1 odredil, da se takšna nepravilnost odpravi v roku, ki ga bo določil in hkrati predlagal sodniku za prekrške, da se ga kaznuje po 2. točki prvega odstavka 165. člena ZGO-1. Če pa bo ugotovil, da izvajalec nima zavarovane svoje odgovornosti, bo tudi odredil odpravo nepravilnosti in hkrati predlagal sodniku za prekrške, da se ga kaznuje po 3. točki prvega odstavka 171. člena ZGO-1.

Kdaj bo izšel komentar k zakonu?

Komentar k ZGO-1 je že izšel in sicer v petek, 18. 4. 2003. Izdajo brošure, ki vključuje uvodna pojasnila k obema novima zakonoma, to je ZureP-1 in ZGO-1 in stvarno kazalo, je izdal in založil Uradni list Republike Slovenije.

Ker menimo, da smo z zgornjimi pojasnili ustrezno odgovorili na vsa vprašanja, ki so se pojavila na seji odbora za premoženjska zavarovanja Slovenskega zavarovalnega združenja, na koncu tudi **predlagamo, da te odgovore vaše združenje oziroma posamezne zavarovalnice uporabijo kot osnovo za pripravo zavarovalnih podlag oziroma predloge enotnih minimalnih zavarovanj za vse udeležence pri graditvi objektov oziroma projektante, izvajalce, nadzornike in revidente.**

S spoštovanjem!

Jože NOVAK

DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič

državni podsekretar v ministrstvu

DIPLOMANT VIŠJE STROKOVNE ŠOLE = BIVŠI DIPLOMANT VIŠJEŠOLSKEGA UNIVERZITETNEGA ŠTUDIJA

Mnenje MŠZŠ

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO, ZNANOST IN ŠPORT

Številka: 164-450/2003

Datum: 24. 03. 2003

ZADEVA: Diplomanti višjih strokovnih šol

ZVEZA: vaš dopis št. 0732/VOD-BŠ z datumom 17. 3. 2003

Spoštovani,

19. marca 2003 smo dobili dopis, v katerem nas prosite za pojasnilo, **ali »je po zakonu o poklicnem in strokovnem izobraževanju inženir poklicne izobrazbe izenačen z bivšim inženirjem VI. univerzitetne izobrazbe« ter »ali je inženir poklicne izobrazbe naziv oz. poklic ali strokovni naslov po zakonu o strokovnih in znanstvenih naslovih«.**

Najprej bi radi pojasnili, da diplomanti nekdanjih višješolskih programov niso inženirji z univerzitetno izobrazbo - to imajo le diplomanti nekdanjih visokošolskih programov. Po Zakonu o usmerjenem izobraževanju so si študentje v dodiplomskem izobraževanju lahko pridobili višjo strokovno ter visoko strokovno izobrazbo. Po uveljavitvi Zakona o visokem šolstvu leta 1994 se je mogoče na visokošolskih zavodih izobraževati samo po visokošolskih študijskih programih. Dodiplomski študijski programi so visoki strokovni ter univerzitetni. **Zakon o izobrazbenih stopnjah ne govori, vendar lahko obe, tako visoko strokovno kot univerzitetno izobrazbo uvrstimo v isto stopnjo.** Razlika med njima je predvsem v naravi študija in ne v stopnji: visoka strokovna je bolj praktično naravnana, univerzitetna pa teoretično. Danes si je mogoče višjo strokovno izobrazbo pridobiti v višjih strokovnih šolah po Zakonu o poklicnem in strokovnem izobraževanju. **Izobraževanje traja dve leti. Tudi ta zakon ne govori o stopnjah izobrazbe, mogoče pa je reči, da je višja strokovna izobrazba po stopnji primerljiva s tisto, pridobljeno po prej veljavni zakonodaji.** Razlike med višješolskimi programi so podobne kot tiste med visokošolskimi programi: sedanji višješolski programi so izrazito praktično naravnani, nastali iz dejanskih potreb in ob tesnem sodelovanju gospodarstva, nekdanji so bili bolj teoretični. **Diplomanti si ne pridobijo strokovnega naslova po Zakonu o strokovnih in znanstvenih naslovih, temveč naziv poklicne oziroma strokovne izobrazbe, določen z nomenklaturo poklicev, ki je v pristojnosti Ministrstva za delo.** Na primer:

inženirji gradbeništva so diplomanti starih in novih višješolskih programov, razlika med njimi je ta, da **so si prvi pridobili strokovni naslov po Zakonu o strokovnih in znanstvenih naslovih,** drugi pa naziv poklicne izobrazbe, določen z nomenklaturo poklicev. **Iz nomenklaturo je navsezadnje razvidna tudi »ocena ravni zahtevnosti tipičnih del« (označena je s VI. stopnjo).**

Naj zapišemo še nekaj besed o sprejemanju študijskih oziroma izobraževalnih programov. V zakonu o visokem šolstvu je med drugim določeno, da je izdelava in sprejem visokošolskih študijskih programov in podeljevanje strokovnih in znanstvenih naslovov v skladu z zakonom v avtonomni pristojnosti univerz in samostojnih visokošolskih zavodov, ki jih je ustanovila država, ne pa ministrstva za šolstvo, znanost in šport. Tudi programi za pridobitev višje strokovne izobrazbe ne nastajajo na našem ministrstvu. Podlaga zanje je nomenklatura poklicev. Vloga posameznih zbornic, zavodov in pristojnih strokovnih svetov pri nastajanju in sprejemanju teh programov je zelo pomembna, določena je v Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja.

dr. Lučka Lorber
Državna sekretarka MŠZŠ

Pripravila:

Tatjana Debevec

Zlatko Podržaj, dipl. var. inž.

Sistem za hkratno varno upravljanje več jezov je urbana oprema kot npr. poštni nabiralnik

MNENJE O PREDLOGU PRAVILNIKA O VRSTAH ZAHTEVNIH, MANJ ZAHTEVNIH IN ENOSTAVNIH OBJEKTOV

Prometna signalizacija in prometna oprema, cestne naprave in druge ureditve, namenjene varnosti prometa, zaščiti ceste ter zemljišč in objektov vzdolž ceste pred vplivi prometa na njej, nivojska križanja različnih prometnic, vključno s signalno varnostnimi napravami, signalno – varnostne in telekomunikacijske naprave na odprti progi, na železniških in ranžirnih postajah, vključno z napravami za njihovo napajanje z električno energijo in prostori za te naprave in tirne zavore z napravami za avtomatsko ranžiranje vlakov ter signalno – varnostne naprave za energetske infrastrukturne objekte ali poenoteno imenovano:

- sistemi in naprave za zagotavljanje varnega obratovanja zahtevnih objektov,
- so nesporno glavni del zahtevnih objektov, saj le izpolnjevanje bistvenih zahtev zanje omogoča zagotavljanje zanesljivosti (varnosti) objekta kot celote za ves čas svojega obratovanja.

Ker pa je zagotavljanje zanesljivosti po 13. členu ZGO v javnem interesu in ne v državnem interesu, kot izhaja iz vašega predloga, je s tem naša pripomba utemeljena.

Obrazložitev:

Zanesljivost objektov se zagotavlja s projektiranjem v postopku izdaje gradbenih dovoljenj, z gradnjo in v postopku izdaje uporabnih dovoljenj ter z vzdrževanjem zgrajenih objektov.

ZGO je s 6. in 55. členom očitno zaobšel javni interes v zvezi s projektiranjem in gradnjo, omenjeni predlog izvedbenega predpisa pa ima namen to anomalijo še jasneje potrditi.

Zavajajoče javne obljube zakonodajalca – PS MOP – v času obravnave predloga ZGO, češ da bo v javno korist poenostavila postopke za hitro pripravo gradnje in v zakon ne bo vključila birokratskih postopkov za gradnjo pesjakov in živih mej, so torej služile prikritemu ukinjanju temeljnih obveznosti v postopkih investiranja državnih projektov.

Cinično sprenevedanje države se torej z ukinitvijo 6. člena starega ZGO ni spremenilo!

Zakonodajca je temelj zaščite javnega interesa oz. zaščite tretjih oseb v procesu gradnje.

ZGO je sistemski zakon o varnosti objektov in nikakor ne specialni zakon o zidanju in betoniranju. Zaradi tega se sama po sebi vsiljujejo vprašanja, ki so plod vseh dosedanjih zelo slabih izkušenj pri stvarnem zagotavljanju zanesljivosti objektov:

- Do kdaj bo jez na reki zahtevni objekt, **sistem za hkratno varno upravljanje več jezov pa urbana oprema kot npr. poštni nabiralnik**, katerega sprememba pomeni podoben gradbeni poseg kot beljenje kuhinje, saj s posegom ne spreminjamo pogojev za gradnjo (ki jih zakon ne predvideva)?
- Do kdaj bo gradbena luknja skozi hrib zahtevni objekt, **sistem za preprečevanje katastrofalnih požarov ter nesreč in poškodb pri prometu v tunelih pa pasja uta**, ki ne potrebuje ne gradbenega dovoljenja ne projekta, ne revizije projekta, ne tehničnega pregleda in ne vzdrževanja; sprememba takega sistema pa ...?
- Do kdaj bodo betonski mostovi in mostički ter njihova armatura predmet zahtevnega načrtovanja, revizije in nadzora pri gradnji; **sistemi**

► **za avtomatsko vodenje vlakov**, ki vozijo preko teh mostov, v prepletu s sistemi za varnost cestnega prometa in drugega prometa pa **pomožen objekt, ki ga je moč naročiti z naročilnico**, tako kot klopotec v vinogradu?

- Do kdaj bo **ZGO zakon o zidanju certificiranih opek in betoniranju**, ki v procesu ustvarjanja urbanega in varnega okolja 21. stoletja **še vedno priznava zgolj in samo dve stroki: gradbeništvo in železokrivstvo?**

Cilji in temeljna načela predlaganega pravilnika niso v tem, da se čimprej in to na celotnem območju države poenotijo kriteriji glede razvrščanja objektov na zahtevne, manj zahtevne in enostavne, zlasti pa ne v tem, da se poenotijo kriteriji glede načinov gradnje in rabe enostavnih objektov, da ne bi vplivali na sosednje nepremičnine in da ne bi poslabševali pogojev rabe ter ogrožali zdravja in življenja ljudi. Osnovni cilj predlaganega pravilnika je evidenten: da se državo s tem, da gradbeno dovoljenje ni potrebno za njene posege v prostor, razbremeni stroškov, ki so potrebni za zagotavljanje varnosti teh posegov, čeprav je ravno država tista, ki bi se morala držati načel, ki jih sama postavlja drugim.

V obrazložitvi k predlogu sami navajate, da razvrščanje objektov na zahtevne, manj zahtevne in enostavne ni samo sebi namen. Opredelitev, v katero vrsto sodi posamezen objekt, ima več posledic in sicer:

- s tretjim odstavkom 3. člena ZGO-1 je določeno, da **za enostavne objekte ni potrebno gradbeno dovoljenje**, če investitor pred začetkom njegove gradnje pridobi lokacijsko informacijo, iz katere izhaja, da je takšna gradnja v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, in če je njegova velikost, način gradnje in rabe ter odmik od meje sosednjih zemljišč v skladu s predpisom iz drugega odstavka 8. člena tega zakona;
- s tem pa **ni obvezna izdelava tehnične dokumentacije**, ki je osnova varne uporabe;
- s prvim odstavkom 53. člena ZGO-1 je določeno, da **revizija ni obvezna** za projektno dokumentacijo, ki se ne nanaša na zahtevne objekte,
- s čemer **dopušča npr. načrtovanje programske opreme varnostnih sistemov kar gimnazijskim maturantom ali pa osnovnošolcem, »ki se spoznajo na posel«, medtem ko bo zid okrog zahtevne sofisticirane opreme**

sistema načrtoval pooblaščen inženir gradbene stroke;

- določba četrtega odstavka 53. člena ZGO-1, da bo moral odgovorni revident izdelati **povzetek revizijskega poročila** na obrazcu, katerega obliko in obvezne sestavine predpiše minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, temu obrazcu pa priložiti celotno revizijsko poročilo,
- se nanaša samo na zahtevne objekte; tako da **bo ta potreben npr. za žičnico, ne pa za sistem, ki zahteva varno obratovanje le-te;**
- z drugim odstavkom 77. člena ZGO-1 **so pogoji za odgovornega vodjo del pri gradnji zgolj zahtevnih objektov strožji**: z njimi je določeno, da je ne glede na določbe prejšnjega odstavka, ki ureja pogoje za odgovornega vodjo del pri vseh vrstah gradenj, lahko odgovorni vodja del za zahtevne objekte samo posameznik, ki ima pridobljeno univerzitetno izobrazbo gradbene ali druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in ima najmanj pet let delovnih izkušenj pri gradnjah, pri tej zbornici pa je tudi vpisan v ustrezen imenik, ali posameznik, ki ima visoko strokovno izobrazbo gradbene oziroma druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in ima najmanj sedem let delovnih izkušenj pri gradnjah, pri tej zbornici pa je tudi vpisan v ustrezen imenik, ali posameznik, ki ima višjo strokovno izobrazbo gradbene oziroma druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in ima najmanj deset let delovnih izkušenj pri gradnjah, pri tej zbornici pa je tudi vpisan v ustrezen imenik;
- kar pomeni, da **smejo izgradnjo sistemov za nadzor javnega prometa ali javno distribucijo energije voditi vodje del, ki imajo kvalifikacijo gradbenega delovodje;**
- z izvršilnim predpisom, izdanim na podlagi četrtega odstavka 82. člena ZGO-1, to je s Pravilnikom o načinu označitve in organizaciji ureditve gradbišča, o vsebini in načinu vodenja dnevnika o izvajanju del ter o načinu zagotavljanja sprotne kontrole gradbenih konstrukcij in drugih nosilnih elementov na gradbišču, bodo **za zahtevne objekte predpisane večje**

obveznosti glede vodenja gradbenega dnevnika in glede dokumentacije, ki se jo bo moralo imeti na gradbišču;

- kar pomeni, da **za izdelavo ali spremembo sistema za varnost obratovanja zahtevnega objekta ne bo potrebne nikakršne dokumentacije**, kar je v popolnem nasprotju s sistemom zakonodaje, ki npr. sistemsko ureja področje varne uporabe opreme, **izvajanje 2. in 3. odstavka 5. člena predlaganega predpisa pa ne bo možno, saj je nadzor zahtev mogoče le z mehanizmi, ki jih predpis sam ukinja.**

Kazalec je tudi sama struktura predpisa, saj npr. podrobno navaja in pojasnjuje pojme v prilogi, ki se nanašajo na marginalne »objekte« (npr. pesjak), medtem ko pojme za »enostavne objekte« iz seznama infrastrukturnih objektov (npr. signalno-varnostne in telekomunikacijske naprave na odprti progi, na železniških in ranžirnih postajah) obravnava kot splošno znane pojme, ki ne potrebujejo razlage in sami po sebi nesporno izkazujejo popolno zanesljivost objekta, za katerega so vsakršna dokumentacija, revizija le-te, strokovna gradnja, nadzor in prevzem popolnoma odveč.

Matjaž GRILC, univ. dipl. inž. geod.

Imate prostor? Odprimo ga!

POROČILO S 34. GEODETSKEGA DNEVA

ČATEŽ, 8. in 9. maj 2003

SPREJETA JE BILA NOVA PROSTORSKA ZAKONODAJA, PRIPRAVLJA SE SPREMEMBA FINANCIRANJA LOKALNIH SKUPNOSTI, POSODABLJAJO SE NEPREMIČNINSKE EVIDENCE IN EVIDENCE O PROSTORU, PRENAVLA SE SISTEM PROSTORSKIH AKTOV KOT OSNOVA ZA UČINKOVITO UREJANJE PROSTORA, ... RACIONALNO GOSPODARJENJE S PROSTOROM JE TOREJ IMPERATIV TEGA ČASA, KI NAKAZUJE KORENITE SPREMEMBE.

Torej, učinkovito urejanje prostora je naloga, ki se z vso raznolikostjo različnih interesov izkazuje prav na ravni občine. V času, ki prihaja, pa je to verjetno tudi najmočnejši razvojni in posledično tudi finančni element občinske politike.

Geodezija v omenjenih procesih noče in ne more stati ob strani. Podatki o prostoru in nepremičninah, ki jih geodetska služba zagotavlja, so ključnega pomena in večkrat edina podlaga za pravočasno in pravilno odločanje. Geodetska služba svojo vpetost v ta prostor vsakodnevno dokazuje, hkrati pa se zaveda, da se meje različnih strok, ki se ukvarjajo s prostorom, vse bolj prepletajo. Prostor postaja multidisciplinarna kategorija, zato je geodezija na široko odprla vrata in organizirala strokovni posvet z naslovom: **IMATE PROSTOR? ODPRIMO GA!**

Zveza geodetov Slovenije je v sodelovanju z Ministrstvom za okolje, prostor in energijo in Ministrstvom za notranje zadeve, Uradom za lokalno samoupravo, organizirala strokovni posvet, na katerem so različni predavatelji poskušali osvetliti problematiko, ki se v tem trenutku navezuje na

prostor. V okviru tega strokovnega posveta je bil v petek 9. maja organiziran tudi 34. Geodetski dan, tradicionalno srečanje slovenskih geodetov. Celoten posvet, z delovnim naslovom **VPLIV UREJANJA PROSTORA IN GOSPODARJENJA Z NEPREMIČNINAMI NA FINANCIRANJE OBČIN**, je bil namenjen vsem tistim, ki se s prostorom ukvarjajo (lokalnim skupnostim, upravnim enotam, ministrstvom, agencijam, izvajalskim organizacijam), in je bil izvrstna priložnost za predstavitev dosežkov stroke.

Otvoritveni dan posveta (četrtek) je bil namenjen udeležencem iz občin oz. lokalnih skupnosti. V dopoldanskem delu so referenti razpravljali na temo **Financiranje občin – gospodarjenje z občinskim premoženjem**. Uvodni referat je imela ga. Astrid Prašnikar, državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve, na temo Razvojne priložnosti lokalnih skupnosti z normativnega vidika. V nadaljevanju dopoldanskega dela so se z referati predstavili še ga. Milojka Kolar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance, ki je svoj prispevek posvetila zelo aktualni temi Obdavčenje nepremičnin. G. Slavko Tekavčič, ki je na Ministrstvu za finance zadolžen za financiranje

ga. Astrid Prašnikar, državna sekretarka na MNZ

občin, je svoj referat posvetil tej zanimivi temi, dopolnila pa ga je mag. Bernarda Podlipnik z Ministrstva za okolje, prostor in energijo, ki je predstavila nastajajoči projekt Ekološke kartice stavbe in nakazala nove smeri politike na področju komunalne infrastrukture. Dopoldanski del je z referatom sklenil moderator mag. Janez Slak, direktor občinske uprave občine Trebnje, ki je predstavil probleme, s katerimi se na področju prostora srečujejo občine.

Omenjeni referati so povzročili izredno živahno polemiko prisotnih na posvetu, ki je pokazala pestrost te problematike in seveda tudi različne poglede na reševanje. Skupno vsem razpravam pa je bilo strinjanje, da je trenutek za urejanje vseh aktualnih vprašanj prostora pravi in da je že skrajni čas za učinkovito gospodarjenje z nepremičninami v lokalnih skupnostih.

V popoldanskem delu so bili referati in razprave usmerjeni na temo **Urejanje občinskega prostora in upravljanje z nepremičninami**, kjer je bil uvodničar g. Jože Novak, državni sekretar na Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, z nosilno

temo Nova prostorska zakonodaja. Z referati so ga dopolnili še Valentina Lavrenčič in Mojmir Prelog z Urada za prostor na Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, ki sta govorila o novostih na področju urejanja prostora s poudarkom na Pravilniku za digitalizacijo planskih aktov, dr. Božena Lipej z Geodetske uprave RS, ki je predstavila prostorske podatke za urejanje prostora in upravljanje z nepremičninami, Jože Dekleva z Ministrstva za okolje, prostor in energijo, ki je predstavil program ukrepov urbane zemljiške politike. Popoldanski del je sklenil domačin, mag. Andrej Vizjak, poslanec Državnega zbora in župan Brežic, ki je zelo nazorno predstavil stvarne probleme, ki jih imajo občinske strukture zaradi izvajanja nove prostorske zakonodaje.

Izredno uspel strokovni posvet je pokazal vedno večjo vlogo geodezije v omenjenih procesih in pri urejanju prostora. Včasih močno omejena vloga geodezije kot stroke, ki je skrbela zgolj za evidentiranje sprememb in posledično za evidenco o prostoru, se danes širi na vsa področja urejanja prostora. Z digitalizacijo svojih evidenc je geodezija uporabnost svojih podatkov močno

povečala, z enostavno uporabo pa pridobila širok krog novih uporabnikov. Pristojnost vodenja evidenc na državnem nivoju se danes vse bolj prepleta z lokalnimi interesi in potrebami po dopolnitvah teh evidenc s podatki, ki so pomembni za lokalne skupnosti. Proces, ki se je začel odvijati s sprejetjem nove geodetske zakonodaje, ki je bila sprejeta leta 2000, in se nadaljuje s sprejetjem nove prostorske zakonodaje, nakazuje smer razvoja v lokalne geodetske službe, ki jih bodo občine ali več njih skupaj ustanavljale za zadovoljevanje svojih specifičnih potreb po prostorskih podatkih, vse z namenom, da bi čim bolj učinkovito upravljali in gospodarili z nepremičninami.

Drugi dan posveta je bil organiziran tradicionalni, že 34. Geodetski dan, ki ga vsi subjekti geodetske dejavnosti vedno izkoristijo za letni pregled opravljenega dela, strokovnih dosežkov in novosti med dvema posvetoma. Iz referatov je bilo razvidno, da se stroka zaveda svoje vloge pri spremembah, ki se na področju prostora tako intenzivno dogajajo. Še celo več, z intenzivnim sodelovanjem pri pripravi tako normativnih osnov kot tudi potrebnih podatkov poskušajo slediti potrebam

ga. Milojka Kolar, državna sekretarka na MF

Utrinek iz razstave geodetskih podjetij

velikih uporabnikov na državnem nivoju, pa tudi ostalih, ki jim geodetska služba s svojimi storitvami zagotavlja osnovo za pravno varnost nepremičnin.

Dokaz zato so bili predstavljeni referati, ki so obravnavali aktualne probleme geodezije tega časa, kot so definiranje novega koordinatnega sistema, nastavitve evidence katastra stavb, vzpostavitev geodetskih podlag in topografske baze, izvajanje komasacij na območjih lokacijskega načrta in še nekaj drugih. Pregled stanja v stroki je povzel direktor Geodetske uprave RS, Aleš Seliškar, ki je nakazal možne smeri nadaljnega razvoja stroke.

Ob posvetu je bila organizirana tudi strokovna razstava, na kateri so geodetska podjetja praktično predstavila svoje dosežke, posebna zanimivost pa je bil prikaz delovanja terenskih pisarn, ki so organizirane v 12 slovenskih mestih za potrebe izvajanja največjega letošnjega projekta v slovenski geodeziji: »Nastavitve katastra stavb – registrskih podatkov«.

Matična sekcija geodetov pri IZS se je v organizacijo posveta ves čas aktivno vključevala in se na samem posvetu tudi primerno predstavila. Člani matične sekcije, ki so se posveta udeležili, pa so se lahko sodelovali tudi na predstavitvi obeh novih prostorskih zakonov, ZGO in ZUreP, ki sta jih njuna avtorja predstavila tako, da sta poudarila tiste segmente zakona, ki se neposredno navezujejo na geodezijo.

Ljubljana, 24. 4. 2003

Št.: 98/03-MSA/VP-SB

MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PROSTOR IN ENERGIJO

g. Jože Novak, državni sekretar

Predmet:

Predvideni roki konstituiranja ZAPS-a

Spoštovani!

SPOROČAM VAM, DA JE V SMISLU DOGOVORA IN VAŠIH NAVODIL UO MSA OBRAVNAVAL MOŽNE ROKE ZA KONSTITUIRANJE ZAPS-A OZ. IZDELAVE STATUTA, KI JE PREDPOGOJ ZA SKLIC SKUPŠČINE.

NA SKUPNEM SESTANKU Z BODOČO IZS SMO OB SODELOVANJU PRAVNIKOV OBEH STRANI USKLADILI PRAVNO PODLAGO IN POSTOPKE TER SE DOGOVORILI O PRIPRAVI RAZDRUŽITVENEGA SPORAZUMA.

V tem smislu predvidevamo naslednje roke konstituiranja ZAPS-a:

maj – prva polovica: potrjevanje tez Statuta, ki jih izdelujeta pravnik g. Šantej in g. Vrečko

– na osnovi karakterističnih statotov arhitekturnih zbornic EU,

maj – druga polovica: izdelava osnutka statuta in sprotna obravnava in potrjevanje na UO,

junij – prva polovica: predhodna preveritev oz. uskladitev statuta s strani MOPE,

junij – druga polovica: sklic I. skupščine ZAPS-a,

konec junija: sprejem statuta na skupščini in potrditev obstoječega UO MSA kot začasnega vodstva ZAPS-a z nalogo, da v najkrajšem možnem času izvede volitve v organe ZAPS-a (predvidoma v treh mesecih),

konec septembra: sklic II. skupščine, ki potrjuje novo vodstvo in program ZAPS-a.

O pripravi tez in osnutka statuta ZAPS-a vas bomo sproti obveščali z namenom, da bi čim prej prišli do medsebojno usklajenih rešitev.

Lep pozdrav!

Predsednik Ustanovnega odbora ZAPS-a oz. UO MSA:
dr. Viktor Pust, univ. dipl. inž. arh.

Priloga:

Shema postopka razdruževanja zbornic na osnovi ZGO

(izdelal g. Šantej 7. 4. 2003)

V vednost:

UO MSA oz. ZAPS-a v ustanavljanju, člani in sodelujoči

g. Borut Šantej in g. Blaž Vrečko, pravnik IZS

Opomba:

Glede na potek dogodkov in zamude pri izdelavi statuta je UO MSA sklepal o dejanskih rokih sklica skupščine na seji 11. 6. 2003.

Edvard Wostner, univ. dipl. inž. grad.

Predaja projektne in tehnične dokumentacije na digitalnem mediju

PROBLEMATIKA PROJEKTNE, TEHNIČNE IN OSTALE DOKUMENTACIJE, KI SE PREDAJA NAROČNIKU NA DIGITALNEM MEDIJU

V zadnjih letih projektivna podjetja in projektanti skorajda ne beležijo primera, da ne bi morali po pogodbi naročniku predati dokumentacije v enem ali več izvodih v digitalni obliki, najpogosteje na mehkem disku - disketi ali na CD-ju.

V prvih letih se je projektno dokumentacijo na disketah oziroma CD-jih naročniku predajalo v obliki, ki je dovoljevala kopiranje, razmnoževanje in spreminjanje delov ali celotne projektne dokumentacije, ali kot rečemo v žargonu v "nezaklenjeni obliki", kar so nekateri naročniki izrabljali ter brez predhodne privolitve projektivnega podjetja in projektanta kopirali in razmnoževali posamezne dele ali celotno projektno dokumentacijo. Še huje, spreminjali so vsebino tekstov, predizmere in predračune in dopolnjevali ter spreminjali načrte, pri tem pa ohranili vse podatke o podjetju in projektantu. Poznamo tudi primere, ko so naročniki ponudili projektno dokumentacijo na CD-jih konkurenčnim podjetjem, ki so potem to znanje uporabili za nelojalno konkurenco pri nadaljnjih uslugah naročnikom oziroma investitorjem. Zaradi pravnega nereda in praznin v zakonodaji, zaradi medsebojnih in povezanih interesov ter v končni posledici zaradi močnih pritiskov naročnikov v praksi večinoma ni prišlo do kazenskega pregona te vrste kaznivih dejanj.

V zadnjih letih pa smo izdelovalci predinvesticijske, investicijske, projektne in tehnične dokumentacije dobili na razpolago računalniške programe, ki preprečujejo kopiranje, razmnoževanje in spreminjanje delov ali celotne projektne dokumentacije in tako lahko vsebino na disketi oziroma CD-ju ustrezno zaščitimo, se pravi predamo naročniku v zaščiteni obliki ali v takoimenovani "zaklenjeni obliki".

S tem, ko smo naročnikom pričeli predajati dokumentacijo v zaščiteni obliki, pa so se pričele težave, in to predvsem z naročniki, ki so na prej navedene nezakonite načine manipulirali z dokumentacijo na disketah in CD-jih. Ti sedaj od izdelovalcev zahtevajo dokumentacijo v nezaščiteni obliki, se pravi, ne da bi upoštevali ustreznega zakona, ki ureja področje avtorskih pravic.

Glede na vse navedeno je potrebno tako izdelovalce kot naročnike opozoriti, da se vsa predinvesticijska, investicijska, projektna in tehnična dokumentacija šteje glede na "Zakon o avtorskih in sorodnih pravicah" (UL RS št. 21/95 - 5. člen, (1) odst. in (2) odst., tč. 2, 6, 9, 11 in 12) za avtorska dela in kot taka varovana dela.

Zato ima lastnik in projektanti z licenco IZS na disketi oziroma CD-ju posneto dokumentacijo zakonsko pravico zaščititi pred predhodno navedenimi manipulacijami. Zaželeno in ustrezno pa bi bilo naročnika že predhodno in pa na disketi oziroma CD-ju opozoriti na avtorske pravice izdelovalcev dokumentacije. Tako v nadaljevanju predstavljamo predlog "Uvodnega opozorila" na disketah oziroma CD-jih, na katerih podjetja in projektanti predajajo dokumentacijo naročnikom.

UVODNO OPOZORILO na disketi oziroma CD-ju

Lastnik avtorskih pravic in podpisani projektanti z licenco IZS **so odstopili pravico eksploatacije** te diskete, vključno z eventualnim tonskim zapisom na tej disketi, izključno **za interno uporabo**.

Vse ostale pravice projektantov z licenco IZS in lastnika posnetega dela (študije zasnovanih projektov, projektne in tehnične dokumentacije, multimedijski prikazi in predstavitve itd...) **so pridržane**.

Glede na pridržanost vseh ostalih pravic **je lastnik** posnetega dela **programsko zaščiten to disketo** tako, da je onemogočeno: kopiranje na trdi disk, kakršnokoli dodajanje, odvzemanje ali spreminjanje vsebine tekstov, izračunov, načrtov in ostalih prikazov ali komentarjev in odstranjevanje ter dodajanje pravnih atributov lastnika in projektantov z licenco IZS.

Z definicijo pojma interne uporabe je izključena pravica prikazovanja delov ali celotne posnete dokumentacije na disketi izven sedeža naročnika oziroma izvajalca. Pravico prikazovanja državnim in upravnim organom se pridobi samo s predhodnim pisnim dovoljenjem lastnika avtorskih pravic. Prikazovanje se mora izvesti direktno z mehkega diska - diskete ali CD-ja.

Strogo je prepovedano vsako nepooblaščenno kopiranje (kot tako se smatra tudi kopiranje na trdi disk), razmnoževanje, montiranje, prikazovanje, oddaja v najem, izmenjava, posojanje in izposojanje, javno prikazovanje, prenos in/ali emitiranje delov ali celotne vsebine te diskete. Vsak tak postopek predstavlja kršitev lastniških pravic posnetega dela in se kaznuje po zakonu.

Ta disketa oz. CD je prodan in predan naročniku pod pogojem, da se ne bo naprej prodajal, izposojal, dal v uporabo drugim podjetjem in ustanovam, izvažal in ponovno distribuiral brez predhodne odobritve lastnika ter brez predhodnega pravnoveljnega dogovora o nadomestilu za odstop navedenih pravic.

**VZPOSTAVITEV PODATKOVNE
BAZE ZA DOLOČITEV
VREDNOSTI OBJEKTOV**

**Poziv IZS
MOPE-u**

Naslovník:

Gospod minister mag. Janez Kopač
Ministrstvo za okolje, prostor in energijo
Dunajska 48, 1000 Ljubljana

Datum: 17. 3. 2003

Spoštovani !

Po 110. členu zakonu o graditvi objektov IZS in ZAPS pripravita osnutek minimalnih tarifnih pogojev ter ju pošljeta ministru, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve, sprejme pa jih Vlada RS skladno s 112. členom istega zakona.

Minimalni tarifni pogoji so neposredno vezani na vrednost objektov (visokogradenj, inženirskih objektov, drugo ...). Glede na to, da podatkovne baze za določitev vrednosti objektov v Sloveniji še nimamo, vas kot matično ministrstvo pozivamo k njeni čimprejšnji izdelavi oziroma vzpostavitvi.

Kot alternativo lastni bazi vidimo možnost tudi v uporabi nemške podatkovne zbirke z istočasno uporabo korekcijskih faktorjev.

Inženirska zbornica Slovenije je pri vzpostavitvi podatkovne baze za določitev vrednosti objektov pripravljena sodelovati, žal pa je zaradi zahtevnosti in obsežnosti ter zato, ker ne razpolagamo z vrednostmi objektov, zgrajenih v Sloveniji, ne moremo vzpostaviti sami. Menimo, da je k vzpostavitvi baze potrebno pritegniti vsaj vsa ministrstva kot investitorje gradenj v Sloveniji in Gospodarsko zbornico Slovenije.

Lep pozdrav !

Generalna sekretarka IZS
mag. Barbara Škraba, univ. dipl. inž. grad.

**VZPOSTAVITEV PODATKOVNE
BAZE ZA DOLOČITEV
VREDNOSTI OBJEKTOV**

**Odgovor
MOPE**

Naslovník:

IZS

Številka: 351-00-176/2003

Datum: 26. 3. 2003

Spoštovani !

Z navedenim dopisom seznanjate ministra, mag. Janeza Kopača, da je s 110. členom Zakona o graditvi objektov določeno, da pripravita ZAPS in IZS osnutek minimalnih tarifnih pogojev ter ga pošljeta ministru, da jih na koncu sprejme Vlada RS, skladno s 112. členom navedenega zakona. Ker pa da so minimalni tarifni pogoji neposredno vezani na vrednost objektov, podatkovne baze za določitev vrednosti objektov pa da v Sloveniji še ni, pozivate ministra, naj poskrbi, da ministrstvo, ki ga zastopa in vodi, takšno bazo čimprej izdela oziroma vzpostavi, hkrati pa ga tudi obveščate, da alternativo lastni bazi vidite v uporabi nemške podatkovne zbirke z istočasno uporabo korekcijskih faktorjev.

Ker je minister vaš dopis odstopil v reševanje tukajšnjemu Uradu za prostor, vam v tej zvezi sporočamo:

Najprej je potrebno ugotoviti, da ni res, da v Republiki Sloveniji ni podatkov o (povprečni) vrednosti objektov. S takšnimi podatki namreč razpolaga pristojni Statistični urad Republike Slovenije (SURS). Po Zakonu o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) je namreč državna statistika strokovno neodvisna dejavnost izvajanja programa statističnih raziskovanj, z njim pa je tudi določeno, da državna statistika, ki jo izvaja SURS, zagotavlja organom in organizacijam javne uprave, gospodarstvu in javnosti (v nadaljnjem besedilu: uporabniki) podatke o stanju in gibanjih na ekonomskem, demografskem in socialnem področju ter na področju okolja in naravnih virov.

Ker pa je tudi sicer potrebno ugotoviti, da tukajšnje ministrstvo, glede na predpise, ki urejajo njegovo organizacijo, naloge in pristojnosti, ni pristojno za vzpostavitev, vodenje in posredovanje takšnih podatkov, kot bi jih vi želeli pridobiti, vam priporočamo, v kolikor za izdelavo minimalnih tarifnih pogojev potrebujete podatke o vrednosti različnih vrst objektov, da se obrnete neposredno na navedeni statistični urad.

Jože NOVAK
DRŽAVNI SEKRETAR ZA PROSTOR, MOPE

Pripravil:

Tomaž M. Jeglič
državni podsekretar v ministrstvu

Izobraževali smo se

Pregled izvedenih seminarjev v obdobju januar – junij 2003

INŽENIRSKA ZBORNICA SLOVENIJE JE V LETU 2003 PRIČELA Z **AKTIVNIM IZOBRAŽEVANJEM SVOJIH ČLANOV**. KER STA S 1. 1. 2003 STOPILA V VELJAVO NOVA ZAKONA IN SICER **ZAKON O UREJANJU PROSTORA IN ZAKON O GRADITVI OBJEKTOV**, JE BILA V PRVI POLOVICI LETA 2003 VEČINA IZOBRAŽEVANJA NAMENJENA PREDVSEM SEZNANITVI ČLANOV ZBORNICE Z VSEBINO OBEH ZAKONOV TER NOVOSTMI, KI STA JIH PRINESLA.

Tako je v **januarju** na sedežu IZS v **Ljubljani** potekal prvi posvet na temo obeh zakonov, ki so nam ju predstavili **predstavniki Ministrstva za okolje, prostor in energijo**. Nato so v **mesecu februarju in marcu** sledile **še štiri predstavitve** ZUreP-1 in ZGO-1, ki smo jih organizirali v **Ljubljani**. Zaradi velikega interesa članstva IZS iz štajerske regije je bila organizirana **predstavitev obeh zakonov tudi v Mariboru** 12. 3. 2003 in je bila zasedena do zadnjega kotička. Kot predavatelji so se predstavili **mag. Andrej Prelovšek, univ. dipl. inž. arh.**, ki je predstavil ZUreP-1; **podpredsednik IZS in predsednik komisije IZS za sistemske zakone g. Roman Lebar, univ. dipl. inž. kem. tehnol.**, in predsednik upravnega odbora Matične sekcije elektroinženirjev **g. Ivan Leban, univ. dipl. inž. el.**, ki sta člane seznanila z novostmi ZGO-1, ter vodja evidenčne službe IZS **ga. Renata Gomboc, inž. mat.**, ki je predstavila novosti v zvezi z vpisom v imenik IZS. Sledila je še **zadnja predstavitev nove zakonodaje v Ljubljani** 26. 3. 2003, ki je potekala v Smeltovi

dvorani v Ljubljani in se je udeležilo preko 300 članov. (Slika 1, Slika 2)

Matična sekcija gradbenih inženirjev je v sodelovanju s Fakulteto za gradbeništvo in geodezijo ter Slovenskim društvom za gradbeno informatiko pripravila **seminar »Kako do učinkovite uporabe informatike pri graditvi objektov«**, ki je potekal 17. 3. 2003. Prav tako smo skupaj z Tržaškim sejmom iz Trsta, IRC Slovenija iz Ljubljane, s Fakulteto za arhitekturo Univerze v Ljubljani ter z Gospodarsko zbornico Slovenije sodelovali pri izvedbi seminarja **»EKO GRADNJA«**, ki je potekal 3. 4. 2003 na GZS-ju.

V mesecu aprilu so sledile **predstavitve obeh zakonov**, najprej 7. 4. 2003 v **Novem mestu**, nato 17. 4. 2003 v **Velenju** ter 24. 4. 2003 še v **Celju**. 8. 4. 2003 smo v okviru **sejma Megra v Gornji Radgoni** izvedli seminar **»Predstavitev dejavnosti IZS po novem Zakonu o graditvi objektov«**. Za člane zbornice iz primorske ter goriške regije

Slika 1: Člani IZS, ki so se udeležili predstavitve 26. 3. 2003 v Ljubljani.

pa je 20. 5. 2003 potekala predstavitev tudi v **Sežani**. S to predstavitvijo se je zaključil niz predstavitev obeh zakonov. Glede na dejstvo, da so in bodo še sprejeti potrebni podzakonski akti, bomo po poletnih počitnicah organizirali nov sklop predavanj. (Slika 3)

V mesecu juniju je 11. 6. 2003 potekala okrogla miza na temo »Nemških minimalnih tarifnih pogojev – HOAI – Honorarordnung für Architekten und Ingenieure«. Na okrogli mizi sta sodelovala predstavnika Bavarske inženirske zbornice predsednik prof. dr. Karl Kling ter pravnik dr. Andreas Ebert.

Sledila je predstavitev »Nove tehnologije potresne ojačitve objektov SISTEM DC 90« dne 12. 6. 2003. Na predstavitvi sta sodelovala strokovnjaka iz »Inovacionog centra saveza pronalazača Beograd« g. Zoran Petrašković, univ. dipl. inž. grad. in g. Slavoljub Jovanović, univ. dipl. inž. arh. Predstavila sta novo tehnologijo potresne ojačitve objektov, za katero sta leta 1997 dobila zlato medaljo EUREKA '97 v Bruslju.

19. 6. 2003 pa je Matična sekcija elektroinženirjev pripravila predavanje na temo »Upoštevjanje elektromagnetnih polj pri okoljskem umeščanju objektov«. Predavala je mag. Breda Cestnik, univ. dipl. inž. el.

Več informacij o vseh predavanjih in izobraževanjih, ki jih organizira Inženirska zbornica Slovenije, lahko dobite na naši spletni strani www.izs.si.

Vabimo Vas, da s svojimi predlogi tudi Vi sodelujete pri pripravi izobraževanja. Vse predloge, ki nam jih boste poslali, bomo pregledali na Komisiji za izobraževanje ter jih skušali tudi realizirati. Predloge in vsa morebitna vprašanja v zvezi z izobraževanjem posredujte na elektronski naslov petra.kavcic@izs.si.

Slika 2: Predavatelji: g. Ivan Leban, univ. dipl. inž. el., g. Roman Lebar, univ. dipl. inž. kem. tehnol., mag. Andrej Prelovšek, univ. dipl. inž. arh., ga. Renata Gomboc, inž. mat., Ljubljana, 26. 3. 2003

Slika 3: G. Roman Lebar, univ. dipl. inž. kem. tehnol., mag. Andrej Prelovšek, univ. dipl. inž. arh., mag. Barbara Škraba, univ. dipl. inž. grad., 8. 4. 2003, Gornja Radgona

mag. Roman Mur, univ. dipl. inž. grad.

Nagrade za jeklene konstrukcije

Organizacija JEKLENE KONSTRUKCIJE

Pridobivanje železa, proizvodnja jekla, kovinsko-predelovalna industrija in z njimi povezane industrijske panoge že dolgo močno vplivajo na razvoj in življenje v Sloveniji. V preteklosti so pri nas nastale močne železarne, strojne tovarne in podjetja za izdelavo kovinskih konstrukcij. Gospodarske spremembe so povzročile preoblikovanje in prestrukturiranje velikih podjetij za proizvodnjo jeklenih konstrukcij v manjša, ki skušajo z različnimi ukrepi povrniti delovna mesta, povečati dohodek in ponovno prispevati h gospodarskemu razvoju. Prizadevajo si povečati tržni delež in proizvodnjo jeklenih konstrukcij, ki sta po osamosvojitvi Slovenije šest let upadala. Od leta 1997 se proizvodnja povečuje.

Za premostitev težav, za povezovanje znanja in ponovno vzpostavljanje zmogljivosti so proizvajalci kovinskih konstrukcij v Sloveniji v oktobru 1997 v okviru Gospodarske zbornice Slovenije (GZS) ustanovili organizacijo JEKLENE KONSTRUKCIJE (JK), ki jo vodi Odbor za jeklene konstrukcije (OJK). Namen njenih članov je spremljati položaj na tem področju in sprejemati ukrepe za izboljšanje. Cilji organizacije so:

- spodbujati in pospeševati razvoj slovenskega trga jeklenih in aluminijastih konstrukcij,
- predlagati in sodelovati pri oblikovanju in uveljavljanju primernih predpisov ter standardov za gradnjo in uporabo jeklenih konstrukcij,
- predlagati in sodelovati pri oblikovanju slovenske razvojne strategije in nacionalnih razvojnih projektov,
- zastopati skupni interes načrtovalcev, proizvajalcev in uporabnikov jeklenih konstrukcij pri državnih organih in drugih institucijah v Sloveniji,
- spodbujati in usmerjati aktivnosti za izboljšanje tehničnih lastnosti, funkcionalnosti, ekonomičnosti in ekološke sprejemljivosti jeklenih konstrukcij,
- sodelovati, spodbujati in koordinirati aktivnosti s sorodnimi organizacijami doma in v svetu,
- spodbujati dvig konkurenčne sposobnosti in izvozne učinkovitosti.

Organizacija je član Evropske konvencije za jeklene konstrukcije (ECCS-European Convention for Constructional Steelwork), ki povezuje in usklajuje delo podobnih organizacij v evropskih državah.

Proizvajalci jeklenih konstrukcij se zavedajo, da morajo s svojim kvalitetnim delom in prizadevanjem pridobivati ter ohranjati zaupanje naročnikov oziroma investitorjev. Po drugi strani pa jim morajo z uspešnim informiranjem predstavljati svoje sposobnosti, zmogljivosti in prednosti jeklenih konstrukcij, ki so: estetika in prestižnost, ekonomičnost, prilagodljivost, varstvo okolja, tehnične lastnosti in varnost. Zato posreduje organizacija vrsto informacij proizvajalcem in naročnikom. Organizira strokovna in poslovna srečanja. Prireja seminarje in redno vsako drugo leto Slovenske dneve jeklenih konstrukcij. Na njih podeljuje tudi nagrado oziroma priznanje za najboljšo jekleno konstrukcijo leta in jo predlaga za evropsko priznanje, ki ga podeljuje ECCS.

Nagrade

Nagrado za najboljše dosežke na področju projektiranja in izgradnje jeklenih in aluminijastih konstrukcij organizacija JK podeljuje z namenom:

- razširjati znanje o jeklu in njegovi mnogostranski uporabi in opozoriti na njegov razvoj,
- opozoriti na mnoge prednosti jekla in pridobiti materialu dober sloves,
- zainteresirati naročnike, arhitekta in konstrukterje za večjo uporabo jekla v okviru gradbeništvu in prispevati k večji konkurenčnosti jeklarne industrije in proizvajalcev jeklenih konstrukcij.

Nagrado lahko dobi konstrukcija, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- razvoj, načrtovanje, izdelava in montaža mora biti delo inženirjev v podjetjih, ki so člani organizacije JK,
- konstrukcija mora biti zgrajena in predana v uporabo v obdobju zadnjih treh let in ne kasneje kot 1.oktobra pred letom podeljevanja,
- konstrukcija mora izstopati s svojo konstrukcijsko zasnovo in učinkovitostjo pri uporabi, hkrati pa izkazovati mnoge prednosti jekla pri načr-

tovanju, proizvodnji, ekonomičnosti in arhitekturi in s tem prispevati k boljši uveljavitvi jekla in jeklenih konstrukcij v očeh javnosti.

Nagrado se podeljuje vsako drugo leto. Prejmejo jo naročnik oz. lastnik konstrukcije, arhitekt, konstrukter in izvajalec. Podelitev nagrad je praviloma na Slovenskih dnevih jeklenih konstrukcij. Nagrade sta bili podeljeni v letih 1999 in 2001. Nagrado za jekleno konstrukcijo leta 1999 je prejel **Most za pešče čez Dravo na Ptuj**, leta 2001 pa **Upravna stavba GZS v Ljubljani (Dom Gospodarstva)**. Atraktivnost, dvig nivoja kvalitete jeklenih konstrukcij, pomena in ugleda, ki si ga je nagrada pridobila v tem času, se med drugim odraža tudi v kvaliteti in številu nominacij. Na prvem razpisu sta sodelovali dve konstrukciji, na drugem tri, medtem ko je bilo za nagrado 2003 na podlagi javnega razpisa nominiranih šest jeklenih konstrukcij, in sicer:

1. skladiščno proizvodna hala Maksim v Celju,
2. nova vhodna avla Narodne galerije v Ljubljani,
3. SUMMIT MOTORS center Ljubljana,
4. nakupovalno središče SUPERNOVA Koper,
5. komunikacijsko-tehnični blok MERCATOR centra Nova Gorica,
6. zabaviščni park PERLA Nova Gorica.

Izbor je opravila žirija, ki jo je imenoval OJK, in jo je vodil predsednik OJK mag. Črtomir Remec. Žirija je sestavljena tako, da so zastopani vsi udeleženci pri načrtovanju in gradnji jeklenih konstrukcij. Arhitekturno stroko so zastopali Andrej Erjavec, Nande Korpnik in dr. Bogomir Zupančič, konstrukterje prof. dr. Darko Beg in Gregor Gruden, proizvajalce jeklenih konstrukcij pa Milan Kapetan. Na podlagi pregleda prijav je žirija v ožji izbor določila tri konstrukcije, ki so po njenem mnenju izpolnjevale vse pogoje za nagrado:

SUMMIT MOTORS center Ljubljana

Naročnik: SUMMIT MOTORS d.o.o.

Arhitekt: ART ARCHING d.o.o.
Boštjan VUGA, udia;
Jurij SADAR, udia

Konstruktor: prof. dr. Blaž Vogeljik, udia
Izvajalec: IMKO d.d.

Nakupovalno središče SUPERNOVA Koper

Naročnik: IMMORIENT BETA d.o.o.,

ENERGOGROUP d.o.o.

Arhitekt: Biro arhitekt di Herfried Peyker

D.I. Arno Mick

Konstruktor: TRIMO d.d.

Drčar Jože, udig;

Simona Ostanek, udig;

Jože Zaletelj, udig;

dr. Leon Hladnik, udig

Izvajalec: TRIMO d.d.

Komunikacijsko-tehnični blok MERCATOR centra Nova Gorica

Naročnik: POSLOVNI SISTEM MERCATOR, d.d.

Arhitekt: SADAR VUGA ARHITEKTI projektira-

nje d.o.o.,

Boštjan VUGA, udia;

Jurij SADAR udia

Konstruktor: SPIT Inženiring d.o.o., Nova Gorica

mag. Tomaž Habič, udig;

dr. Leon Hladnik, udig

Izvajalec: SPIT d.o.o. s podizvajalci

mas-EL d.o.o., HIMOMONTAŽA d.o.o.,

ISKRA Kumanovo

Končno odločitev je žirija sprejela po ogledu vseh treh konstrukcij. Nagrado za najboljšo jekleno konstrukcijo 2003 je žirija soglasno podelila Komunikacijsko-tehničnemu bloku MERCATOR centra Nova Gorica. Po mnenju žirije je nagrajena konstrukcija najbolj izstopajoča in na zelo atrakti-

Slika 1. Komunikacijsko-tehnični blok
MERCATOR centra Nova Gorica

ven način predstavlja prednosti in možnosti, ki jih omogočajo jeklene konstrukcije. Žirija je v obrazložitvi med drugim zapisala: "Nagrajeni nakupovalni center Mercator v Novi Gorici sodi v kategorijo tranzicijskih nakupovalnih središč, ki nastajajo na obrobni lokaciji nekdanjih socialističnih industrijskih con. Nakupovalni center presega obstoječo prakso gradnje po številnih dejavnikih. Za razliko od podobnih shopping centrov tako v Sloveniji kot tujini, ki so sestavljeni iz 'škafle' s parkirišči pred njo, je nakupovalni center MERCATOR racionalen in smelo zasnovan. Estetiko je videti v kinematični zasnovi vhodnih prostorov in dramatičnosti med kovinskim prizidkom in betonskimi parkirišči. Jekleni del objekta je stisnjen med prenovljene skladiščne prostore (hale) in parkirni kompleks. Med njima je nekakšen urbani kanjon, ki ga rdeči objekt še bolj poudarja. Z izborom za kovinsko konstrukcijo so se konstruktor in avtorji arhitekture lepo ujeli. Izbrali so medij

in material, ki z obliko najbolje udejanja nova arhitekturna hotenja."

Hkrati je žirija, predvsem glede na visok nivo, ki ga nedvomno dosegata tudi preostali dve konstrukciji, OJK predlagala, da se ti dve konstrukciji nagrajita s posebnim priznanjem organizacije JK na področju izgradnje jeklenih konstrukcij. Slavnostna podelitev nagrad je bila na 6. slovenskih dnevih jeklenih konstrukcij, 9. maja 2003 v Domu gospodarstva v Ljubljani.

Nacionalne organizacije izbrane predloge (nacionalne nagrade) nominirajo pri ECCS za evropsko nagrado za jeklene konstrukcije (ECCS Biannual European Steel Design Awards). Vsi dosedanja slovenski predlogi za evropsko nagrado, vključno z letošnjim, so oziroma bodo nagrado tudi prejeli. Letošnja podelitev evropske nagrade bo v okviru mednarodnih dnevov jeklenih konstrukcij 17. septembra 2003 v Luzernu v Švici.

Ob podeljevanju nagrad za najboljše jeklene konstrukcije se je potrdilo, da je organizacija JK na pravi poti. Naši načrtovalci in izvajalci so skupaj z osveščeni naročniki sposobni zgraditi sodobne, atraktivne in konkurenčne objekte, ki se vsekakor lahko postavijo ob bok podobnim dosežkom v razvitem svetu, kar potrjujejo tudi pridobljene evropske nagrade. To naj bi bila celotni stroki vzpodbuda pri prihodnjih izzivih, bodočim investitorjem pa dokaz, da velja zaupati domačim projektantom in izvajalcem.

Slika 2. Nakupovalno središče SUPERNOVA Koper

Slika 3. SUMMIT MOTORS center Ljubljana

Roman Lebar, univ. dipl. inž. kem. tehn.

Predsednik UO Matične sekcije inženirjev tehnologov in drugih inženirjev

Biologija in kemija z roko v roki pri projektiranju komunalnih čistilnih naprav

Mednarodna delavnica

Ljubljana, 14. maj 2003

V PREDAVALNICI IZS SE JE 14. 5. 2003 ODVIJALA DELAVNICA, KI SMO JO ORGANIZIRALI Z NAMENOM, DA NAŠIM ČLANOM PREDSTAVIMO NEKATERE DRUGAČNE POGLEDE PRI SNOVANJU IN OBRATOVANJU KOMUNALNIH ČISTILNIH NAPRAV. V TA NAMEN SMO V NAŠO SREDINO POVABILI PREDSTAVNIKE FIRME KEMIRA – KEMWATER, IN SICER G. ROLFA JONASSONA IN G. JOSEFA LINDEROTHA IZ HELSINGBORG S ŠVEDSKE, G. MAGNUSA KVANTA IZ KEMWATRA IZ STRASSBOURGA IN GOSPO JAROSLAVO FIALOVO IZ PRAGE, ZADNJA DVA STA V KEMWATRU VODILNA INŽENIRJA ZA APLIKACIJE.

Poleg kratke predstavitve firme so večino časa posvetili pojasnjevanju in funkciji kemije pri čiščenju komunalnih odpadkov ter praktičnim izkušnjam, ki so uspešno uveljavljene v praksi. Več kot očitno je, da je s kombinacijo kemije in biologije mogoče najti ravnotežje med nižjimi investicijskimi stroški, stroški obratovanja in zmanjšano porabo energije.

Za delavnico smo poziv članom k udeležbi objavili na domači strani IZS in razposlali 55 osebnih povabil. Delavnice se je udeležilo dvajset kolegic in kolegov, še posebej razveseljivo pa je, da je bila večina mladih.

Pričujoča delavnica je prva iz niza delavnic, ki jih bo v okviru Inženirske akademije organizirala Matična sekcija inženirjev tehnologov in drugih inženirjev.

Upamo, da so kolegice in kolegi na delavnici pridobili kakšno koristno informacijo, ki jo bodo kasneje lahko uporabili pri svojem vsakdanjem delu. S sistematičnim izobraževanjem pooblaščenih inženirjev in inženirjev bomo nadaljevali tudi v jesenskem ciklusu.

Slika 1: Udeleženci delavnice

Sestanek E – CORE

Strategija razvoja graditve v EU

Bruselj, 16. maj 2003

Udeleženci sestanka:

E-CORE, ECCREDI, predstavniki različnih organizacij EU in nacionalnih organizacij s področja graditve

Osnovni naloga E-CORE je pravočasno pripraviti strategijo razvoja graditve v EU do jeseni 2004 in tako aktivno vplivati na pripravo 7. okvirnega programa.

Cilj strategije je ugotoviti pomembne raziskovalne in inovacijske teme in aktivnosti, ki bodo v največji možni meri povečale prispevek graditve in grajenega okolja na doseganje ciljev EU.

Strategija bo morala pokazati, kako lahko raziskave in inovacije prispevajo k razvoju področja graditve in grajenega okolja, ki temeljita na dvojnem konceptu konkurence in trajnostnega razvoja. Vse to pa lahko učinkovito doprinese k minimalni porabi človeških virov, materiala in energije za grajeno okolje v skladu s potrebami in pričakovanji prebivalcev EU in usposablja industrijo, trgovino in javne službe za najbolj učinkovito delovanje.

mag. Črtomir Remec
predsednik IZS

Slika 2: g. Magnus Kvant, vodilni inženir za aplikacije – Kemwater, Francija

Slika 3: g. Rolf Jonasson – Kemwater, Švedska

dr. Viktor Pust, univ. dipl. inž. arh.

Predsednik UO Matične sekcije arhitektov, urbanistov in krajinskih arhitektov

Kaj lahko pričakujemo od EU povezav na področju arhitekture in kakšna naj bo vloga ZAPS-a

Skupščina Architects' Council of Europe (ACE)

Stockholm, 9. in 10. maj 2003

ACE, ki združuje arhitekturne zbornice oz. zveze EU sklicuje generalno skupščino dvakrat letno, enkrat v Bruslju in enkrat v državi predsednika, ki se menja vsako leto. Tokratne skupščine ACE sva se udeležila s kolegom Vladom Krajcarjem.

ACE usklajuje dejavnost stroke s ciljem zaščititi kvaliteto arhitekture oz. grajenega okolja. Usklajevanje se nanaša na različna področja – od izobraževanja, pogojev delovanja, pravil o natečajih, licenciranja, prostega pretoka storitev oz. delovanja arhitektov do različnih akcij za promocijo arhitekture.

S širitvijo EU se izkazuje, da imajo nove, priključujoče se države, ki imajo do vstopa v EU status opazovalca, bistveno slabše pogoje na področju arhitekturne dejavnosti nasproti razvitejšim deželam. Razvitejše države imajo že ustaljeno organiziranost arhitektov, bodisi v okviru samostojnih zbornic ali strokovnih zvez, ki ustrezno ščitijo interese stroke, imajo uveljavljene etične norme, načine natečajev in predvsem tarifne pogoje na ustreznem nivoju.

Priključujoče se države imajo v tej družbi možnost, da se spoznajo s prakso EU in da se v svojem okolju organizirajo na osnovi nove zakonodaje, ustanovijo samostojne strokovne zbornice itd. Upoštevati je namreč potrebno, da je bila arhitektura v vseh vzhodnih državah pred letom 1990 neustrezno obravnavana in organizirana bolj ali manj v okviru gradbeništva. Arhitektura in urbanizem pa sta bila načeloma povsem ločena.

Arhitektura žal še ne spada med tista področja, za katera bi bilo predpisano obvezno usklajevanje zakonodaje z EU (razen direktive). Zato je bilo prepuščeno stroki v posameznih državah, da pride do ustrežnejše zakonodaje in organiziranosti. Tako je tudi MSA kot sestavni del IZS potrebovala več let in s pomočjo ACE dosegla spremembe zakonodaje in ustanavljanje samostojne zbornice. To pa je šele začetek oz. predpogoj za dejansko spreminjanje razmer na boljše.

Kaj je bistvo sprememb in usklajevanja v okviru ACE?

Dejstvo, da se EU združuje na osnovi gospodarskih oz. tržnih interesov, ima za posledico, da se je arhitektura, ki je bila doslej v razvitejših državah regulirana na osnovi bolj ali manj cehovskih pravil, znašla pod pritiski tržnih interesov, pred poskusi nepriznavanja kakršnih koli pravil oz. privilegijev, pred omejevanjem na nacionalni ravni in negiranjem ustaljenih cenikov. Hkrati z razvojem trga pa se tudi vloga in oblike delovanja arhitektov spreminjajo.

Potrebno je na novo definirati in zagovarjati javni interes na področju arhitekture ter ustrezno prilagoditi pravila in norme.

Naloga ACE je torej pripraviti strokovne odgovore oz. rešitve na celotnem področju dejavnosti in vplivati na institucije EU; naloga posameznih delegacij oz. zbornic pa je, da v okviru svojih predstavnikov v parlamentu EU in delovnih telesih zagotovijo usklajeno zastopanje interesov stroke – vse to z namenom ustvariti ustrežnejše norme, ki bodo na nov način zagotavljale javni interes na področju arhitekture in grajenega okolja.

Dnevni red Skupščine ACE: stališča do posameznih problemov in rešitev

Skupščina je obravnavala naslednje teme oz. področja:

1. Poročilo o pripravi sporazuma o priznavanju diplom in prostem pretoku arhitektov med EU in ZDA

Po dosedanjih razgovorih med ACE in pristojno Ameriško zvezo arhitektov je doseženo soglasje, da bi bil pogoj za priznavanje naslednji: po diplomi ustrezna praksa in strokovni izpit ter nato še 7-letna praksa po vpisu v register. Po sklenitvi sporazuma bodo morale tiste države, ki že imajo sklenjene ločene sporazume z ZDA (Češka, Madžarska), le-te prekiniti in sprejeti enotna pravila ACE.

2. Priprava bele knjige o arhitekturi z naslovom »EU in grajeno okolje jutri«

Bela knjiga, ki se pripravlja že dlje časa, je v fazi končne izdelave. Tokrat bo namenjena politikom oz. tistim odgovornim, ki neposredno vplivajo na področje arhitekture in grajenega okolja. Knjiga bo vsebovala konkretna priporočila na področju izvajanja poklica in bo razdeljena po poglavjih:

- Kvaliteta grajenega okolja in arhitekture,
- Zaščita naročnikov in izobraževanje naročnikov,
- Prioriteta izobraževanja in razvoja raziskovanja ter uvajanje izobraževanja o arhitekturi že v zgodnjem obdobju šolanja,
- Potreba po bolj vizionarskem pristopu na tem področju.

Upati je, da bo knjiga predstavljena že na jesenski skupščini ACE. Knjiga bo zelo koristen pripomoček posameznim zbornicam pri uveljavljanju interesov in zaščite stroke.

3. Reorganizacija ACE glede na širitev EU

S priključitvijo držav v EU bodo nove države, ki imajo sedaj status opazovalcev, postale polnopravni člani. Ker se bo število bistveno povečalo, je potrebno zaradi učinkovitega delovanja izboljšati organizacijo. ACE je pripravila predlog reorganizacije in sistema glasovanja ter volitev vodstva. Sedanji sistem določa letno menjavanje vodenja vsake države in obvezno soglasje vseh delegacij pri pomembnih odločitvah. Izkazalo se je, da predlog o voljenem predsedniku ni dobil potrebne soglasne podpore vseh delegacij, kar je predpogoj, zato bo usklajevanje potekalo do jeseni, ko mora biti reorganizacija ACE sprejeta na skupščini novembra v Bruslju. Na tej razpravi smo s strani MSA zastopali mnenje, da se strinjamo z rešitvijo voljenega predsednika oz. vodstva, kar po našem omogoča večjo učinkovitost ACE, ki je za nas pomembna.

4. Priprava Direktive o arhitektih 85/384

Obstoječe stanje 7 direktiv (sektorskih) s področja medicine oz. zdravstva, veterine in arhitekture, ki

regulira dejavnost na osnovi posebnih omejitev in v okviru liberalnih poklicev, skuša EU komisija spremeniti. Skuša odpraviti sektorske direktive, za katere sodi, da imajo preveč cehovski značaj, da privilegirajo liberalne poklice in, da preveč omejuje pretok storitev oz. strokovnjakov. EU skuša uvesti splošno direktivo, ki bi omogočala priznanje več kot 400 poklicev v vseh državah EU. Taki poenostavljeni rešitvi pa ACE in nosilci sedaj reguliranih poklicev odločno nasprotujejo.

Argumenti ACE so, da sektorska direktiva, ki opredeljuje regulirani poklic kot liberalni poklic, omogoča večjo kvaliteto storitev in hkrati večjo zaščito naročnikov. Glede na argumentacijo ACE in drugih mednarodnih strokovnih združenj ter vladnih predstavnikov posameznih držav sedanji razvoj kaže, da naj bi vendarle prišlo do kombinacije sektorskega (na osnovi obstoječega) in splošnega principa.

5. Izobraževanje in raziskovalna dejavnost arhitektov

ACE usklajuje stališča glede različnih situacij na tem področju v posameznih državah. Področja usklajevanja so:

- veljavnost registracije arhitektov, upoštevajoč stališče UIA, ki terja – v nasprotju z bolonjsko deklaracijo – 5 let študija in 3-letno prakso,
- izobraževanje pred vpisom v register,
- kontinuirano izobraževanje arhitektov,
- potreba po tesnejšem povezovanju z EAEE (European Association of Architectural Education) glede visokošolskih študijskih programov v luči nove direktive in bolonjskega procesa,
- podrobnejša razdelava operativne, uporabne definicije aplikativnih raziskav na področju arhitekture; opredeliti področja raziskav v arhitekturi: vloga arhitektov v družbi EU, arhitekturi v odnosu na urbanost, arhitektura in izvajanje dejavnosti v EU, arhitektura in trajnostni razvoj, vloga ACE v EU.

6. Okolje in trajnostni razvoj ter urbani problemi

ACE obravnava na nivoju ekspertne skupine bistvene probleme trajnostnega razvoja – grajenega okolja in arhitekture. To se nanaša na konstrukcije in tehnike, na obstoječo situacijo, zavore, priporočila itd. V tem sklopu je šlo za poročilo o delu, ki je v teku.

7. Profil poklica arhitekta

Naloga ACE je, da definira današnjo vlogo in profil arhitekta ter da skuša opredeliti spremembe na področju stroke v prihodnjih 20-ih letih. To je predpogoj za oblikovanje študijskih programov arhitektov.

ACE izhaja iz dejstev:

- funkcije oz. naloge postajajo bolj kompleksne; meje delovanja arhitektov se širijo; tržišče se spreminja; delovanje arhitektov se fragmetira na različna področja oz. »specializacije«,
- kooperativnost na področju vodenja del in odnosa do klientov postaja vse pomembnejša,
- povečuje se vključevanje številnih zunanjih konzultantov, novih poklicnih profilov, ki sodelujejo v povezavi z reguliranimi poklici, ki so bolj ali manj zaščiteni.

Profil in kompetence poklica arhitekt:

- kreativnost,
- možnost sinteze,
- poznavanje historičnih arhitekturnih teorij, gradbenih tehnik, sociološkega in psihološkega konteksta bivanja omogoča arhitektu, da nadzira dialektiko med utopijo in socialno odgovornostjo, med inovacijo in pragmatizmom na področju gradbenih konstrukcij, med inkarnacijo obeležij, znakov, simbola določenega obdobja in kontinuiteto kolektivnega spomina,
- sposobnost mediacije: sposobnost spoznavanja posledic in analiziranja pomagajo arhitektom, da rešujejo probleme, ki so sprva slabo definirani, da integrirajo prioritete, ki so pogosto drugačne od prioritete partnerjev, vodij del in klientov. Nujna je sposobnost arhitekta-mediatorja kot pogajalca oz. usklajevalca – kot vodje orkestra. Njegova vloga je, da uvedla določen sistem možnih sil in vplivov kot konkretno obliko gradnje oz. projekta,
- sposobnost organizacije: sposobnost delovanja v ekipi in zaupanje partnerjem, ki obvladujejo specifična znanja, ki jih arhitekt nima,
- etičnost, deontologija: arhitekt je z neodvisnostjo garant za izvajanje javnega interesa; nahaja se med različnimi vplivi ekonomike in politike. Njegovo delovanje je določeno glede na pravila profesije; možno je tudi sankcioniranje arhitektov glede na zakonodajo in predpise.

Področje delovanja

Splošno delovanje arhitektov, ki obsega vse od koncepcije do realizacije, kompleksnost predpisov in naraščajoče zahteve naročnikov oz. pričakovanja družbe so privedle do tega, da se arhitekti usmerjajo v določena področja oz. specializacijo. Pojavljajo se tudi novi profili: arhitekt-vizionar, krajinski arhitekt, arhitekt-interiarist, arhitekt-umetniški vodja, arhitekt-urbanist, industrijski arhitekt. Ni možno več ohranjati mita arhitekta – generalista. Predstava arhitekta, ki sam realizira projekt, je stvar preteklosti. Pojavlja se celo hiperspecializacija: arhitekt, specializiran za fasade, za bolnišnice, letališča, za bioklimatske objekte, kar vodje projektov često terjajo.

Vsekakor ločimo 3 skupine:

- poklic arhitekta na področju urbanizma mesta,
- svetovanje – pomoč pri vodenju del projektov,
- eksperti pri vodenju.

Vsa navedena širitev terja splošno izobrazbo arhitekta in še dodatno specializacijo – interdisciplinarni pristop.

Arhitekt mora prevzeti svojo vlogo v treh stebrih trajnostnega razvoja: zaščite okolja, ekonomske učinkovitosti in socialnega aspekta. Tako je naloga arhitekta, da kreira in predlaga rešitve na področju načina življenja in upravljanja prostora, ker združuje znanje mediacije in sinteze.

Izobraževanje arhitektov

Stališča UIA in ACE so, da mora biti študijska doba arhitektov 4-6 let, čemur sledi nujno še 1-3 leta prakse. Šele potem – po opravljanju strokovnega izpita je možno pridobiti licenco za opravljanje dejavnosti. V študijski program arhitektov je potrebno vključiti tudi management in komunikacijo. Glede na spreminjajoče se pogoje – socialne, ekološke, tehnološke in načine dela kot pričakovanja javnosti – mora biti zagotovljeno kontinuirano izobraževanje arhitektov, ki bo tudi ustrezno kontrolirano.

Oblike in načini delovanja arhitektov

Obstojajo različni načini izvajanja poklica:

Obstoječe oblike

Večina arhitektov deluje individualno ali v mikrostrukturnih sistemih. Večina ateljev šteje 2-3 člane. Večji biroji, bolj strukturirani in multidisciplinarni, so maloštevilni in predvsem v anglosaksonskih državah (Anglija, Irska, Nemčija, skandinavske države). Zelo maloštevilni so ti biroji v južnem delu EU oz. v Mediteranu. Vzroki so različni: konkurenca oz. liberalizacija cen itd.

Nova področja delovanja arhitektov

Arhitekti delujejo v okviru javnega ali privatnega sektorja kot neodvisni, kot vodje družbe ali kot uslužbenci:

- arhitekt – programist (sintetizira zahteve in potrebe),
- arhitekt – urbanist (izvedba prostorskih projektov urbanega in regionalnega razvoja),
- arhitekt – pejsažist (krajinar),
- arhitekt – ekspert jurist v operativi, upravljanju, itd.,
- arhitekt – vodja del,
- arhitekt – glavni pogodbenik (v sistemu »ključ v roke«),
- arhitekt – upravljalec objekta v uporabi,
- arhitekt – učitelj na različnih nivojih.

> Izobraževanje arhitektov je potrebno v teh smereh razširiti, povečati njegovo vlogo v družbi. Arhitekt vse bolj postaja vključen v problematiko družbe že pred samim začetkom avtorskega dela projekta.

8. Zavarovanje kvalitete storitev arhitektov

1995 je ACE sklenila, da izpelje vodilo za kvaliteto v okviru poklica arhitekt na ravni EU. Postavljalo se je tudi vprašanje certifikata v okviru ISO 9001 (2000). Vodič bi moral omogočiti, da se izvede določena harmonizacija glede na certificiranje. Na osnovi francoskih in finskih izkušenj bi bilo potrebno, da se vzpostavi sistem poklicnega certificiranja podobno kot sistem ISO, ki naj bi bil harmoniziran na nivoju EU. Delo ACE na tem področju je usmerjeno na:

- pripravo referenc za kvaliteto na osnovi študija prakse v različnih državah,
- pripravo seznama odgovarjajočih dokumentov oz. referenc,
- pripravo primerjave različnih nalog arhitektov.

ACE bo glede na to pripravil priporočilo za sistem kvalitete EU oz. specifičnega certificiranja za arhitekta. Razume se, da bi bilo to tudi izhodišče za vrednotenje dela oz. tarifne pogoje.

9. Regulatorna o liberalnih poklicih

Kot že omenjeno, se je ACE znašel pod pritiski Komisije EU za notranji trg storitev, češ da regulatorna o svobodnih poklicih ovira konkurenco na tržišču. Študija dunajskega inštituta »Ekonomskega vpliva na regulatorne o svobodnih poklicih v EU« ugotavlja, da so cene profesionalnih uslug v državah, ki imajo te poklice regulirane višje kot v državah, ki teh poklicev nimajo. Vendar se je kasneje izkazalo, vsaj s strani ACE itd., da študija ne obravnava dovolj kompleksno problematiko, in zato ne more služiti kot argumentacija za odpravo teh poklicev. Trenutno se ponovno izkazuje, da je smisel reguliranih poklicev v tem, da bolje ščiti uporabnika glede na kvaliteto, da pa je potrebno določena »cehovska« pravila ustrezno prilagoditi času.

10. Politika zaščite uporabnikov

Glede na dokument EU »Strategija notranjega trga storitev« ima ACE v svojem delovanju naslednjo politiko oz. cilje:

- razjasniti, opredeliti odnose med klientom, uporabnikom in arhitektom,
- evidentirati različne aspekte tržišča,
- opredeliti pravne elemente in praktične mere zaščite uporabnika, ki jih je sprejela komisija EU in posamezne države,
- določiti potrebne mere in ukrepe, ki jih morajo spoštovati člani ACE,

- razviti strategijo trga za organizacijo, ki se nanaša na zaščito uporabnika.

11. Priporočilo na področju javnih naročil

Glede na spremembe v okviru institucij EU s področja javnih naročil mora ACE kompletirati priporočila oz. pravila na področju arhitekturnih natečajev.

Partnerstvo javnega in privatnega sektorja ter vloga arhitekta v tem okviru

Na področju večjih investicij in javnih del se uveljavljajo v Angliji in Franciji nove oblike partnerstva javnega in privatnega sektorja, udeleženega pri »profitu«. V tem sklopu nastopa tudi arhitekt, ki pa ni neposredno stranka, ki ne sklepa pogodbe na tem nivoju in ima posebno vlogo.

ACE pristopa k preučevanju različnih oblik trga glede na partnerstvo in bo oblikovala priporočila z namenom, da zagotavlja:

- enakopravnost partnerstva,
- transparentnost,
- zaščito individualnih pravic.

12. Registriranje, licenciranje

Cilj EU in ACE je, da harmonizirata politiko licenciranja, kriterije itd., vendar nikakor ne, da bi se ustanovil sistem registracij EU. To je prepuščeno posameznim državam.

13. Oblike natečajev

ACE je pripravila obsežen seznam različnih vrst arhitekturnih natečajev z aspekta definicije, faznosti itd. s komentarjem in priporočili:

- natečaj,
- javno naročilo,
- design context,
- arhitekturni natečaj,
- idejni natečaj,
- projektni natečaj,
- realizacija natečajev,
- dvostopenjski natečaj,
- okvirna rešitev zasnov (outline solution),
- odprti postopek,
- omejeni postopek,
- dogovorni postopek,
- natečajni dialog,
- projekt in graditev,
- izbor kriterijev,
- ocenjevanje kriterijev,
- pogodba, nagradni kriteriji,
- anonimnost,
- neodvisnost žirije,
- tehnična komisija,
- odločitve žirije,
- transparentnost,
- natečajni povzetek,

- poročilo žirije,
- dobitnik natečaja,
- rangiranje vseh rešitev,
- ustreznost na področju poklicne dejavnosti.

14. Finančno poročilo

Poročilo o finančnem poslovanju ACE je sestavni del vsake Skupščine. Pri tem je potrebno upoštevati relativno visoko letno članarino posamezne države oz. zbornice, ki je odvisna od velikosti itd. (za Slovenijo cca 1,2 mio SIT) in seveda tudi stroške udeležbe delegacije. Delegacije posameznih držav štejejo praviloma 2-4 člane.

Kakšna naj bo vloga ZAPS-a pri uveljavljanju sprememb?

Za Slovenijo predstavlja sodelovanje z ACE glavni vir pridobivanja informacij, argumentov in tudi konkretne pomoči pri prilagajanju naše zakonodaje z EU.

Zato je ZAPS zainteresirana za učinkovito delovanje ACE in za ustrezn vpliv na posamezne priključujoče se države z namenom izboljševanja pogojev delovanja arhitektov.

Pri tem se je potrebno zavedati vloge ZAPS-a, ki je zadolžena za seznanjanje z ustreznimi stališči do problemov oz. za ustrezno »servisiranje« vladnih institucij, ministrstev in predstavnikov Slovenije v parlamentu EU oz. njegovih telesih.

Seznanjeni smo, da nacionalne delegacije v ACE sodelujejo in se usklajujejo v tesni povezavi s predstavniki države v institucijah EU.

Sodelovanje zbornice je potrebno tudi na nivoju izobraževanja – v povezavi s fakultetami, tako na področju informiranja kot zlasti pri usklajevanju izobraževalnih programov.

Sodelovanje Slovenije v ACE pa terja poleg zagotavljanja potrebnih finančnih sredstev tudi ustrezno profilirane in kompetentne člane delegacije kot predstavnike za posamezna področja, ki se obravnavajo v delovnih telesih. Zato bo potrebno voditi ustrezno kadrovske politiko na nivoju celotne stroke, vključno s fakultetami.

11. seja skupščine IZS

18. aprila 2003 je v prostorih IZS potekala 11. redna seja Skupščine IZS. Obravnavana je bila tekoča problematika, prvenstveni namen skupščine pa je bil potrditev finančnih dokumentov, ki so jih pripravile službe IZS, predhodno pa že obravnavali upravni odbori matičnih sekcij in Upravni odbor IZS.

Na seji je bil obravnavan naslednji dnevni red:

1. Otvoritev skupščine, poročilo overovatelja zapisnika 10. redne seje skupščine in izvolitev delovnega predsedstva.
2. Poročilo o delu upravnega odbora zbornice.
3. Potrditev rebalansa finančnega načrta zbornice za leto 2002.
4. Potrditev zaključnega računa zbornice za leto 2002.
5. Sprejem Pravilnika o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003.
6. Sprejem finančnega načrta zbornice za leto 2003.
7. Predlogi in pobude članov skupščine.

Predsednik IZS, mag. Črtomir REMEC med pozdravnim govorom

Delovno predsedstvo skupščine

g. Franci Pečovnik med poročanjem

AKADEMIJA ZA IZOBRAŽEVANJE

Inženirske zbornice Slovenije

RAZPIS PREDAVANJ, IZOBRAŽEVANJ

Matična sekcija elektro inženirjev

Predavatelj: **TONE MARINČEK**

Naslov predavanja:

Katodna zaščita s poudarkom na jeklu v betonu

Ciljna skupina:

elektroinženirji, gradbeni inženirji

Predavanje bo potekalo

v četrtek 18. septembra 2003

v prostorih Inženirske zbornice Slovenije,

Jarška cesta 10 B, Ljubljana,

s pričetkom ob 12.00 uri in

bo trajalo predvidoma štiri šolske ure.

Program predavanja:

1. Zgodovina katodne zaščite in pregled področij uporabe
2. Korozija jekla v betonu: pregled mehanizmov
3. Katodna zaščita
4. Diagnoze stanja, pregledi in popravila
Odmor in predstavitev praktične uporabe katodne zaščite
5. Anodni sistemi za armirano betonske objekte
6. Napajalne naprave, spremljajoči elementi, testiranje in vzdrževanje
7. Kriteriji za projektiranje in zaščito
8. Zaključki

Prijave na razpisana predavanja, izobraževanja sprejema ga. Petra Kavčič na telefon 01/547 33 17 ali po elektronski pošti petra.kavcic@izs.si.

Navodilo za plačevanje članarine članov IZS

Spoštovani član,

RAČUN JE IZDAN V SKLADU Z 76. ČLENOM ZGO - 1, S 114. ČLENOM STATUTA IZS, S PRAVILNIKOM O PLAČEVANJU ČLANARINE IN DRUGIH PRISPEVKOV ZBORNICE ZA LETO 2003, KI GA JE SPREJELA SKUPŠČINA ZBORNICE NA SVOJI 11. REDNI SEJI Z DNE 18. 4. 2003 IN V SKLADU S 33. IN 34. ČLENOM ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST.

Članarina se plačuje za tekoče leto 2003 (od 1. 1. 2003 do 31. 12. 2003) in sicer v polnem znesku, neodvisno od tega, kako dolgo ste v tem obdobju član (- ica) zbornice.

Po Zakonu in aktih zbornice **je zavezanec za plačilo članarine posameznik – član zbornice.**

Račun za plačilo članarine **lahko za člana zbornice poravnata tudi kdo drug** – na primer podjetje, v katerem je član zaposlen oziroma z njim sodeluje.

V kolikor plača članarino podjetje, lahko to stori na enega od naslednjih načinov:

- računovodstvu IZS pošlje vlogo za izdajo **zbirnega računa** za plačilo članarine članov IZS **po seznamu** (člane IZS navede z imenom in priimkom). Vlogo za izdajo zbirnega računa je potrebno zbornici posredovati najkasneje do 15. 6. 2003 (glej vzorec besedila vloge za zbirni račun spodajv nadaljevanju besedila).

- **podjetje sprejme sklep**, da bo to članarino plačalo podjetje.
 - V kolikor podjetje plačuje v enem znesku, mora zbornici istega dne posredovati tudi specifikacijo z imeni in priimki posameznikov, za katere plačuje članarino.
 - V kolikor podjetje plačuje za vsakega inženirja posamezno je potrebno na virman vpisati sklic izs posebne položnice, ki je priložena računu.

Dokumentacija naj bo hranjena v računovodstvu podjetja zaradi ustreznega knjiženja (da bo članarina knjižena kot strošek podjetja; **po mnenju Ministrstva za finance RS pa je to boniteta za inženirja**).

S spoštovanjem!

Vodja Finančno-računovodske službe
Marijan Rabič

VZOREC BESEDILA ZA ZBIRNI RAČUN

Prosimo, da nam izdate ZBIRNI RAČUN za naše zaposlene po priloženi specifikaciji.

(specifikacijo priložite).

Naš naslov je: _____
(izpišite točen naslov zaradi davčne zakonodaje).

Naša davčna številka je: _____
(izpišite vašo davčno številko).

Kontaktna oseba je: _____
(izpišite ime, priimek in telefon).

Novice s sej

upravnega odbora IZS in upravnih odborov matičnih sekcij ter delovnih komisij IZS

UPRAVNI ODBOR IZS

77. redna seja upravnega odbora: 13. 3. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Na osnovi predloga Komisije za oceno vlog in ob upoštevanju pripomb g. Humarja in g. Lebarja je potrdil predlagane nove člane za vpis v imenike IZS.
- Na osnovi seznama, posredovanega pred sejo, in predlogov, podanih na seji, je imenoval člane in predsednike posameznih delovnih komisij IZS.
- Zaradi neaktivnosti v preteklem obdobju ni ustanovil Komisije za kulturno dediščino in Komisije za pravila dobre prakse.
- Sprejel je sklep o ustanovitvi Projektne skupine za zavarovanje in pozval matične sekcije, da imenujejo svoje člane v to skupino.
- Sprejel je sklep o aktivni udeležbi IZS na sejmju MEGRA, kjer se bo IZS predstavila s predavanjem »Dejavnost Inženirske zbornice Slovenije po novem Zakonu o graditvi objektov«. Predavatelji bodo isti kot na podobnih srečanjih v Ljubljani in Mariboru.
- Sprejel je sklep, da generalna sekretarka pošlje na MOPE odgovore v zvezi s Pravilnikom o kadrovskih, prostorskih in drugih pogojih, ki jih mora izpolnjevati poklicna zbornica.
- Ob upoštevanju pripomb in priporočil udeležencev se je sprejel Pravilnik o izbiri letnega dopusta zaposlenih na IZS in pooblastil generalno sekretarko, da ga vroči zaposlenim.
- Obravnaval je zahteve MOPE, da se omogoči opravljanje strokovnih izpitov tudi tistim kandidatom, ki so končali višje strokovne šole, in zadalžil delovno skupino, da se o tej problematiki pogovorijo na sestanku pri državnem sekretarju Novaku.
- V vednost je dobil tožbo g. Kocuvana, ki toži IZS, in pooblastil odvetnico, da zastopa IZS na sodišču.
- Na prošnjo komisije, ki pripravlja nov predlog statuta IZS, je določil osnovne usmeritve, ki morajo biti v statutu upoštevane in potrdil predlagane roke za potrditev novega statuta.
- Zadalžil je disciplinske organe IZS, da takoj pričnejo s pripravo novega Disciplinskega pravilnika. Pripravo vodi predsednica disciplinske komisije ga. Roženova, strokovno pravno pomoč pa ji mora nuditi odvetnica.
- Zadalžil je Komisijo za strokovne izpite, da pripravo analizo prijav na strokovne izpite za obravnavo na Upravnem odboru IZS.
- Sprejel je okvirne termine sej UO IZS v prvem polletju 2003.
- Sprejel je sklep, da se seminarji ZGO in ZURP organizirajo v odvisnosti od interesa tudi v drugih krajih v Sloveniji.
- Zavrnil je prošnji o udeležbi mag. Lajovica in mag. Bassina na konferencah v Španiji in Ameriki.

UPRAVNI ODBOR IZS

78. redna seja upravnega odbora: 10. 4. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je sklep, da se pred poletjem izda še ena številka NOVO v IZS na temo podzakonskih predpisov k ZGO in ZURP.
- Sprejel je sklep, da Komisija za informiranje pripravi in izda publikacijo z naslovom »Napotki IZS za uporabo ZGO in pripadajočih pravilnikov«. Predviden izid publikacije je september 2003.
- Potrdil je predlog rebalansa finančnega načrta za leto 2002.
- Potrdil je predlog zaključnega računa IZS za leto 2002.
- Potrdil je predlog Pravilnika o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003.
- Seznanil se je z analizo neplačanih članarin po posameznih matičnih sekcijah in sprejel sklep, da se vsem neplačnikom pošlje še tretji opomin (kot opomin pred tožbo.)
- Imenoval je predstavnike v delovnih organih skupščine IZS, ki bo 18. 4. 2003.
- Zadalžil je generalno sekretarko, da pripravi zabeležko sestanka delovne skupine za pripravo združitvenega sporazuma.
- Zadalžil je generalno sekretarko, da organizira sestanek z Združenjem zavarovalnic Slovenije v zvezi z zavarovanjem članov.
- Sprejel je sklep, da bo predstavnik IZS v Svetu za visoko šolstvo iz vrst Matične sekcije gradbenikov.
- Odboril je udeležbo na strokovnih posvetih v tujini za dr. Pusta (skupčina ACE v Stockholmu) in mag. Remca za sestanek v Bruslju.
- Sprejel je sklep o sklicu koordinacije predsednika, na kateri bi obravnavali izključno tematiko strokovnih izpitov o požarni varnosti.

UPRAVNI ODBOR IZS

79. redna seja upravnega odbora: 22. 5. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je sklep, da nosilna članka za novo številko glasila NOVO v IZS pripravi g. Prelovšek in g. Leban.
- Sprejel je sklep, da se v glasilu objavijo navodila in tolmačenja MOPE, vezana na nova zakona ZGO in ZURP, ki se jih ne komentira in tudi ne lektorira.
- Na osnovi predloga Komisije za oceno vlog in ob upoštevanju pripomb dr. Pusta je potrdil predlagane nove člane za vpis v imenike IZS.
- Zavrnil je predlog Komisije za oceno vlog, da se MOPE ponovno zaprosi za tolmačenje o pogojih za vpis tujcev v imenik IZS.
- Podrobno se je seznanil s problematiko delovanja posameznih matičnih sekcij in komisij IZS ter sprejel nekaj operativnih sklepov. Nekaj pomembnejših sledi v nadaljevanju.
 - Izpitna komisija za izpit iz elektro stroke se deli na izpitno komisijo za elektrotehniko in izpitno komisijo za telekomunikacije in informatiko.
 - Seznanil se je z poročilom Komisije za sistemske zakone in stanjem priprave pod-

- zakonskih prepisov in recenzij IZS, ki so že bile posredovane na MOPE.
- Zadolžil je predsednike matičnih sekcij, da pripravijo predstavitvena besedila za spletni strani matičnih sekcij do 10. junija 2003.
 - Sprejel je sklepe za intenziviranje dela v Komisiji za pripravo MTP, pozval neaktivne matične sekcije, da se vključijo v delo, in sprejel sklep o predstavitvi te problematike s strani bavarske inženirske zbornice.
 - Sprejel je sklep, da so na skupščini določene višine članarine brez davka na dodano vrednost. Omenjeni zneski se povečajo za višino DDV.
 - V zvezi s plačevanjem članarine in drugih prispevkov zbornice je sprejel naslednje sklepe:
 - seznanil se je z analizo neplačanih članarin;
 - umrlim članom se odpiše vse terjatve iz naslova neplačanih članarin;
 - tistim posameznikom, ki niso več člani zbornice, se odpiše terjatve plačil članarine tudi za leta 1999, 2000, 2001 in 2002;
 - članom zbornice se zaradi nasprotovanja predstavnikov MSA ne odpiše zapadlih terjatev plačila članarine za leto 1999; UO MSA mora predmetni predlog sklepa obravnavati na naslednji seji matične sekcije.
 - Sprejel je sklep, da se vsem članom, do katerih ima IZS terjatve, zadržijo izplačila za delo v zbornici, dokler se terjatve ne poplačajo.
 - Sprejel je ukrepe v zvezi s sanacijo klimatske naprave in določil datum zadnjega sestanka s Primorjem, ki bo 29. maja 2003. Če stanje ne bo sanirano, bo IZS pričela s tožbenim postopkom.
 - Potrdil je sklenitev aneksa za obnovo poslovnih prostorov MSA.
 - Imenoval je Renato Gomboc kot predstavnic vodstva za kakovost.
 - Zadolžil je generalno sekretarko, da pridobi pravno mnenje v zvezi z pogodbami o zaposlitvi, ki jih zaposleni na IZS nočejo podpisati.
 - Seznanil se je s potekom priprav na letošnji Dan inženirjev in arhitektov, ki bo imel delovni naziv »Inovativno grajeno okolje«.
 - Zadolžil je Komisijo za izobraževanje, da pripravi spremembe pravilnikov za podelitev nagrad IZS in naziva Častni član IZS in določil rok za objavo razpisov, ki je 15. junij 2003. Poziv se objavi v glasilu NOVO v IZS.

MATIČNA SEKCIJA GRADBENIKOV (MSG)

35. seja upravnega odbora: 18. 3. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je zapisnik prejšnje seje in se seznanil s sklepi Upravnega odbora IZS, ki se nanašajo na Matično sekcijo gradbenikov.
- Seznanil se je z aktivnostmi UO IZS glede sankcioniranja neplačnikov članarine.
- Sprejel je sklep, da naj Komisija za strokovne izpite predloži Pravilnik o strokovnih izpitih v obravnavo Matični sekciji gradbenikov, še preden ga dajo v revizijo na MOPE.
- Sprejel je predlog prof. Ačanskega o sestavi delovne skupine MSG, ki bo sodelovala v projektni skupini za pripravo minimalnih tarifnih pogojev na nivoju IZS.
- Izrazil je svoje nestrinjanje z vpisom g. Hajdinjaka in g. Ličine v MSG in zahteval ponovno proučitev omenjene problematike.
- Sprejel je pobudo, naj IZS od Sveta za visokošolski študij zahteva potrjevanje programov za visokošolski študij v povezavi z opravljanjem strokovnih izpitov na IZS.
- Sprejel je pobudo, naj IZS predlaga Svetu za visoko šolstvo, da pri delu sveta sodeluje tudi predstavnik IZS.
- Sprejel je sklep, da upravni odbor Matične sekcije gradbenikov napiše priporočilo za pridobitev državljanstva za prof. dr. Miljenka Pržulja.
- Sprejel je sklep o udeležbi predsednika g. Humarja na konferenci ECCE v Madridu.
- Imenoval je g. Stergarja v Komisijo za zavarovanje IZS.
- Zadolžil je dr. Reflaka da pregleda prijave za člane izpitnih komisij in pripravi predlog za upravni odbor.

MATIČNA SEKCIJA INŽENIRJEV TEHNOLOGOV IN DRUGIH INŽENIRJEV (MST)

11. seja upravnega odbora: 12. 3. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je zapisnik prejšnje seje in se seznanil s sklepi Upravnega odbora IZS, ki se nanašajo na Matično sekcijo inženirjev tehnologov in drugih inženirjev.
- Sprejel je finančni načrt MST za leto 2003.
- Sprejel je dogovor o združitvi nekaterih komisij za strokovne izpite znotraj MST.
 - Kemija, farmacija in sorodne stroke, metalurgija, tekstil, sanitarno inženirstvo tvorijo eno komisijo – mentorji in izpraševalci posameznih strok ostanejo isti, lahko pa posame-

zna stroko izkoristi to priložnost in do naslednje seje UO predlaga nove strokovnjake v komisijo, splošni del ostane nespremenjen in je enak kot pri kemikih.

- Gozdarstvo in lesarstvo se združita v eno komisijo – končno sestavo komisije imenuje UO na naslednji seji.
- Komisija za požarno varnost in Komisija za varnost in zdravje pri delu ostaneta nespremenjeni.
- Sprejeli so poročilo g. Pečovnika o poteku aktivnosti o pripravi MTP.

MATIČNA SEKCIJA INŽENIRJEV RUDARJEV IN GEOTEHNOLOGOV (MSRG)

13. seja upravnega odbora: 29. 5. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je zapisnik prejšnje seje in se seznanil s sklepi Upravnega odbora IZS, ki se nanašajo na Matično sekcijo inženirjev rudarjev in geotehnologov.
- Sprejel je sklep, da predsednik UO MSRud skliče sestanek v zvezi s spremembami Zakona o rudarstvu, ker novi ZGO ni ustrezno rešil statusa pooblaščenega inženirja po Zakonu o rudarstvu.
- Imenoval je dr. Kortnika za namestnika predstojnika Akademije za izobraževanje iz vrst Matične sekcije inženirjev rudarjev in geotehnologov.
- Sprejel je sklep, da se znotraj matične sekcije ustanovi Komisija za geologijo. Ustanovni sestanek bo sklical mag. Sadnikar.

MATIČNA SEKCIJA ELEKTRO INŽENIRJEV (MSE)

31. seja upravnega odbora: 17. 3. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je zapisnik prejšnje seje upravnega odbora.
- Sprejel je odločitev, da skupina, ki pripravlja oceno tipičnih investicij, nadaljuje z delom in omogoči izdajo priručnika do jeseni 2003.
- Ustanovil je delovno skupino, ki mora nemudoma začeti z aktivnim delom v komisiji za MTP. Skupino sestavljajo inženirji Kocjančič, Drašler, Glavnik in Leban.
- Obravnaval je vlogo za opravljanje strokovnega izpita g. Kosa in g. Komljanca. G. Kosu je dovolil pristopiti k opravljanju izpita, g. Komljanca pa je opravljanje začasno prepovedal in zahteval nostrifikacijo diplome.

- Sprejel je sklep, da o vlogah za opravljanje strokovnega izpita za g. Urbanijo in g. Koželja ne razpravljajo, saj morajo predhodno pridobiti mnenje pravne stroke.
- Sprejel je sklep, da predsednik Leban še naprej aktivno sodeluje v Komisiji za sistemske zakone na IZS. O svojem delu mora na naslednji seji podati poročilo.
- Sprejel je sklep o potrebni prenovi programov za strokovne izpite in pooblastil predsednika, da realizira pobudo o namenskih sredstvih IZS in MSE za to aktivnost.
- Sprejel je sklep, da se področje strokovnih izpitov elektro stroke deli na dve ločeni področji, in sicer na elektrotehniko ter telekomunikacije in informatiko.
- Ločeno opravljanje strokovnih izpitov se mora izraziti tudi v žigih, kjer mora biti razvidno, katero področje pokriva pooblaščen inženir.
- Sprejel je pobudo, da UO IZS ponovno razišče možnost pridobitve naziva evro inženir in možnost vpisa v evropsko združenje FEANI.
- Potrdil je delegacijo za sejo skupščine IZS v enaki sestavi kot na prejšnji seji skupščine.

MATIČNA SEKCIJA GEODETOV (MSGEO)

15. seja upravnega odbora: 29. 5. 2003

Seja upravnega odbora je bila sklicana z namenom obravnavanja poslanskega vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana v zvezi s cenami geodetskih storitev.

Upravni odbor zato na tej seji ni obravnaval drugih aktualnih tem, ampak je celotno razpravo namenil samo omenjenemu problemu in problemu minimalnih tarifnih pogojev za izvajanje geodetskih storitev.

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Seznanil se je s prošnjo Geodetske uprave Slovenije po presoji ustreznosti izračuna konkretne geodetske storitve, ki je bila priložena poslanskemu vprašanju.
- Na osnovi neodvisnega izračuna omenjene storitve je ugotovil, da je izračun skladen z veljavnim tarifnim delom cenika za izvajanje geodetskih storitev iz leta 2000 in Priporočili MSGeo za obračun tistih potrebnih del, ki jih omenjeni cenik ne vsebuje.
- Sprejel je koncept dopisa oz. odgovora Geodetski upravi RS.
- Zadolžil je delovno skupino v sestavi mag. Darko Tanko, Jože Smrekar, mag. Brane Kovač in Matjaž Grilc, da se poskuša sestati z držav-

nim sekretarjem Jožetom Novakom in direktorjem Geodetske uprave Alešem Seliškarjem na temo Minimalnih tarifnih pogojev in pridobi konkretne usmeritve za ponovni predlog MTP v medresorsko obravnavo.

- Sprejel je sklep, da se takoj po tem sestanku intenzivirajo aktivnosti pri pripravi MTP za geodetske storitve.
- Sprejel je sklep, da mag. Kovač nadaljuje delo v Komisiji za MTP na nivoju celotne IZS in sicer po metodi selektivnega pristopa, kjer podrobno sodeluje samo pri opredelitvi tistih nalog, ki jih MTP za geodetske storitve ne pokriva.

MATIČNA SEKCIJA STROJNIH INŽENIRJEV (MSS)

34. seja upravnega odbora: 27. 2. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Potrdil je zapisnik prejšnje seje upravnega odbora.
- Imenoval je nove člane komisij IZS in sicer:
 - Komisija za strokovne izpite: g. Jože Sovinc
 - Komisija za oceno vlog: g. Andrej Povšič
 - Komisija za sistemska zakona: g. Daniel Muršič
 - Komisija za spremembe in dopolnitve statuta: g. Milan Lepetič
 - Komisija za statut in poslovnik skupščine: g. Milan Lepetič
 - Komisija za pravila dobre prakse in natečaje: g. Jože Vrhunc, g. Vladimir Jama, g. Franc Hrovatin, g. Jože Kotar
 - Komisija za tehnično in kulturno dediščino: g. Andrej Povšič
 - Komisija za informiranje: g. Miro Pirnar
 - Komisija za izobraževanje: g. Mirt Martelanc
- Sprejel je poročila predstavnikov MSS o delu v komisijah IZS.
- Sprejel je stališče o Inženirski akademiji in začel z zbiranjem predlogov za predstavnika MSS v Inženirski akademiji.
- Sprejel je seznam članov MSS, ki bodo dajali strokovno pomoč v primeru vprašanj s področja strojništva.
- Predlagal je vodstvu IZS, da se poveže s SIST glede možnosti ugodnejšega dostopa do tujih tehničnih predpisov in ostalih načinov sodelovanja.

MATIČNA SEKCIJA GRADBENIKOV (MSG)

Matična sekcija arhitektov (MSA)

30. seja upravnega odbora: 5. 2. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je sklep, da morajo predlog statuta ZAPS-a sprejeti vsi člani MSA na prvi skupščini ZAPS-a.
- Sprejel je vrednost investicije za adaptacijo poslovnih prostorov v bruto vrednosti 10 milijonov tolarjev.
- Sprejel je operativne sklepe glede opreme poslovnih prostorov in opreme za arhiviranje dokumentacije.
- Naložil je gradbenemu odboru in projektantu prenove poslovnih prostorov, da vodita evidenco porabe časa.
- Imenoval je delovno skupino za pripravo predloga statuta ZAPS, ki je sestavljena iz predstavnikov vseh strok znotraj MSA.
- Imenoval je arh. Krajcarja, da operativno vodi delo skupine za pripravo predloga statuta.
- Zadolžil je mag. Lajovca, predsednika natečajne komisije, da pripravi poročilo o natečaju Obrežje, ki ga bodo obravnavali na naslednji seji.

MATIČNA SEKCIJA ARHITEKTOV (MSA)

31. seja upravnega odbora: 4. 3. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Imenoval je komisijo za razdruževanje z IZS, v kateri so dr. Pust, g. Zuliani, g. Rajšter in g. Birsa.
- Sprejel je predlog gradbenega odbora in izbral izvajalca za gradbeno obrtniška dela in sicer g. Bojana Šturbeja s.p.
- Sprejel je sklep, da se pozove regijski odbor 03 iz Celja, da namesto predsednika, ki se sej ne udeležuje, določi namestnika predsednika.
- Zavrnil je pobudo MOP-a o rokih za razdružitve, saj meni, da je za pripravo statuta potrebno več časa.
- Zadolžil je Komisijo za pripravo statuta, da pripravi povzetek razprave o osnovnih izhodiščih za pripravo statuta in da o vseh pomembnih stvareh poroča na sejah Upravnega odbora MSA.
- Zadolžil je Komisijo za pripravo sporazuma za razdružitve, da pridobi vso potrebno dokumentacijo za pregled porabe sredstev IZS v letu 2002.

- Sprejel je sklep, da se pred sejo skupščine IZS skliče zbor MSA, ki bo potrdil finančni plan MSA za leto 2003 in določil višino dodatne članarine MSA.
- Predlagal je nove člane Upravnega odbora Plečnikovega sklada.

MATIČNA SEKCIJA ARHITEKTOV (MSA)

32. seja upravnega odbora: 18. 3. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Imenoval je arh. Aleksandro Geršak Podbreznik za predstavnika regijskega odbora Celje v Upravnem odboru MSA.
- Sprejel je sklep, da se na pobudo predsednika IZS mag. Remca takoj sestane delovni skupini za pripravo finančnega načrta MSA in IZS za leto 2003. Sestanka se udeležijo člani Komisije za pripravo združitvenega sporazuma.
- Imenoval je projektno skupino za pripravo Minimalnih tarifnih pogojev za potrebe ZAPS, ki jo vodi Anton Pibernik. Člani projektne skupine so še mag. Aleksander Bassin, mag. Janez Lajovic, Ricardo Tomšič in Janez Dolinar.
- Določil je datum Zbora Matične sekcije arhitektov, ki bo 15. aprila 2003.
- Zadolžil je Komisijo za notranjo organizacijo in finančni plan, da pripravi dva variantna predloga za Finančni načrt MSA za leto 2003.
- Zadolžil je skupino za pripravo statuta, da pripravi čistopis do sedaj dogovorjenih zadev v roku enega tedna.
- Sprejel je sklep, da pri pripravi statuta sodeluje pravnik g. Šantej.

MATIČNA SEKCIJA ARHITEKTOV (MSA)

33. seja upravnega odbora: 1. 4. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Zadolžil je gradbeni odbor, da pripravi fazno poročilo o obnovi za obravnavo na UO MSA v roku treh dni.
- Sprejel je sklep, da se pozove predsednike regijskih odborov, da na Zboru matične sekcije podajo poročilo o delu regijskih odborov.
- Sprejel je Poročilo o realizaciji poslovanja MSA za leto 2002 in predlog finančnega plana MSA za leto 2003.
- Sprejel je sklep o začasnem financiranju dela organov MSA do sprejetja finančnega plana za leto 2003.

- Sprejel je sklep o vezavi dela sredstev MSA pri komercialni banki.
- Sprejel je sklep, da upravni odbor pripravi svojo vizijo termenskega plana ustanavljanja ZAPS, ki ga podkrepi z ekspertizo g. Šanteja o potrebnih aktivnostih.
- Dal je pobudo za takojšen sklic skupnega sestanka z IZS, z namenom uskladitve pravnih podlag in termenskega plana združitve.
- Potrdil je osnutke pravilnikov o vodenju imenika, članski izkaznici in žigu člana ZAPS.
- Sprejel je sklep, da odgovor glede pritožbe podjetja Njirič&Njirič pripravita dr. Pust in advokat Kajfež.
- Odobrili so potovanje dr. Pusta in arh. Krajcarja na skupščino ACE v Stockholmu in zavrnili prošnjo mag. Bassina za potovanje v Denver.

MATIČNA SEKCIJA ARHITEKTOV (MSA)

34. seja upravnega odbora: 24. 4. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je sklep, da predstavnik MSA, ki sta bila žiranta pri natečaju Livada Izola, ne sodelujeta več v žiriji, zato ker do sedaj še ni prišlo do podpisa pogodbe s Stanovanjskim skladom RS.
- Sprejel je povišanje stroškov prenove poslovnih prostorov ZAPS zaradi zahtev MOP-a in spomeniškega varstva. Višina zneska prenove znaša 18,1 milijonov tolarjev.
- Sprejel je sklep, da se določi honoriranega koordinatorja za spremljanje obravnave podzakonskih aktov, predlaganje pripomb in usklajevanje. Prav tako se določi redaktorje za posamezne pravilnike. Za koordinatorja so predlagali arh. Stantičev, za redaktorja pa dr. Durjavo.

MATIČNA SEKCIJA ARHITEKTOV (MSA)

35. seja upravnega odbora: 6. 5. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Obravnavano je bilo gradivo, ki sta ga pripravila g. Šantej in arh. Vrečko, ki predlaga novo strukturo organov ZAPS. Na osnovi dosedanjih izkušenj organizacije IZS in MSA so se uskladili glede organov ZAPS. Omenjena problematika bo materializirana v novem predlogu statuta ZAPS.

MATIČNA SEKCIJA ARHITEKTOV (MSA)

36. seja upravnega odbora: 15. 5. 2003

Upravni odbor je na seji sprejel naslednje pomembne sklepe:

- Sprejel je odstopno izjavo predsednice regijskega odbora 01 in na njeno mesto imenoval kot v.d. arh. Krajcarja, ki je s tem postal polnopraven član Upravnega odbora MSA.
- Sprejel je okvirni seznam del in stroškov za prenovo znotraj dogovorjenega zneska. Omenjeni seznam bo osnova za sklepanje aneksov za posamezna dela.
- Potrdil je tudi strošek projektiranja in nadzora za prenovo poslovnih prostorov v višini 600.000 SIT za projektiranje in 600.000 SIT za nadzor.
- Sprejel je sklep o sklenitvi pogodbe za izdelavo predloga statuta ZAPS in potrdil predlagane stroške.
- Na seji so obravnavali tudi predlog novega statuta in glede na dinamiko del določil rok za končno oblikovanje statuta do konca maja.

KOMISIJA ZA OCENO VLOG PRI IZS

Komisija je na 58., 59., 60. in 61. redni seji obravnavala vse vloge, ki so prispеле na naslov zbornice za vpis v imenike IZS. Prav tako je obravnavala vse spremembe pri že obstoječih članih in pregledala dokazila in prošnje za podaljšanje veljavnosti dodatnih žigov za pooblaščen geodete. Upravnemu odboru IZS je pripravila Sklep za sprejem novih članov in spremembe oz. prenehanje članstva za nekatere že obstoječe člane IZS.

KOMISIJA ZA IZOBRAŽEVANJE

6. seja komisije: 29. 5. 2003

Komisija je sprejela naslednje pomembne sklepe:

- Sprejela je zapisnik prejšnje seje Komisije za informiranje.
- Seznanila se je s programom izobraževanja za obdobje januar – maj 2003.
- Seznanila se je s sklepi Upravnega odbora IZS, ki se nanašajo na izobraževanje članov IZS.
- Zadolžila je člane komisije iz posameznih matičnih sekcij, da čim hitreje določijo predstojnike, namestnike Inženirske akademije in program Inženirske akademije za vse matične sekcije.
- Sprejela je spremembe in dopolnitve pravilnika za podelitev nagrad IZS in naziva Častni član IZS.
- Sprejela je sklep, da se razpis objavi na spletni strani IZS in v glasilu NOVO v IZS.
- Sprejela je sklep in pozvala člane komisije, da vsak v svoji matični sekciji predstavijo pravilnik in vzpodbudijo proces predlogov za nagrade IZS.
- Sprejela je sklep, da se prične z izborom najbolj primerne in konkurenčne ponudbe za organizacijo Dneva inženirjev in arhitektov.
- Predstavljena je bila pobuda, da se srečanje začne v popoldanskih urah in se zaključi zvečer z družabnim delom.
- Sprejela je pobudo, da se celotna IZS poveže s SIST, hkrati pa naj se doreče strategija uporabe teh standardov za vse člane IZS.

KOMISIJA ZA INFORMIRANJE

- koordinacija predsednika IZS na temo Izdajanje glasila in revije Inženir

Seja komisije: 4. 3. 2003

Sprejeti so bili naslednji pomembni sklepi:

- Revija NOVO v IZS bo v letu 2003 izhajala v enaki obliki kot v letu 2002. Izšle naj bi 4 redne in 2 posebni številki – Imenik članov in publikacija ob Dnevu inženirjev in arhitektov.

- Pozvala je predsednike matičnih sekcij, da se člani matičnih sekcij aktivneje vključijo v pripravo glasila NOVO v IZS.
- Sprejela je odločitev, da se pripravi projektualna naloga za revijo Inženir in da se pridobi informativne ponudbe za pripravo revije in tisk.

KOMISIJA ZA INFORMIRANJE

- razširjeni sestanek o poenotenju spletnih strani

Seja komisije: 4. 3. 2003

Sprejeti so bili naslednji pomembni sklepi:

- Sprejela je sklep o oblikovnem poenotenju spletnih strani posameznih matičnih sekcij in določila osnovne usmeritve poenotenja.
- Sprejela je sklep o funkcionalni spremembi prve, naslovne strani domače strani IZS, kjer je treba nameniti tekočim novicam več prostora.
- Sprejela je sklep, da se ponovi zbiranje elektronskih naslovov članov preko oglasa v glasilu NOVO v IZS in preko poziva članom na spletni strani IZS. Posodobljen imenik elektronskih naslovov bo omogočal pošiljanje kratkih obvestil članom IZS, kar naj bi zaživel s prenovitvijo spletnih strani.
- Sprejela je sklep, da se skliče sestanek s skrbnikom spletne strani, na katerem se bodo določili roki za poenotenje in način prenove spletne strani www.izs.si.

KOMISIJA ZA STROKOVNE IZPITE IZS

22. seja komisije: 18. 2. 2003

Komisija je sprejela naslednje pomembne sklepe:

- Potrdila je zapisnik prejšnje seje Komisije za strokovne izpite.
- Sprejela je sklep, da med izvajanjem pisnega in ustnega dela strokovnega izpita prisotnost javnosti ni dovoljena.
- Sprejela je sklep, da porazdelitev honorarja in višina režijske ure ostaneta enaka, kot je bilo potrjeno s sklepi z dne 25. 9. 2002 in s sklepi z dne 25. 11. 2002.
- Sprejela je priporočilo, da se pripravljalni seminarji izvajajo v ustrezno opremljenih predavalnicah in ob upoštevanju programov za opravljanje strokovnih izpitov. Urnik teh seminarjev naj se prilagodi razpisanim rokom strokovnih izpitov.
- Sprejela je ugotovitev, da ne obstaja zakonska osnova za razveljavitev rezultatov uspešno opravljenega strokovnega izpita.
- Sprejela je pobudo, da upravni odbori matičnih sekcij analizirajo delo izpitnih komisij in podajo poročilo oz. sprejmejo ukrepe za boljše delo.

- Sprejela je pobudo, da Matična sekcija inženirjev tehnologov in drugih inženirjev organizira okroglo mizo o problematiki strokovnih izpitov požarnega varstva.
- Sprejela je sklep, da znaša prispevek za dopolnilni izpit za tehnike po ZGO-C 107.000 tolarjev.
- Pozvala je vse komisije, da pri preverjanju znana obvezno sprašujejo nov ZGO in ZUreP.
- Sprejela je sklep, da inženirji računalništva opravljajo strokovni izpit po posebnem programu znotraj elektro stroke.

KOMISIJA ZA STROKOVNE IZPITE IZS

23. korespondenčna seja komisije: 16. 4. 2003

Komisija je sprejela naslednje pomembne sklepe:

- Potrdila je zapisnik prejšnje seje Komisije za strokovne izpite.
- Sprejela je pomembne sklepe, ki se nanašajo na opravljanje strokovnih izpitov v prehodnem obdobju do sprejetja novega Pravilnika za opravljanje strokovnih izpitov:
 - Strokovni izpit, ki ga opravi tehnik ali inženir po programu dopolnilnih strokovnih izpitov (ZGO-C-100.e člen) iz projektiranja oziroma izdelovanja posameznih načrtov, velja v skladu z 228. členom, tč. 6 ZGO-1 samo kot strokovni izpit za odgovorno projektiranje.
 - Strokovni izpit, ki ga opravi tehnik ali inženir po programu dopolnilnih strokovnih izpitov (ZGO-C - 100.e člen) iz projektiranja oziroma izdelovanja posameznih načrtov velja v skladu z 86. členom, tč. 2 ZGO-1 tudi za nadzor nad gradnjami zahtevnih objektov, manj zahtevnih objektov in za nadzor posameznih del.
 - Posameznik, ki je opravil strokovni izpit kot tehnik ali inženir in se je vpisal v posebni imenik odgovornih projektantov (ZGO-C - 100.e člen), pozneje pa je diplomiral, opravlja samo dopolnilni izpit za projektiranje oziroma izdelovanje posameznih načrtov (ZGO-C-100. e člen) in s tem pridobi enaka pooblastila, kot če bi opravil izpit za odgovorno projektiranje kot diplomirani inženir (133 člen, tč. 2.2, ZGO-1).
 - Posameznik, ki je opravil strokovni izpit kot inženir in je bil pred uveljavitvijo novega Pravilnika vpisan v imenik pooblaščenih inženirjev in v imenik odgovornih projektantov (ZGO-C - 100.e člen), mora, če želi odgovorno projektirati, opraviti dopolnilni izpit za projektiranje oziroma izdelovanje posameznih načrtov (ZGO-C - 100. e člen) in s tem pridobi enake pravice in pooblastila kot diplomirani inženirji, ki opravljajo strokovni

Rubriko ureja **Jan Kristjan Juteršek**,
ki sprejema predloge za objavo na e-naslov: msg@izs.si

Koledar strokovnih prireditev

julij – avgust 2003

16. 7. – 18. 7. 2003

**ASCE Engineering Mechanics Conference
Seattle, WA, ZDA**

www.ce.washington.edu/em2003
sm03@cae4.ce.washington.edu

17. 7. – 19. 7. 2003

**21st biennial conference of the
Concrete Institute of Australia
Brisbane, Avstralija**

conwes@congresswest.co.au

28. 7. – 30. 7. 2003

**International Conference on Problematic Soils
Nottingham, Anglija**

www.cipremier.com
cipremier@singnet.co.sg

28. 7. – 8. 8. 2003

**Vespucci Initiative Summer School on GIS
Firenze, Italija**

www.geospatialpartners.com/vespucci/school.html
2003summer@vespucci.org

24. 8. – 27. 8. 2003

**25th International Baltic Road
Conference and Exhibition
Vilnius, Litva**

www.balticroads.org/conference/en/

27. 8. – 29. 8. 2003

**Structures for High-Speed Railway
Transportation**

Antwerpen, Belgija
www.ti.kviv.be/conf/iabse.htm
iabse@conferences.ti.kviv.be

27. 8. – 29. 8. 2003

**12th New Zealand Roadmarkers Federation
and RIAA Conference/Exhibition**

Auckland, Nova Zelandija
www.nzrf.co.nz
alister@nzrf.co.nz

28. 8. – 29. 8. 2003

**28th Conference on Our World in Concrete and
Structures**

Singapur, Singapur
www.cipremier.com
cipremier@singnet.co.sg

- > izpit za odgovorno projektiranje po 133. členu tč. 2.2. ZGO-1.
- Posameznik, ki se je vpisal v posebni imenik odgovornih projektantov v skladu z ZGO – C (100.e člen), pozneje pa je diplomiral na visoki stopnji in kot tak opravil tudi dopolnilni strokovni izpit (dopolnilni izpit iz nižje na višjo izobrazbo), ne opravlja še dopolnilnega strokovnega izpita za projektanta po ZGO-C. Strokovni izpit, ki ga je posameznik opravil kot dopolnilni strokovni izpit po pridobljeni višji stopnji izobrazbe, velja kot dopolnilni izpit za projektanta po ZGO-C.

- Obravnavala je pisne pripombe članov komisije in se do njih opredelila.
- Na osnovi pobud posameznih članov je predlagala nekatere nove rešitve znotraj predloga statuta, do katerih se bo moral opredeliti Upravni odbor IZS.
- Sprejela je sklep, da bo nadaljevala z delom 24. maj 2003.

KOMISIJA ZA STATUT IN POSLOVNIK SKUPŠČINE IZS

Komisija za statut in poslovnik skupščine IZS

20. seja komisije: 11. 2. 2003

Komisija je sprejela naslednje pomembne sklepe:

- Imenovala je g. Bogdana Drinovca za novega predsednika Komisije za statut in poslovnik skupščine IZS.
- Sprejela je sklep, da se predlog sprememb statuta, ki jih je pripravil g. Kajfež, pošlje vsem članom komisije.
- Sprejela je sklep, da poteka poslovanje komisije izključno v elektronski obliki.
- Sprejela je sklep, da se koncept projektne naloge pripravi do konca marca 2003.

KOMISIJA ZA STATUT IN POSLOVNIK SKUPŠČINE IZS

21. seja komisije: 4. 3. 2003

Komisija je sprejela naslednje pomembne sklepe:

- Sprejela je zapisnik prejšnje seje in ugotovila realizacijo sklepov.
- Sprejela je koncept projektne naloge in opredelila konceptualna vprašanja za Upravni odbor IZS.
- Sprejela je terminski plan priprave sprememb in dopolnitev statuta.
- Sprejela je priporočilo, da Upravni odbor IZS sprejme predlog novega statuta še na junijski seji upravnega odbora.

KOMISIJA ZA STATUT IN POSLOVNIK SKUPŠČINE IZS

22. seja komisije: 15. 4. 2003

Komisija je sprejela naslednje pomembne sklepe:

- Sprejela je zapisnik prejšnje seje in ugotovila realizacijo sklepov.

KAZALO

Pravilnik o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003	59
Zapisnik 11. redne Skupščine Inženirske zbornice Slovenije	60
Natečaj	63

Pravilnik o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003

Pravilnik o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003

1. člen

V skladu z 69. členom Statuta pridobiva zbornica svoje prihodke iz članarin in drugih prispevkov za izvajanje nalog, za delovanje in strokovni razvoj inženirskih storitev ter opravljanje javnih pooblastil.

2. člen

Članarina, vpisnina in drugi prispevki, določeni s sklepom Upravnega odbora in Skupščine IZS, so obvezni. Dodatna članarina je obvezna, ko jo sprejme upravni odbor matične sekcije in o tem obvesti Upravni odbor IZS.

3. člen

Prihodki zbornice se po prispetju na transakcijski račun kontirajo na stalna stroškovna mesta v skladu s tem pravilnikom in sprejetim finančnim načrtom za pripadajoče obračunsko leto.

Članarine, dodatna članarina, vpisnina in ostali prispevki ali prihodki

4. člen

Za pokrivanje stroškov vpisa v članstvo zbornice in tekoče delo v okviru zbornice plačuje član zbornice kot fizična ali zanj pravna oseba:

Evidenca članov in imenik pooblaščenih inženirjev:	
vpisnina za enkratni znesek vpisa	60.000,00 SIT
sprememba oz. dopolnitev vpisa	
za en postopek	10.000,00 SIT

Letna članarina	
za delovanje zbornice	19.000,00 SIT

Dodatna članarina za člane MS po poslovniku MS in sklepu UO MS:

letni namenski prispevek –	
dodatna članarina MSA	23.000,00 SIT
letni namenski prispevek –	
dodatna članarina MSGeo	20.000,00 SIT

ostale vrste prihodkov za člane vseh matičnih sekcij:

letna članarina za člane vseh MS brez	
enotnega žiga (status mirovanja)	6.000,00 SIT
dodatna članarina za MSA	3.500,00 SIT
SKUPAJ obvezna članarina za člane	
MSA brez štampiljke	9.500,00 SIT
seznam pooblaščenih inženirjev in geodetov,	
vpisanih v imenik IZS, na disketi	2.000,00 SIT
izdelava kopije odločbe na	
posebno zahtevo inženirja	2.000,00 SIT

opomini:
(prvič in drugič brezplačno),
tretji opomin (med opomini
je presledek 20 dni) 10.000,00 SIT

Znižana članarina za tiste člane, ki zaradi zdravstvenih ali drugih utemeljenih razlogov ne potrebujejo enotnega žiga v tekočem letu in za to zaprosijo z vlogo, obrazložijo razloge in vrnejo enotni žig, ki so ga imeli do takrat v uporabi (v hrambo evidenčni službi IZS).

4.3. Članarina zbornice v višini 19.000,00 SIT se nakaže direktno na **transakcijski račun zbornice**.

Prispevki za izvajanje javnih pooblastil – strokovnih izpitov

5. člen

5.1. Za službo za strokovne izpite – za vse programe razen geodezije:

za opravljanje strokovnega izpita	
enkratni prispevek	107.000,00 SIT
za ponovitev izpita	51.000,00 SIT

Zapisnik

Naš znak: 1203/VOD

Z A P I S N I K

11. redne Skupščine Inženirske zbornice Slovenije

Seja je potekala 18.4.2003 v prostorih Inženirske zbornice Slovenije na Jarški cesti 10b v Ljubljani.

Seja se je pričela ob 12.00 uri.

Predsednik zbornice, mag. Črtomir Remec, univ. dipl. inž. grad., je z uvodnim pozdravom začel 11. redno sejo Skupščine Inženirske zbornice Slovenije.

PRISOTNOST ČLANOV SKUPŠČINE:

Na skupščini je bilo od vabljenih 84 članov 11. redne seje Skupščine IZS prisotnih 61 članov skupščine, od tega več kot polovica vsake matične sekcije, zato je bila skupščina sklepčna.

MATIČNA SEKCIJA	ŠT. ČLANOV MS	SKLEPČNOST
arhitektov, urbanistov in krajskih arhitektov	8	je sklepčna
gradbenih inženirjev	8	je sklepčna
strojnih inženirjev	7	je sklepčna
elektroinženirjev	9	je sklepčna
inženirjev tehnologov in drugih inženirjev	9	je sklepčna
geodetov	10	je sklepčna
inženirjev rudarjev in geotehnologov	10	je sklepčna
SKUPŠČINA	61	JE SKLEPČNA

PRISOTNOST:

Predsednik IZS

mag. Črtomir REMEC, univ. dipl. inž. grad.

Generalna sekretarka IZS

mag. Barbara ŠKRABA, univ. dipl. inž. grad.

Ostali prisotni:

minister za okolje in prostor,

g. Janez KOPAČ **opravičeno odsoten**

državni sekretar za okolje in prostor,

g. Jože NOVAK **opravičeno odsoten**

predsednik nadzornega odbora,

namesto **mag. Vekoslava KOROŠEC,**

g. Branko ZADNIK, univ. dipl. inž. grad.,

predsednik komisije za statut,

g. Bogdan DRINOVEC, univ. dipl. inž. grad.

ga. Carmen DOBNIK, univ. dipl. prav.

SPISEK ČLANOV SKUPŠČINE:

MS arhitektov, urbanistov in krajskih arhitektov:

dr. Viktor PUST, univ. dipl. inž. arh.

g. Boris ZULIANI, univ. dipl. inž. arh.

mag. Andrej ČERNIGOJ, univ. dipl. inž. arh.

za opravljanje dopolnilnega strokovnega izpita enkratni prispevek 107.000,00 SIT

5.2. Za službo za strokovne izpite – za program geodezije:

za opravljanje strokovnega izpita

enkratni prispevek 98.000,00 SIT

za ponovitev izpita 48.000,00 SIT

Prispevki za vzpostavitev in vodenje seznama projektivnih podjetij

6. člen

Za evidenčno službo zbornice

6.1. Seznam projektivnih in geodetskih podjetij

vpisnina za podjetje 20.000,00 SIT

sprememba oziroma dopolnitev

vpisa podjetja za en postopek 10.000,00 SIT

letna pristojbina za podjetje 10.000,00 SIT

7. člen

V skladu s 4. in 5. točko 69. člena statuta se lahko v okviru posamezne matične sekcije dogovori še za druge vire prihodkov za izvajanje nalog in delovanje te matične sekcije.

Ustrezen sklep o tem sprejme upravni odbor matične sekcije v skladu s Pravilnikom o organizaciji posamezne matične sekcije iz 47. člena statuta.

8. člen

Finančno-računovodska služba IZS mora vsako četrtoletje poročati vodstvu zbornice o stanju prispelih plačil članarin in prispevkov po tem pravilniku ter o njihovi delitvi na posamezna stroškovna mesta.

Matične sekcije v tekočem letu za svoje delovanje v okviru koncepta finančnega načrta zbornice za tekoče leto prejmejo naslednja sredstva:

- sredstva za 8 sej upravnega odbora matične sekcije (za 12 članov) s pripadajočimi potnimi stroški članov,
- namenska sredstva za pisarno predsednikov matičnih sekcij v višini 3 do 9 mio SIT (odvisno od velikosti sekcije),
- namenska sredstva za zbornice matičnih sekcij v višini 1 mio SIT na sekcijo,
- namenska sredstva za regijske pisarne v višini 0,5 mio SIT na sekcijo.

9. člen

Poraba finančnih sredstev po sprejetem finančnem načrtu ne sme preseči dejanskih prihodkov zbornice.

Prehodne in končne določbe

10. člen

Članarina se plača za tekoče leto, to je od 1.1.2003 (oz. od sprejema sklepa na skupščini) do vključno 31.12.2003.

V primeru, da upravni odbor zbornice oz. skupščina zbornice za naslednje leto ne bo sprejela ustreznega sklepa o višinah, določenih v tem pravilniku, se predlagatelj vlog zaračunavajo v tem pravilniku sprejete vpisnine, članarine ter prispevki tudi v naslednjem letu. Tako plačane in obračunane vpisnine, članarine ter prispevki se ne poračunavajo po naknadnem sprejetju ustreznega sklepa, razen v primeru, da se višine znižajo.

11. člen

Pravilnik o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003 prične veljati takoj, ko ga sprejme skupščina zbornice in je objavljen na spletnih straneh IZS (www.izs.si).

Pravilnik o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003 se objavi tudi v prvi naslednji številki Novo v IZS.

Predsednik Inženirske zbornice Slovenije
mag. Črtomir REMEC, univ. dipl. inž. grad., i.r.

Ljubljana, 31. 3. 2003

11. redne Skupščine Inženirske zbornice Slovenije

g. Aleš ŽETKO, univ. dipl. inž. arh.
 mag. Andrej GOLJAR, univ. dipl. inž. arh.
 g. Janez DOLINAR, univ. dipl. inž. kraj. arh.
 ga. Jadranka GRMEK, univ. dipl. inž. arh.
 namesto ga. Milena TODORIČ TOPLIŠEK,
 univ. dipl. inž. arh.,
 g. Aleš ŽETKO, univ. dipl. inž. arh.,
 g. Iztok RAJŠTER, univ. dipl. inž. arh.
 ga. Katarina LANGUS, univ. dipl. inž. arh.
 mag. Janez LAJOVIC, univ. dipl. inž. arh.
 mag. Andrej PRELOVŠEK, univ. dipl. inž. arh.

MS gradbenih inženirjev:

g. Gorazd HUMAR, univ. dipl. inž. grad.
 g. Marjan PIPENBAHER, univ. dipl. inž. grad.
 mag. Gojmir ČERNE, univ. dipl. inž. grad.
 dr. Janez DUHOVNIK, univ. dipl. inž. grad.
 dr. Branko ZADNIK, univ. dipl. inž. grad.
 namesto prof. Vukašin AČANSKI, univ. dipl. inž. grad.,
 g. Zoran KRAIGHER, univ. dipl. inž. grad.
 g. Peter KOREN, univ. dipl. inž. grad.
 ga. Meta ZAJC POGORELČNIK,
 univ. dipl. inž. grad.
 g. Bogdan DRINOVEC, univ. dipl. inž. grad.
 g. Rajko ŽIGANTE, univ. dipl. inž. grad.
 ga. Marjetka SAJE, univ. dipl. inž. grad.
 g. Marko JAKOB, univ. dipl. inž. grad.

MS strojnih inženirjev:

g. Andrej POVŠIČ, univ. dipl. inž. str.
 g. Jože VRHUNC, univ. dipl. inž. str.
 g. Miro PIRNAR, univ. dipl. inž. str.
 g. Vladimir JAMA, univ. dipl. inž. str.
 g. Mitja DRAŠLER, univ. dipl. inž. str.
 g. Danijel MURŠIČ, univ. dipl. inž. str.
 g. Ferdo KAC, univ. dipl. inž. str.
 g. Milan LEPETIČ, univ. dipl. inž. str.
 g. Vladimir VASTL, univ. dipl. inž. str.
 g. Marko AGOSTINI, univ. dipl. inž. str.
 g. Jožef KOTAR, inž. str.
 ga. Nada MEDVED, univ. dipl. inž. str.

MS elektro inženirjev:

g. Ivan LEBAN, univ. dipl. inž. el.
 mag. Borut GLAVNIK, univ. dipl. inž. el.
 g. Viktor DRAŠLER, univ. dipl. inž. el.
 g. Tomaž KERN, univ. dipl. inž. el.
 namesto mag. Roman ŠMIDOVNIK, univ. dipl. inž. el.
 g. Anton AVČIN, univ. dipl. inž. el.,
 g. Ladislav TOMŠIČ, univ. dipl. inž. el.
 g. Anton BENCE, univ. dipl. inž. el.
 g. Franc JUVAN, univ. dipl. inž. el.
 g. Stanislav ŠTRUKELJ, univ. dipl. inž. el.
 namesto g. Boris KOCJANČIČ, univ. dipl. inž. el.
 g. Anton GRILJ, univ. dipl. inž. el.
 g. Ivan KOREČIČ, univ. dipl. inž. el.
 g. Vladimir DIRNBEK, univ. dipl. inž. el.
 G. Aleš MATUŠ, univ. dipl. inž. el.

MS inženirjev tehnologov in drugih inženirjev:

g. Roman LEBAR, univ. dipl. kem. tehnol.
 g. Peter PEJAKOV, univ. dipl. inž. gozd.
 g. Franc PEČOVNIK, univ. dipl. inž. str.
 dr. Anton Ignacij RECELJ, univ. dipl. inž. kem.
 tehnol.
 mag. Darko DREV, univ. dipl. inž. kem. tehnol.
 g. Danijel Aleksander PODPEČAN, univ. dipl. inž.
 kem.
 mag. Alenka KRAMARIČ,
 univ. dipl. inž. kem. tehnol.
 g. Borut ZULE, univ. dipl. kem. tehnol.
 g. Alojz MEDIC, univ. dipl. inž. kem. tehnol.
 g. Rok JERŠAN, univ. dipl. inž. kem. tehnol.
 g. Janez ŠEME, univ. dipl. inž. gozd.
 mag. Bojan GRM, univ. dipl. inž. kem. tehnol.
 g. Samo OBLAK, univ. dipl. inž. les.
 g. Andrej LESNIK, univ. dipl. inž. les.

MS geodetov:

g. Matjaž GRILC, univ. dipl. inž. geod.
 namesto mag. Matjaž HRIBAR, univ. dipl. inž. geod.
 mag. Branko KOVAČ, univ. dipl. inž. geod.,
 namesto g. Viktor JEREB, univ. dipl. inž. geod.
 g. Matjaž GRILC, univ. dipl. inž. geod.,
 g. Miran BRUMEC, univ. dipl. inž. geod.
 g. Simon DERNOVŠEK, univ. dipl. inž. geod.
 g. Igor ILEC, univ. dipl. inž. geod.
 namesto g. Dominik BOVHA, univ. dipl. inž. geod.
 mag. Darko TANKO, univ. dipl. inž. geod.,
 namesto g. Stojan BOŠNIK, univ. dipl. inž. geod.
 g. Simon DERNOVŠEK, univ. dipl. inž. geod.,
 mag. Branko KOVAČ, univ. dipl. inž. geod.
 g. Valter PODBRŠČEK, univ. dipl. inž. geod.
 namesto g. Iztok POŽAUKO, univ. dipl. inž. geod.
 g. Miran BRUMEC, univ. dipl. inž. geod.,
 mag. Darko TANKO, univ. dipl. inž. geod.
 g. Marjan FLEGAR, univ. dipl. inž. geod.

MS inženirjev rudarjev in geotehnologov:

namesto dr. Željko VUKELIČ, univ. dipl. inž. rud.
 g. Jurij ŠPORIN, univ. dipl. inž. rud.,
 g. Ljubomir BERIČ, univ. dipl. inž. rud.
 mag. Josip SADNIKAR, univ. dipl. inž. rud.
 namesto g. Bojan JELEN, univ. dipl. inž. rud.
 g. Željko STERNAD, univ. dipl. inž. rud.,
 g. Željko STERNAD, univ. dipl. inž. rud.
 g. Jurij ŠPORIN, univ. dipl. inž. rud.
 g. Sašo KOSMAČ, univ. dipl. inž. rud.
 namesto g. Ivan PEČOVNIK, univ. dipl. inž. rud.
 mag. Marjan HUDEJ, univ. dipl. inž. rud.,
 namesto g. Tomaž BEGUŠ, univ. dipl. inž. rud.
 g. Zmago JERŠE, univ. dipl. inž. geol.,
 dr. Jože KORTNIK, univ. dipl. inž. rud.
 mag. Marjan HUDEJ, univ. dipl. inž. rud.
 g. Jože VELIKONJA, univ. dipl. inž. rud.

1. Otvoritev skupščine, poročilo overovatelja zapisnika 10. redne seje skupščine in izvolitev delovnega predsedstva.

Predsednik zbornice je po uvodnem pozdravu predlagal delovno predsedstvo v naslednji sestavi:

- predsednik delovnega predsedstva: - g. Matjaž GRILC, univ. dipl. inž. geod.,
- člana delovnega predsedstva:
 - g. Andrej POVŠIČ, univ. dipl. inž. str.,
 - g. Ivan LEBAN, univ. dipl. inž. el.,
- overovatelja zapisnika:
 - g. Franc PEČOVNIK, univ. dipl. inž. str.,
 - g. Janez ŠEME, univ. dipl. inž. gozd.,
- zapisnikar: Renata Gomboc.

Sklep št. 130:

Skupščina zbornice je na predlog predsednika zbornice soglasno imenovala predsednika delovnega predsedstva, člana delovnega predsedstva, overovatelja zapisnika in zapisnikarja, kot je navedeno.

Predsednik delovnega predsedstva je najprej preveril sklepčnost skupščine in na osnovi podpisane liste prisotnosti ugotovil, da skupščini prisostvuje zadostno število članov vsake matične sekcije, zato skupščina lahko veljavno sklepa o vseh predlaganih zadevah v dnevnem redu.

G. Franc Pečovnik je na predlog predsednika delovnega predsedstva podal poročilo overovatelja zapisnika 10. redne seje skupščine. Glede na to, da na zapisnik ni bila podana nobena pripomba, je g. Pečovnik predlagal, da skupščina potrdi zapisnik 10. redne seje skupščine.

Sklep št. 131:

Skupščina zbornice je soglasno potrdila zapisnik 10. redne seje skupščine IZS.

Predsednik delovnega predsedstva g. Matjaž Grilc je predlagal v vabilu navedeni dnevni red. G. Gorazd Humar je predlagal, da se šesta točka dnevnega reda uvrsti za drugo točko dnevnega reda, zato je predsednik delovnega predsedstva predlagal naslednji sklep:

DNEVNI RED:

1. Otvoritev skupščine, poročilo overovatelja zapisnika 10. redne seje skupščine in izvolitev delovnega predsedstva.
2. Poročilo o delu upravnega odbora zbornice.
3. Potrditev rebalansa finančnega načrta zbornice za leto 2002.
4. Potrditev zaključnega računa zbornice za leto 2002.

5. Sprejem Pravilnika o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003.

6. Sprejem finančnega načrta zbornice za leto 2003.

7. Predlogi in pobude članov skupščine.

Navzoči so brez pripomb sprejeli naslednji sklep:

Sklep št. 132:

Skupščina zbornice je soglasno potrdila popravljene dnevi red 11. redne skupščine IZS.

2. Poročilo o delu upravnega odbora zbornice.

Poročilo o delu upravnega odbora zbornice je podal predsednik Inženirske zbornice Slovenije in je zajemalo delo upravnega odbora, delo posameznih komisij, ki jih je imenoval Upravni odbor zbornice za pomoč pri svojem delu ter poročila o vključevanju zbornice v mednarodno dogajanje. V poročilu je predsednik izpostavil natečaje, Pravilnik o vsebini projektne dokumentacije, pripravo minimalnih tarifnih pogojev, status inženirja kot svobodnega poklica v prihodnosti ter prizadevanje za drugačno vlogo in obravnavo gradbeništva in inženirskih storitev na nivoju ministrstev.

V razpravo o poročilu se je vključil mag. Janez Lajovic, ki je podrobneje predstavil delo Komisije za pravila dobre prakse in natečaje. Po razpravi je bil soglasno sprejet naslednji sklep:

Sklep št. 133:

Potrdi se poročilo o delu upravnega odbora Inženirske zbornice Slovenije.

3. Potrditev rebalansa finančnega načrta zbornice za leto 2002.

Poročilo nadzornega odbora je podal dr. Branko Zadnik. Nadzorni odbor je ugotovil, da računovodski izkaz v vseh pomembnejših pogledih podaja resnično in pošteno sliko finančnega stanja Inženirske zbornice Slovenije na dan 31.12.2002 in rezultatov poslovanja (prihodkov in odhodkov) za obdobje, ki se je končalo na isti dan, v skladu z Zakonom o računovodstvu in slovenskimi računovodskimi standardi, zato ni zadržkov za potrditev rebalansa finančnega načrta zbornice za leto 2002 in potrditev zaključnega računa zbornice za leto 2002. Nadzorni odbor je predlagal skupščini, da potrdi tako rebalans kot zaključni račun zbornice za leto 2002.

Brez razprave je bil soglasno sprejet naslednji sklep:

Sklep št. 134:

Sprejme se predlog rebalansa finančnega načrta Inženirske zbornice Slovenije za leto 2002, ki so ga člani skupščine prejeli z vabilom na sejo skupščine.

4. Potrditev zaključnega računa zbornice za leto 2002.

Na podlagi poročila nadzornega odbora so navzoči brez pripomb soglasno sprejeli sklep:

Sklep št. 135:

■ Potrdi se zaključni račun Inženirske zbornice Slovenije za leto 2002.

■ Zaključni račun Inženirske zbornice Slovenije za leto 2001 izkazuje:

A. Bilanca prihodkov in odhodov

I. Skupaj prihodki	321.932 tisoč SIT
II. Skupaj odhodki	268.257 tisoč SIT
III. Presežek	53.675 tisoč SIT

B. Račun finančnih terjatev in naložb

IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	
V. Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	
VI. Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev	
VII. Skupni presežek (primanjkljaj)	53.675 tisoč SIT

C. Račun financiranja

IX. Zadolževanje IZS	
X. Odplačilo dolga	
XI. Neto zadolževanje	
XII. Povečanje sredstev na računih Stanje sredstev na računih ob koncu preteklega leta	248.568 tisoč SIT

■ Izkaz prihodkov in odhodkov – določenih uporabnikov za leto 2002 je sestavni del tega sklepa.

5. Sprejem Pravilnika o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003.

G. Matjaž Grilc je predlagal sprejem Pravilnika o plačevanju članarine in drugih prispevkov zbornice za leto 2003. Ga. Meta Zajc Pogorelčnik je podala predlog o dopolnitvi Pravilnika, in sicer je predlagala, da se v pravilnik vnese, do kdaj je potrebno plačati račune in do kdaj je potrebno odposlati prve opomine. G. Žetko pa je opozoril na problem neplačevanja članarine in potrebo po sankcioniranju neplačnikov. Odvetnica ga. Carmen Dobnik je navzoče seznanila, da je možno zapadle obveznosti sodno izterjati ali zoper posameznike uvesti disciplinski postopek. V novem statutu bodo podrobneje navedeni ukrepi zoper neplačnike članarin. Po razpravi je bil soglasno sprejet

Sklep št. 136:

■ Sprejme se pravilnik o plačevanju članarine in drugih prispevkov za leto 2003.

■ Najkasneje v enem mesecu po sprejemu tega pravilnika mora pristojna služba IZS izdati račune članom ter v enem mesecu po zapadlosti računov odposlati prve opomine.

6. Sprejem finančnega načrta zbornice za leto 2003.

Predsednik delovnega predsedstva je na kratko predstavil predlog finančnega načrta za leto 2003, ki so ga navzoči prejeli v prilogi vabila. Soglasno je bil sprejet finančni načrt zbornice.

Sklep št. 137:

■ Sprejme se predlog finančnega načrta Inženirske zbornice Slovenije za leto 2003.

■ Finančni načrt je določen v naslednjih zneskih: (v tisočih tolarjev)

A. Bilanca prihodkov in odhodov

I. Skupaj prihodki	240.800
II. Skupaj odhodki	411.150
III. Primanjkljaj *	- 170.350

B. Račun finančnih terjatev in naložb

IV. Prejeta vračila danih posojil	
V. Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	
VI. Dana minus dana posojila	
VII. Skupni presežek (primanjkljaj)	170.350

C. Račun financiranja

VIII. Zadolževanje IZS	
IX. Odplačevanje posojil	
X. Neto zadolževanje	
XI. Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih (III. + X.)	- 170.350
Povečanje sredstev na računih ob koncu leta	

* Primanjkljaj bo zbornica krila iz ostanke dohodka iz prejšnjih let.

■ Pregled prihodkov in odhodkov in njihova podrobna razdelitev so prikazani v Finančnem načrtu IZS za leto 2003, ki je sestavni del tega sklepa.

7. Predlogi in pobude članov skupščine.

Predlogov in pobud članov ni bilo.

Matjaž Grilc je sklenil sejo skupščine ob 13.00 uri.

Ljubljana, 22. 4. 2003

Predsednik delovnega predsedstva Skupščine:

Matjaž GRILC

Član delovnega predsedstva Skupščine

Andrej POVŠIČ

Član delovnega predsedstva Skupščine

Ivan LEBAN

Zapisala:

Renata GOMBOC

Overovatelj:

Franc PEČOVNIK

Overovatelj:

Janez ŠEME

NATEČAJI

A) Natečaji v teku:

1) Javni, anonimni enostopenjski anketni programsko-urbanistični natečaj za idejne programsko-urbanistične rešitve za ZDRAVILIŠČE RIMSKA ČARDA

Razpisovalec: OBČINA MORAVSKE TOPLICE in IZS, zanjo MSA v sodelovanju z DUPPS in DKAS
Objava razpisa: 11.4.2003

Rok oddaje natečajnih elaboratov: 11.6.2003

2) Javni, anonimni enostopenjski natečaj za pridobitev arhitekturnih rešitev OTROŠKEGA ODDELKA IN NOVEGA VHODA CENTRA ZA POKLICNO REHABILITACIJO ODDELKA ZA REHABILITACIJO AMPUTIRANIH V LJUBLJANI IN UREDITVE OKOLICE Z LETNO ŠOLO HOJE

Razpisovalec: INŠTITUT RS ZA REHABILITACIJO in IZS, zanjo MSA v sodelovanju z DAL
Objava razpisa: 18.4.2003

Rok oddaje natečajnih elaboratov: 18.6.2003

B) Natečaji v pripravi:

1) Javni, anonimni enostopenjski državni urbanistični, krajinski in arhitekturni natečaj za UREDITVE LJUBLJANICE IN GRUBARJEVEGA KANALA

Razpisovalec: MOL in IZS, zanjo MSA v sodelovanju z DAL, DUPPS in DKAS

2) Javni, anonimni enostopenjski državni natečaj za pridobitev idejne arhitekturne rešitve za PRENOVO MAHROVE V LJUBLJANI

Razpisovalec: MOL in IZS, zanjo MSA v sodelovanju z DAL, DUPPS in DKAS

C) Natečaji, zaključeni:

1) Javni, anonimni regionalni dvostopenjski anketno-idejni natečaj za urbanistično in arhitekturno rešitev objektov in odprtega prostora

POSLOVNO TRGOVSKEGA CENTRA "LEVJI GRAD" V KOPRU

Razpisovalec: ISTRABENZ d.d. v sodelovanju z IZS, zanjo MSA ter strokovna društva DPA, PUPPS in DKAS

Objava razpisa: 5.2.2003

Rok oddaje natečajnih elaboratov za 1. stopnjo 19.3.2003 ter za 2. stopnjo 16.5.2003

1. nagrado prejme elaborat pod šifro 40612

Avtorji: Vojteh RAVNIKAR, univ. dipl. inž. arh., Matjaž BOLČINA, abs. arh., Ernest MILČINOVIČ, abs. arh., Teja SAVELLI, abs. arh.

Konzultanti: Robert POTOKAR, univ. dipl. inž. arh., Tomaž JEVŠNIKAR, univ. dipl. inž. el., Andrej ROBIČ, univ. dipl. inž. str.

2. nagrado prejme elaborat pod šifro 17860

Avtorji: urbanizem in arhitektura SADAR VUGA arhitekti d.o.o., projektna skupina: Jurij SADAR, univ. dipl. inž. arh., Boštjan VUGA, univ. dipl. inž.

arh., grad. dip. (AA), Tomaž ČELIGOJ, univ. dipl. inž. arh., Christian FELDKIRCHER cand. arch., Tomaž KRIŠTOF, univ. dipl. inž. arh., Aleksandar LALIĆ, univ. dipl. inž. arh., Goran RUPNIK, štud.; **konstrukcija** ELEA IC d.o.o., **projektna skupina:** Angelo ŽIGON, univ. dipl. inž. gradb., Marjeta GOGALA, univ. dipl. inž. gradb., Marko PAVLINJEK, univ. dipl. inž. gradb., Igor LIPANJE, univ. dipl. inž. gradb., Uroš GROBELŠEK, abs. gradb.; prometna ureditev Gašper BLEJEC, univ. dipl. inž. gradb.; **energijska in instalacijska zasnova** mag. Miha PRAZNIK, univ. dipl. inž. str.

3. , deljeno, nagrado prejme elaborat pod šifro 21466

Avtorji: Aleš PRINČIČ, Boris ŠKOLARIS, Tomaž JELOVŠEK, Boštjan KIKELJ, Roberto RIGHI, Rebeka BUČINEL

3. , deljeno, nagrado prejme elaborat pod šifro 10043

Avtorji: BEVK IN PEROVIĆ ARHITEKTI, Matija BEVK, univ. dipl. inž. arh., Vasa J. PEROVIĆ, MA BiA, Justin BEVK, univ. dipl. inž. arh.

Sodelavci: Špela JERIN, univ. dipl. inž. arh., Blaž KANDUS, univ. dipl. inž. arh., Mojca KOCBEK VIMOS, univ. dipl. inž. arh., Vid MOŽINA, univ. dipl. inž. arh., Nika PREŠERN, univ. dipl. inž. arh., Mitja ZORC, univ. dipl. inž. arh.

Odkup prejme elaborat pod šifro 96310

Avtor: Massimiliano FUKSAS, architetto

Sodelavci: F. CIBINEL, R. LAURENTI, D. RAPLIS, T. YAMAGUCHI, N. CABIATI, A. MARAZZI, L. BUONFRATE, I. JOERGENSEN, D. MARCHETTI

Odkup prejme elaborat pod šifro 13996

Avtor: Boris PODRECCA, o. univ. prof. mag. arch.
Sodelavci: Alesio COLONI, dipl. ing., Tim LINDER, dipl. ing., Gregor REICHENBERG, dipl. ing., Alain TISSERAND, dplg., Andrea MIKULAJOVA, dipl. cand. arch.

Konzultanti: ZivilIngenieure ZT GmbH, Dunaj (konstrukcija), Thmberger&Kressmeier ZiviltechnikergesmbH, Dunaj (garaže), TB Käferhaus GmbH, Dunaj, Wolfgang Beyer, Dunaj (vizualizacija)

2) Javni, anonimni enostopenjski urbanistično-arhitekturni natečaj za

OBMOČJE OB ŽELEZNIŠKI POSTAJI V NOVI GORICI

Razpisovalec: Mestna občina Nova Gorica, Oddelek za okolje in prostor in Slovenske železnice d.d. v sodelovanju z IZS, zanjo MSA ter DPA
Objava razpisa: 6.12.2002

Rok oddaje natečajnih elaboratov: 22.2.2003

1. znižano nagrado v višini 3.000.000,00 prejme elaborat pod šifro 85724

Avtorji: prof. Vojteh RAVNIKAR, univ. dipl. inž. arh., Matjaž BOLČINA, abs. arh., Nika GRABNAR, abs. arh., Ernest MILČINOVIČ, abs. arh., Teja SAVELLI, abs. arh., Jure ZAVRTANIK, abs. arh.

2. povišano nagrado v višini 2.500.000,00 prejme elaborat pod šifro 45117

Avtorji: Kosta JURKAS, univ. dipl. inž. arh., Vladimir KOZOROG, univ. dipl. inž. arh., Tjaša PODGORNIK, abs. arh., Saša VUK, abs. arh.

3. nagrado v višini 1.350.000,00 prejme elaborat pod šifro 73724

Avtorji: Emil BRATINA, univ. dipl. inž. arh., Marko BRATINA, org. inf., Anja SANABOR, štud.

Odkup v višini 640.000,00

prejme elaborat pod šifro 12167

Avtorji: Rok KLAJNSČEK, univ. dipl. inž. arh., Klemen PAVLIN, univ. dipl. inž. arh., Gašper ZALAR, univ. dipl. inž. arh.,
konzultanti: Janez HACIN, univ. dipl. inž. arh., Prvi invest d.o.o., Angelo ŽIGON, univ. dipl. inž. grad.

Znižan odkup v višini 325.000,00

prejme elaborat pod šifro 33309

Avtorji: Rok OMAN, univ. dipl. inž. arh. MArch(AA), Špela VIDEČNIK, univ. dipl. inž. arh. MArch(AA), Rok GERBEC, univ. dipl. inž. arh., Neža OMAN, univ. dipl. inž. arh., Karla MUROVEC, abs. arh.

Znižan odkup v višini 325.000,00

prejme elaborat pod šifro 66899

Avtorji: Ira ZORKO, univ. dipl. inž. arh., Janko ROŽIČ, univ. dipl. inž. arh., Dušan MOLL, univ. dipl. inž. arh., Aleksander Saša OSTAN, univ. dipl. inž. arh., Janez OMERZA, univ. dipl. inž. arh., Robi LAVIN, geomant, Patrik KOMJANC, dott. pol. ter., Gregor GREGORČIČ, univ. dipl. inž. arh., Gašper DRAŠLER, univ. dipl. inž. arh., Adrijan CINGERLE

D) Doslej izražene namere za iskanje rešitev z natečajji:

1) Javni, anonimni enostopenjski natečaj za pridobitev urbanistično arhitekturnih rešitev za ureditev

OSREDNJE TRŽNICE S PARKIRNO HIŠO V ZGODOVINSKEM JEDRU NOVEGA MESTA

Razpisovalec: Občina Novo mesto in IZS, zanjo MSA v sodelovanju z DAD

Objava razpisa predvidoma: pomlad 2003

2) Javni, anonimni enostopenjski natečaj za pridobitev urbanistično arhitekturnih rešitev SREDNJE GLASBENE IN BALETNE ŠOLE V LJUBLJANI

Razpisovalec: IMOS in IZS, zanjo MSA v sodelovanju z DAL

DONATORSKA AKCIJA

Za ponovno oživitev delovanja Slovenske inženirske zveze

V Inženirski zbornici Slovenije smo se odločili, da bomo Slovenski inženirski zvezi pomagali pri ponovni oživitvi nje-nega delovanja. Zato pozivamo zainteresirano javnost k vključitvi v donatorsko akcijo, v kateri zbiramo finančna sredstva za ponoven zagon dejavnosti Slovenske inženirske zveze. Zato pozivamo vse organizacije, da se odločite, da glede na pomembnost vaše organizacije v slovenskem prostoru pripomorete Slovenski inženirski zvezi

pri njenem delovanju ter s tem delovanju vseh inženirjev doma in tudi v tujini.

Pričakovana višina donacije je 50.000,00 SIT. Seveda pa bomo veseli, če boste glede na vaše možnosti lahko prispevali večji znesek. Veseli bomo, če se nam boste priključili.

Inženirska zbornica Slovenije bo imena vseh donatorjev objavila v svojem časopisu Novo v IZS, ki ga vsakokrat odpošljemo na 9000 naslo-

vov, in sicer v za to posebej odprti in oblikovani rubriki. Donatorje bomo objavili s polnim imenom in logotipom.

Prosimo vas, da vaš donatorski prispevek Slovenski inženirski zvezi nakažete na njihov transakcijski račun št. 19140-5000016063 (davčna številka 15627799), na naslov Inženirske zbornice Slovenije (petra.kavcic@izs.si) pa istočasno pošljite podatke - vaše polno ime in logotip za objavo v Novo v IZS.

Podjetja, ki so že prispevala svoje donatorske prispevke za oživitev delovanja Slovenske inženirske zveze.

Akcija zbiranja donacij se nadaljuje - naj zgledi vlečejo.

